

— 15νθήμερη Αναρχική Εφημερίδα —

ΔΟΚΙΜΗ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος Αριθ. φυλ. 19

16 Μάη 1987

Τιμή δρχ. 100

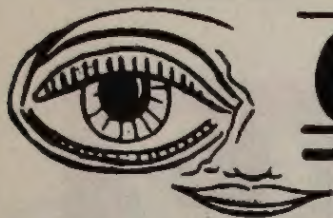
Πολίτες, τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες της ολοένα πιο απροκάλυπτης φασιστικοποίησης της ζωής μας, μιας ολοένα αυξανόμενης επίθεσης ενάντια στους ανθρώπους και τις ιδέες που αντιπαλεύουν την ηουχία νεκροταφείου που επιβάλλουν τα αφεντικά και οι εθνικοσοσιαλιστές διαχειριστές της εξουσίας. Μετά τα χτυπήματα ενάντια στους αναρχικούς, τις επιχειρήσεις αρετής, τα βασανιστήρια στην Ασφάλεια και στις φυλακές, τις δολοφονίες..., το κράτος προχώρησε σε καταπάτηση των ορίων ακόμη και της αστικής νομιμότητας που το ίδιο έχει θεσπίσει. Αντισυνταγματικές απαγορεύσεις κάθε συγκέντρωσης σ' όλη την Αττική, παραβιάσεις πανεπιστημιακού ασύλου, ποινικοποίηση του δικαιώματος στην απεργία, παρακολουθήσεις τηλεφώνων και σκευωρίες...

**ΧΘΕΣ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΧΤΥΠΟΥΣΕ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΜΑΣ
ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΣΒΑΛΛΕΙ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΣ**

**ΚΤΕΣ
το 'λέγαν
ΧΟΥΝΤΑ...**

...σήμερα ;





«Είμαστε οπαδοί του Σαιν-Σιμόν και του Φουριέ»

Αντρέας Παπανδρέου

Στα πλαίσια της ανταλλαγής ιδεών ανάμεσα στο Αναρχικό κίνημα και το «αδελφό» κίνημα του ΠΑΣΟΚ δημοσιεύουμε σήμερα αυτό το μικρό κείμενο που γράφτηκε από τον Φουριέ. Ο Φουριέ όπως όλοι ξέρουμε αγωνίστηκε μέσα από τις γραμμές του ΠΑΣΟΚ και είχε ιδιαίτερα φιλικές σχέσεις με τον λαοφιλή ηγέτη του, τον Ανδρέα Παπανδρέου. Για τις υπηρεσίες του αυτές εκλέχτηκε βουλευτής το 1978 και έγινε υπουργός Δημοσίας Τάξεως, όταν ο λαός ήρθε στην εξουσία το 1981.

...Στα σοβαρά τώρα... Μια που ο Φουριέ πέθανε ατυχώς, πριν πολύ-πολύ καιρό και δεν μπορεί να γιουρτώσει τους γελοίους που πίνουν το όνομά του στο στόμα τους, μήπως αυτό πρέπει να το κάνουμε εμείς;



ΠΑΣΟΚ: ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΑΝΑΡΧΙΑ-ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ
Σερμασιάν Φουριέ (Από την
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ)

«Δεν υπάρχει, και δεν μπορεί να υπάρχει ένα αναρχικό μονολιθικό πιστεύω ή δόγμα.

Αυτό που υπάρχει και αποτελεί την διδασκαλία, ας πούμε, του αναρχισμού, είναι ένα σύνολο από γενικές αρχές, κάποιες ιδέες και πρακτικές εφαρμογές. Μια κοινή συμφωνία που υπάρχει ανάμεσα στα άτομα που αντιτίθενται στην εξουσία και που παλεύουν, ατομικά ή συλλογικά ενάντια στην πειθαρχία και τον καταναγκασμό είτε είναι πολιτικός, είτε οικονομικός, διανοητικός ή ηθικός.

Ταυτόχρονα μπορούν να υπάρχουν - και υπάρχουν πράγματι - πολλά είδη αναρχικών, που όμως όλοι έχουν κοινά χαρακτηριστικά που τους ξεχωρίζουν από την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Αυτό που τους ενώνει είναι η άρνηση της αρχής της εξουσίας στην κοινωνική οργάνωση και το μίσος ενάντια σε όλα τα δεσμά που δημιουργούν οι κοινωνικοί θεσμοί που βασίζονται σ' αυτή την αρχή.

Έτσι όποιος αρνείται και παλεύει ενάντια στην εξουσία είναι Αναρχικός».



Παραινετικός λόγος ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Το συγκρότημα ΛΑΜΠΡΑΚΗ πάντα στη πρωτοπορεία των εγκληματικών παραινέσεων προς το κράτος (θυμηθείτε δολοφονία Τσιρώνη).

Αυτή τη φορά μ' αφορμή την ενέργεια της «17 Νοέμβρη» το ΒΗΜΑ συμβούλεψε: «Δεν είναι ντροπή να ζητήσουν βοήθεια οι Ελληνικές διωχτικές αρχές από τους Αμερικάνους πράκτορες». Κι ο Δροσογιάννης πιστότατος διαβεβαίωσε τα αφεντικά του: «Θα συνεργαστούμε και με το διάβολο».

Πάνω στην ίδια γραμμή τήρησε οίγη το έτερον ήμισυ, τα «ΝΕΑ», για την

ανακάλυψη μικροπομπού στα γραφεία της ΔΟΚΙΜΗΣ.

Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Και μόνιμος σκοπός του συγκροτήματος της 4ης Εξουσίας, η διατήρηση του εκμεταλλευτικού και καταπιεστικού καπιταλιστικού συστήματος.

Ξέρετε ότι η ΔΙΑ (αμερικάνικη στρατιωτική μυστική υπηρεσία, που η CIA μπροστά της είναι μια αγνή παρθένω) έχει κάνει ειδική συμφωνία με το στρατηγό «μας» για χορήγηση μικροπομπού με όρο να της δίνουν αναφορά που τοποθετούνται και τι αποτελέσματα υπάρχουν;

Λέτε ο μικροπομπός στη ΔΟΚΙΜΗ νάταν από την ίδια παρτίδα;

«Πάντως ήταν ένας πολύ ισχυρός πομπός και δεν είχε κανένα διακριτικό γνώρισμα προέλευσης. Αυτό έλειπε να γράφε «MADE IN USA PENTAGON»



Μια διευκρίνιση

Στο προηγούμενο τεύχος αναφερθήκαμε «στα πεταχτά» στη συναυλία που έγινε στα Εξάρχεια. Επειδή ίσως να δημιουργήθηκαν παρανοήσεις θέλουμε να επισημάνουμε πως ό,τι γράφτηκε, γράφτηκε με θετικές προθέσεις.

Όπως κάποιος σύντροφος είπε «οι αναρχικοί δεν κάνουν χολυγουντιανές εκδηλώσεις» και άλλωστε αυτό που φωνάχτηκε, φωνάχτηκε μέσα σε κλίμα γενικής ευθυμίας. Τέλος για το σπασίμο της «ΝΑΝΑΣ» δεν υπήρξε καταγγελία, γιατί πράγματι «οι αναρχικοί δε καταγγέλλουν αυτές τις ενέργειες». Όμως, υπήρξε διαφωνία για τη συγκεκριμένη ενέργεια στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Λοιπόν, «πάντα να ανταμώνουμε και να ξεφαντώνουμε» και χωρίς παρεξηγήσεις.



Στις 3 Ιούνη δικάζονται στη Λαμία οι 13 αντιπυρηνικοί διαδηλωτές που συνελήφθησαν, στην διαδήλωση ενάντια στην καταστροφή του Τσέρνομπιλ, στις 13 Μάη 1986.



Φυλλοροή στην Ε.Α.Ρ.

Τελικά η ευχή μας «ο Θεός να μας κόβει σελίδες και να τους δίδει διασπάσεις» εισακούστηκε.

Βέβαια σελίδες δε μας κόπηκαν, αλλά διασπάσεις γίνθηκαν και γίνονται.

Μιλάμε για την Ε.Α.Ρ. (Ελληνική Αριστερά) που σκοπό είχε την ενοποίηση της Αριστεράς, αλλά που αποτέλεσμά, προς το παρόν, είχε τη διάσπαση του ΚΚΕ εσ. και της νεολαίας του Ρήγα.

Έτσι ο Λεωνίδας μάζεψε μερικούς πρώην αριστεριστές και αριστερούς της δικτατορικής περιόδου κι έχασε το μεγαλύτερο κομμάτι της νεολαίας του. Και σε άλλα με υγεία.



Η ΝΕΑ «ΑΥΓΗ» στην υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ και των χαφιέδων της ΕΛΠΑ, που τώρα ως άλλη εταιρεία Πίνκερτον του Φαρ-Ουέστ, κάνει ιδιωτικές επικηρύξεις κλεπτών αυτοκινήτων. Θυμάστε τους;

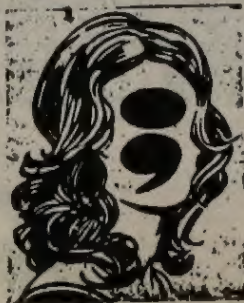
Αναζητείται αυτοκίνητο

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ Προστασίας κατά Κλοπής της ΕΛΠΑ αναζητεί αυτοκίνητο με αριθμό κυκλοφορίας ΒΟ 5615 μάρκας AUSTIN MINI, με 2 πόρτες, χρώματος λευκού. Για την υπόδειξη του δράστη της κλοπής και την ανεύρεση του αυτοκινήτου θα καταβληθεί από την ΕΛΠΑ αμοιβή 30.000 δρχ.

Για την περίπτωση ανεύρεσης του αυτοκινήτου ή υποδείξεως του δράστη, η αμοιβή θα είναι 15.000 δρχ.

Σχετικές ειδοποιήσεις πρέπει να απευθυνθούν στην πλησιέστερη Αστυνομική Αρχή και αμέσως μετά στην ΕΛΠΑ (τηλ. 7791.615).

(Η ΑΥΓΗ, του σήμερα, 22 Απρίλη '87, σε τι διαφέρει από τους σκοταδιστές;)



«Να συλληφθεί η Κατερίνα Ιατροπούλου»

Αυτή την εντολή έδωσαν ο ανακριτής Τουπανάς και ο εισαγγελέας Σινιώρης γιατί παρέβηκε τους περιοριστικούς όρους, που της είχαν δώσει για να την αφήσουν ελεύθερη μετά γνώστη σκευωρία.

Κυκλοφόρησε άμεσα καταγγελία των «συντρόφων και φίλων της Κατερίνας» στις εφημερίδες και καλέστηκε για τις 6 Μάη συγκέντρωση διαμαρτυρίας και συμπάραστασης, τόσο γι' αυτήν, όσο και για τους αδελφούς Κωνσταντίνου.

Κι αυτή η συγκέντρωση απαγορεύτηκε. Αυτή τη φορά ο πρύτανης των ΜΑΤ, Σταθόπουλος, έδωσε πάλι άδεια άρσης του ασύλου στις αστυνομικές αρχές, μ' αποτέλεσμα να κλειστούν τα Προπύλαια και να κυνηγηθούν κάποιες στιγμές διαδηλωτές μέσα στο χώρο του Πανεπιστημιακού Ασύλου. Δεκαπέντε σύντροφοι που μπόρεσαν να βρεθούν μέσα στο χώρο των Προπυλαίων κατάγγειλαν τη δίωξη της Ιατροπούλου, την προφυλάκιση των δύο αδελφών στην Χαλκίδα και την μόνιμη ταχτική των απαγορεύσεων.

Εκεί συνελήφθη ο Αργύρης Τσουβαλάκης ενώ προσπαθούσε να μπει στο χώρο των Προπυλαίων, με τη δικαιολογία ότι φώναζε με άλλους «Μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι» κρατήθηκε και στάλθηκε στο Αυτόφωρο με κατηγορίες θρασύτητας κατά της Αρχής κ.ά.

Εν τωμεταξύ διαδήλωση με 100 άτομα έγινε στους δρόμους της Αθήνας, που κατέληξε στα Εξάρχεια. Δηλώσεις υπεράσπισης της Ιατροπούλου έγιναν από τον Φ. Κουβέλη, πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου και από τον Σύλλογο, που ανέλαβε την υπεράσπισή της και κατέθεσε αίτηση άρσης των περιοριστικών όρων, όπου τονίζονταν το γεγονός της καθημερινής παρουσίας της Κατερίνας στις αίθουσες των δικαστηρίων και στα γραφεία των ιδίων, ανακριτή και εισαγγελέα.

Δεν είναι τυχαία η δίωξη της Κατερίνας αυτή την περίοδο, αφού εδώ και τώσους μήνες δε τηρούσε τους περιοριστικούς όρους και δεν είχε υποστεί καμμία συνέπεια.

Υ.Γ. Το συγκρότημα Λαμπράκη στις



στήλες του Μικροπολιτικού δε παρέλειψε να εξάρει την ευγένεια των αστυνομικών κατά τη σύλληψη του Α. Τσουβαλάκη, ενώ αρχικά μιλούσε για τρικλοποδιά σε δημοσιογράφο από μπάτσο, που γράφει τον αριθμό του, για τα καλυμένα ή βγαλμένα νούμερά τους. Βέβαια δε βγάζει τσιμουδιά ο μικροδολοφίας της αστυνομικής τρομοκρατίας, για την απαγόρευση.



ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, Απρίλιος '87: Μετά από μερικούς θανάτους από ηρωίνη, ο δήμος αποφάσισε να δείξει το «πατρικό» του ενδιαφέρον για τη νεολαία. Έτσι μαζεύτηκαν όλοι οι ενδιαφερόμενοι (εκτός από τους νέους) και αφού σκέφτηκαν καλά, αποφάσισαν ότι φταίει το εκπαιδευτικό σύστημα, η έλλειψη αθλητικών χώρων, η μοναξιά, η ανεργία κλπ. Δημιουργήθηκε και μια επιτροπή για την καταπολέμηση του προβλήματος στο Περίστερι με στόχους: α) καταστολή, β) θεραπεία και γ) πρόληψη.

Για την καταστολή αποφάσισαν να ενεργοποιήσουν τη δημοτική αστυνομία, που θα χαρτογραφεί καφετέριες, UFO, ύποπτες πλατείες κλπ. και τότε οι «καλοί» δημοτικοί μπάτσοι θ' αρχίσουν να συλλαμβάνουν ΜΟΝΟ τους κακούς εμπόρους. Για τη θεραπεία άφησαν τη φαντασία τους να ονειρευτεί ένα κέντρο αποτοξίνωσης (με τι λεφτά; όπου θα στέλνονται ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ οι χρήστες!! όσο για την πρόληψη οργανώνουν επισκέψεις σε λύκεια, γυμνάσια ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑ για να συζητήσουν με τους μαθητές και περιμένουν αντιπαράθεση απόψεων (από μαθητές του δημοτικού;) όταν αυτοί μαζεύουν στοιχεία από καιρό ενώ όσοι μαθητές θα ήθελαν να τους αντικρούσουν είναι τελείως απροετοίμαστοι.

Προγραμματίσαν ακόμα μια εκδήλωση κατά των ναρκωτικών όπου θα μιλήσουν «εξέχουσες προσωπικότητες» (δικηγόροι κλπ.) που δε θα πουν τίποτα για το αλκοόλ ή την αποβλακωτική λειτουργία της τηλεόρασης ενώ θα καταδικάσουν την κάνναβη όπως έκανε ο ίδιος ο δήμος Περιστερίου μετά το «τσιγάρο» που άναψε ο Οικονομόπουλος στην πρόσφατη εκδήλωση της ΕΣΕΑΝ.



Το πάθος κι ο αγώνας για τη λευτεριά....

ΝΙΚΟΥΝ!

Μετά από επτά μέρες απεργία πείνας και δίψας αποφυλακίστηκαν οι Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου. Ο αποφασιστικός αγώνας τους και οι καθημερινές κινητοποιήσεις των συντρόφων οδήγησαν στο τέλος της ομηρίας τους από το κράτος.

Όλες αυτές τις μέρες η κρατική καταστολή εμφανίστηκε σ' όλη της τη μεγαλοπρέπεια.

Απαγορεύσεις συγκεντρώσεων, ΜΑΤ, χαφιέδες, ΖΗΤΑδες, μικροπομποί. Από κοντά η ολοκληρωτική σιωπή του Τύπου και η διαστρέβλωση των γεγονότων. Μόνο την προτελευταία μέρα της απεργίας γίνονται αναφορές σ' αυτήν, ενώ την τελευταία μέρα οι μολότωφ σε Τράπεζα της Καλλιδρομίου στα Εξάρχεια και η χειρόγραφη ανακοίνωση της ομάδας δημοσιοποιούν το γεγονός — ακόμα και καλέσματα σε συγκεντρώσεις αποσιωπούνται σε Αθήνα και Θεσ/νικη.

Δυο μέρες μετά την έναρξη της απεργίας πείνας και δίψας, ο Δροσογιάννης δημιουργεί εντύπωση με την παρουσία του στο Εκτελεστικό Γραφείο του ΠΑΣΟΚ.

Τη Δευτέρα, 11 Μάρη, δημιουργείται θέμα για εντυπωσιακές κινητοποιήσεις προστασίας δημοσίων κτιρίων και οικονομικών εμπορικών κέντρων από την αστυνομία λόγω αναμενόμενων «τρομοκρατικών» επιθέσεων, υποτίθεται από ΕΛΑ και «17 ΝΟΕΜΒΡΗ».

Την Τρίτη, από αστυνομικές πηγές γίνεται σαφές (Βραδυνή ίδιας μέρας), ότι τα μέτρα πάρθηκαν, γιατί ανέμεναν «εντυπωσιακές επιθέσεις» των αναρχικών, λόγω των τελευταίων σε βάρος τους διώξεων. Βέβαια δε μιλούν για την απεργία και τις αναρχικές κινητοποιήσεις.

Είναι φανερό. Οι διαδηλωτές δηλώνουν σαφώς ότι «αν πάδουν κάτι οι απεργοί, η Αθήνα θα καεί». Άλλωστε ήδη έχουν εκδηλωθεί τις νύχτες επιθέσεις σε δυο-τρεις Τράπεζες. Ξέρουν επίσης, από τον μικροπομπού στη ΔΟΚΙΜΗ ότι υπάρχει απόφαση να εκδηλωθεί αποφασιστικά η αλληλεγγύη μ' οποιοδήποτε τίμημα προς τους δυο συντρόφους, αν προχωρούσε επικίνδυνα για την υγεία τους η απεργία.

Με την προφυλάκιση των συντρόφων πολλά πράγματα ήρθαν στο φως, που πρέπει να προβληματίζουν τόσο για τις κινήσεις της εξουσίας σ' όλο της το εύρος, όσο και για τον αναρχικό χώρο, που βέβαια δεν είναι δυνατόν να γίνουν εδώ και σήμερα.

13-5-87

Πέρασαν δύο εβδομάδες απ' την σύλληψη και προφυλάκιση των συντρόφων μας. Μια νέα σκευωρία στήθηκε απ' την ασφάλεια με την άμεση συνδρομή του γραφείου τύπου της, των εφημερίδων. Η παραπληροφόρηση και τα «ξαναπαιγμένα» σενάρια «τρομοκρατολογίας», ήταν τα αποδειχτικά στοιχεία ενοχής.

Γρήγορα όμως — ελλείψει στοιχείων — η μεγάλη «επιτυχία» της ασφάλειας θα «ξεφουσκώσει». Η εμπειρής αποσιώπηση οποιασδήποτε αναφοράς στην ιστορία αυτή, οποιασδήποτε κινητοποίησης είναι η «γραμμή» της εξουσίας.

Είναι πλέον σαφές σ' όλους, ότι οι σύντροφοί μας κρατούνται για τις ιδέες τους. Η αντικρατική τους στάση είναι η αιτία της προφυλάκισής τους.

Έτσι λοιπόν ξεκίνησε μια διαδικασία κινητοποιήσεων, για να σπάσει το κλίμα της σιωπής και της ουσιαστικής αποδοχής της ενοχής των συντρόφων μας, για να ξεσκεπαστεί η σκευωρία, και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την απελευθέρωσή τους.

ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οργανώνεται την Τρίτη 28 του Απρίλη στις 6 μ.μ. συγκέντρωση στα προπύλαια. Δέκα χιλιάδες προκηρύξεις και δύο χιλιάδες αφίσες μοιράζονται και κολλούνται στην Αθήνα και στις συνοικίες, στην Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα και στα Χανιά. Η συγκέντρωση στα Προπύλαια, θα απαγορευτεί απ' την πρωταγία και τους μηχανισμούς καταστολής, οι οποίοι και θα παρατάξουν κρανοφόρους, εμποδίζοντας έτσι την προσέλευση κόσμου στα Προπύλαια.

Την ίδια στιγμή στα γραφεία της εφημερίδας μας, σύντροφοι εντόπιζαν μηχανισμό παρακολούθησης. Η ανακάλυψη αυτή

εμπόδισε την άμεση και οργανωμένη απάντηση στην απαγόρευση της συγκέντρωσης, μια και αρκετοί σύντροφοι, ήταν απασχολημένοι με τον εντοπισμό του μικροπομπού.

Παρ' όλα αυτά πραγματοποιείται λίγο αργότερα πορεία απ' την Στουρνάρα στην Πατησίων, από εκατό περίπου άτομα. Δυνάμεις των Μ.Α.Τ. θα κλείσουν τον δρόμο, με αποτέλεσμα, οι σύντροφοι οπισθοχωρώντας να μπουν στο Πολυτεχνείο. Παράλληλα μια άλλη συγκέντρωση πραγματοποιείται στα Εξάρχεια, όπου εκατό σύντροφοι, κλείνουν την κυκλοφορία και φωνάζουν συνθήματα. Σιγά-σιγά μέχρι το βράδυ το Πολυτεχνείο αδειάζει και όσοι βρίσκονται στα Εξάρχεια αποχωρούν. Αυτό ήταν ό,τι μπορούσε να γίνει, σαν αυθόρμητη απάντηση στην απαγόρευση της συγκέντρωσης.

Γίνεται λοιπόν κατανοητό, πως το κράτος φοβούμενο, ότι με την πληροφόρηση και την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων θα ξεσκεπαστεί η νέα σκευωρία, έφτασε στο σημείο να καταπατά τους νόμους, που το ίδιο θέσπισε, επιβάλλοντας παράλληλα την αποσιώπηση των γεγονότων στον αστικό τύπο. Είναι χαρακτηριστικό το ότι είτε δεν γράφονταν τίποτε για την συγκέντρωση και για τον πομπό (ΝΕΑ) είτε εκτενώς αναφερόταν ο πομπός και στα ψιλά η απαγόρευση της συγκέντρωσης (Ελευθεροτυπία, Πρώτη).

Την ίδια μέρα γινόταν συγκεντρώσεις στην Πάτρα και στην Λάρισα, όπου μοιράζονται προκηρύξεις και διαβάζονται κείμενα αλληλεγγύης.

Ήταν αναγκαία όμως μια πιο οργανωμένη απάντηση. Έτσι χωρίς καμία ανακοίνωση στον τύπο, δυο μέρες αργότερα, μέσα από το δικό μας δίκτυο επικοινωνίας, πραγματοποιείται συγκέντρωση στα Εξάρχεια, όπου 200 σύντροφοι, με το πανό: «ΟΧΙ ΣΤΗΝ

ΝΕΑ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ Δ. & Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ», ξεκινάει μια νέα πορεία. Κεντρικό σύνθημά της: «Όχι στην νέα σκευωρία, τρομοκρατία είναι εξουσία». Η πορεία θα κατευθυνθεί από Πατησίων, Ομόνοια, Σαδίου, Πατησίων, Κάνιγγος, και θα καταλήξει Εξάρχεια. Ήταν προφανές, ο αιφνιδιασμός των ενόπλων μισθοφόρων του Κράτους, οι οποίοι δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τον «στόχο» της πορείας. Χαρακτηριστικός ήταν ο εγκλωβισμός απ' την κυκλοφορία της Κλούβας — που βρίσκεται μόνιμα στην Ομόνοια — στην Ζήνωνος, όταν κατευθύνθηκε προσπερνώντας την πορεία, στο υπουργείο Δικαιοσύνης, πιστεύοντας ότι εκεί πηγαίναμε και εμείς.

Αιφνιδιαστική, μαχητική και συγκροτημένη πορεία, μπόρεσε να απαντήσει στην απαγόρευση της προηγούμενης συγκέντρωσης, δίνοντας παράλληλα την «αυριανή» μέθοδο κινηματικής επικοινωνίας, την μόνη, ικανή να αντιμετωπίσει τις κρατικές επιδιώξεις.

Ας σημειωθεί ότι την Πρωτομαγιά στην Θεσσαλονίκη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στη νέα σκευωρία.

Απεργία πείνας και δίψας

Δεκαπέντε μέρες μετά τη σύλληψή τους η Ασφάλεια, αν και σίγουρα γνωρίζει ότι δεν υπάρχουν τα αποτυπώματά τους στην καραμπίνα αρνείται να δώσει έκθεση αποτυπώματων! Προφασίζεται εργαστηριακές έρευνες.

Εν τω μεταξύ την Τρίτη, 5

Μάρη, μάρτυρες καταθέτουν επιβεβαιώνοντας την αλήθεια των ισχυρισμών των δύο αδελφών.

Οι δικηγόροι ζητούν την αποφυλάκισή τους την επομένη, συνεχίζοντας την προσπάθειά τους για την έκθεση αποτυπωμάτων, αλλά συναντούν την άρνηση.

Την ίδια μέρα, Τετάρτη, 6 Μάρη, οι προφυλακισμένοι σύντροφοι ξεκινάει απεργία πείνας και δίψας. Οι αρχές της φυλακής προσπαθούν να τους μεταπείσουν κι όταν συναντούν την αποφασιστικότητά τους, αρνούνται να τους πάνε στην απομόνωση.

Τους αφήνουν στους θαλάμους ουσιαστικά για να τους βασανίζουν, με το να βλέπουν τους συγκρατούμενους τους να τρώνε και να πίνουν και έτσι δε τους αναγνωρίζουν την απεργία (δηλ. θεωρούν ότι η απεργία δεν υφίσταται).

Τις μέρες που ακολουθούν, με πρόσχημα την απεργία των ανθρωποφυλάκων και το Σαββατοκύριακο, αρνούνται σε γιατρούς, δικηγόρους και συγγενείς να τους επισκεφθούν.

Ο Τύπος αποσιωπεί το γεγονός της απεργίας πείνας και δίψας (εκτός από την Αυγή, που το δημοσιεύει την 2η μέρα, και την Ελευθεροτυπία που το κάνει προκατόρικα εν μέσω ειδήσεων για ναρκωτικά στις φυλακές).

Έκτοτε σιγή ιχθύος επικρατεί από τον τύπο.

Την μέρα της απεργίας γνω-

συνέχεια στη σελίδα 15

Από τα κρατητήρια της Εύβοιας οι αδελφοί Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου, έστειλαν το παρακάτω μήνυμα:

«Οι ιδέες μας κι οι αγώνες μας για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση έγιναν το αποδεικτικό στοιχείο στο αστυνομικό κράτος να μεθοδεύσει τη μετατροπή μας, από μάρτυρες ενός τροχαίου ατυχήματος, σε κατηγορούμενους και προφυλακισμένους, χωρίς στοιχεία, με σκοπό την ποινικοποίηση της πολιτικής και κοινωνικής μας πρακτικής».

Επειδή ξέρουμε πως οι στημένες κατηγορίες και σκευωρίες είναι πάγια τακτική των μηχανισμών καταστολής, σε μια κοινωνία όπου κυριαρχεί η συναίνεση, η παθητικότητα και υποταγή στις επιλογές του κράτους και των αφεντικών, αρνούμαστε να γίνουμε όμηροι της μεθοδευμένης διώξης μας και δηλώνουμε, ότι είμαστε αποφασισμένοι ν' αγωνιστούμε για το ξεσκέπασμα της νέας σκευωρίας».

Οι εργαζόμενοι αδελφοί Δαυίδ και Αποστόλης είναι αυτή τη στιγμή πολιτικοί κρατούμενοι όχι βέβαια γιατί έστησαν κάποια κομπίνα ληστείας εκατομμυρίων όπως οι σταματελάτοι και οι τσάτσοι, ούτε γιατί έφτιαξαν μια «συμμορία φονιάδων». Αν ήταν κομμιναδόροι, αρχικλέφτες, βδέλλες που ρουφούν αίμα, τότε θα ήταν τα χαϊδεμένα παιδιά του κατεστημένου. Αν πυροβολούσαν τη «φίλη» τους και είχαν επιθετο «γκιωνάκης», φρονήματα συντηρητικά και μεγάλες καταθέσεις θα ήταν σήμερα ελεύθεροι. Αν ανήκαν στην πλουτοκρατική τάξη που καταναλώνει

χωρίς να παράγει τίποτα, εγκωμιάζει την αρετή και την εργασία χωρίς να έχει δουλέψει ποτέ, ίσως να βρίσκονταν σε κάποιο ξωτικό νησί. Αν σκότωναν 15χρονα και πυροβολούσαν τροχαιούς παραβάτες με σαδιστική μανία και είχαν το πλεονέκτημα να είναι τα λυκόσκυλα του Συστήματος σαν το Μελίστα, θα ήταν σίγουρα ελεύθεροι.

Ευτυχώς δεν ανήκουν σε καμία από τις παραπάνω κατηγορίες των ευπαθώντων παλιανθρώπων. Έχουν διαπράξει το φρικιαστικό έγκλημα να αγωνίζονται «για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση» όπως δηλώνουν, και να αρνούνται πεισματικά να αφομοιωθούν και να βουτήξουν στο βούρκο του συμβιβασμού, της κομπίνας, της συναίνεσης και του σκυφοκεφαλισμού. Αρνούνται ν' αγοράσουν και να καταναλώσουν το «κρατικό προϊόν» της ηρωίνης που πλασάρουν τα «όργανα» του κράτους και άρα καταστρέφουν την Εθνική οικονομία. Είναι εγκληματίες, τρομοκράτες.

Τί λένε και τι θα κάνουν για το έγκλημα αυτό της φυλάκισης των αθώων αγωνιστών της οπαδός της «παλιάς» και της «νέας» αριστεράς και οι υπόλοιποι «τίμιοι πολίτες». Τι λένε και τι θα κάνουν όταν το Κράτος τους, γίνεται ωτακουστής στα γραφεία της αναρχ. εφημερίδας «Δοκιμή»; Εμείς λέμε: ΚΑΤΩ Η ΝΕΑ ΣΚΕΥΩΡΙΑ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ. ΛΕΦΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΔΑΒΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΑΞΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Ο κατοικημένος χώρος, δεν πρέπει να εξετάζεται κάτω από πρίσμα τεχνολογικό, αλλά σαν σύστημα διαρθρωμένων κοινωνικών ανθρώπινων σχέσεων. Το πρόβλημα με το χώρο είναι οι τρόποι ζωής, οι οποίοι προσδιορίζουν τη λειτουργία του. Στις ανταγωνιστικές κοινωνίες, ο κατοικημένος χώρος μόνο θεωρητικά ανταποκρίνεται στις ανάγκες του ανθρώπου. Η δομή του υπακούει σε κατευθύνσεις, που απορρέουν από τις οικονομικές και πολιτικές ιδιομορφίες του κοινωνικού συστήματος.

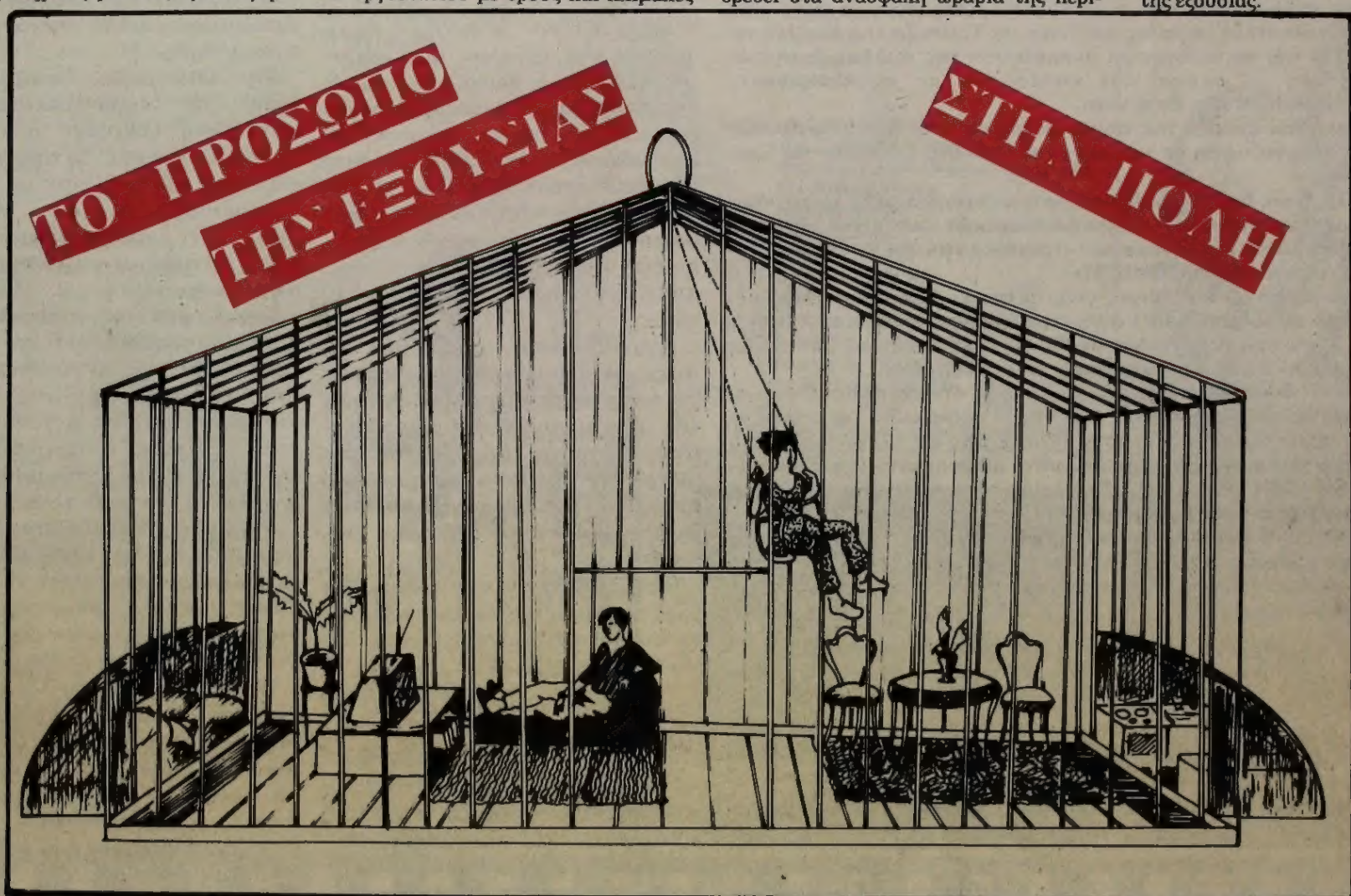
Η σύγχρονη πόλη είναι το οικιστικό σύστημα που προκύπτει από την ανάπτυξη του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, μετά το Μεσαίωνα. Οι καταβολές της ανάγονται στην δημιουργία του μεγάλου μη-

μέσα στην ομοιότητα και, συνεπώς, επικαθορίζεται μια στάση συναίνεσης προς την κοινωνία των ψευδαισθησιακών μεταβολών μέσω του εμπορεύματος. Τα κτίρια είναι ψηλά και μεγάλα, για οικονομία χώρου και σύμφωνα με την κάθετη-ιεραρχική οργάνωση της παραγωγής στον καπιταλισμό, και οι άνθρωποι ζωές εκμηδενίζονται και στερούνται την αμεσότητα της επαφής. Το άτομο χωνεύεται μέσα στην ασφυκτική μοριακότητα του γκετοποιημένου ιδιωτικού του, αντιλαμβάνεται τον εαυτό του σαν ασήμαντη μικρομονάδα μέσα σε μια απρόσωπη μεγαλοδομή, φυλακίζεται μέσα στον εμπορευματοποιημένο μικρόκοσμο του διαμερίσματος, θεώμενος από το τζάμι την μαυρίλα του αντικρινού εργοστάσιου με όρους και κλίμακες

χών και λιγότερο ικανοποιούν τις κινησιακές ανάγκες των ανθρώπων.

Σε συνθήκες γενικευμένης εξουσιαστικότητας, το άτομο ασκείται στη παθητικότητα και την ευθυγράμμιση. Η ατομικότητα έχει νόημα και αξία μόνο στο μέτρο που εξειδικεύει και ανασυνθέτει τις υπάρχουσες νόρμες κυριαρχίας. Οι λειτουργίες του ελέγχου διαχέονται σε όλη τη κλίμακα της ζωής, από την δικαστηριακή δομή της πατριαρχικής οικογένειας, μέχρι την κυκλοφορία της προσωπικότητας στα πλαίσια του ελεύθερου χρόνου. Η σύγχρονη πόλη θα στεγάσει και θα επιτείνει αυτά τα στάτους εξουσιαστικότητας. Το παιδί, βγαίνοντας από την χαυνωτική παθητικότητα του «παιδικού δωματίου» θα βρεθεί στα ανασφαλή ωράρια της περι-

ριλαμβάνει το σύνολο των εκφράσεων του ανθρώπου, ανιχνεύοντας νέες ποιότητες ζωής. Από την γωνία της αναρχικής «ουτοπίας» για την ελευθερία του ανθρώπου, ο κατοικημένος χώρος αποτελεί πολυσήμαντο πεδίο αναφοράς μιας ανθρώπινης πολιτικής πράξης. Η εξουσία δεν είναι μια φιλοσοφική αφαίρεση, αλλά μια κατάσταση γενικευμένης στέρξης και υποταγής, διάχυτη σε όλες τις πτυχές και τις διαστάσεις της καθημερινότητας. Η σύγχρονη πόλη στεγάζει το υποτελές και ταπεινωμένο άτομο, και με την απόλυτη αθλιότητά της τροφοδοτεί εντατικά τις συνθήκες της μιζέριας και της βίας αποδομώντας μεθοδικά την ανθρώπινη ύπαρξη, στη προοπτική της συντήρησης του κεφαλαίου και της εξουσίας.



χανοκίνητου εργοστάσιου και τις εξαθλιωμένες προλεταριακές μάζες που σωρεύονται γύρω του. Η καπιταλιστική πόλη οικοδομείται με άζονες στήριξης και λειτουργίας: την απόσπαση της υπεραξίας, την κυκλοφορία των εμπορευμάτων και την αναπαραγωγή της εργασιακής δύναμης.

Όταν λέμε ότι υπάρχει μια εσωτερική αντιστοιχία ανάμεσα στην υπάρχουσα κοινωνική μορφή εξουσίας και στη πόλη, εννοούμε ότι η λειτουργική δομή, η αισθητική και η διάταξη των περιεχομένων της πόλης υλοποιούν την φύση και την κουλτούρα της κυριαρχίας πολιτισμικής δομής, προσδιορίζοντας, επιπλέον, όρους και μοντέλα οργάνωσης της καθημερινής ζωής, που να εξυπηρετούν τις αναπαραγωγικές στοχεύσεις του συστήματος. Η πόλη, πριν σχηματιστεί στο εκπαιδευμένο μυαλό του πολεοδόμου ή του αρχιτέκτονα, υπάρχει μέσα στις οικονομικές προϋποθέσεις της Κυριαρχίας και στις ιστορικά καθορισμένες τεχνικές της διακυβέρνησης.

Παίρνοντας για παραδείγματα την κατοικία και τους δρόμους, μπορούμε να κατανοήσουμε εύκολα αυτό που φαίνεται παραδοξολογία και αυθαιρεσία: διαμέσου της πόλης, το ζωντανό ανθρώπινο άτομο ενσωματώνεται ριζικά στις εξουσιαστικές δομές του σύγχρονου κόσμου.

Μέσα στη πόλη, το άτομο διώνει την αποκοπή του, από αναφορές και δραστηριότητες, που ολοκληρώνουν την προσωπικότητα. Η τυποποίηση στην κατασκευή των σπιτιών και το ομοιόμορφο αποτέλεσμα που παράγεται —εμφανέστατο στις εργατικές πολυκατοικίες— καθηλώνει την φαντασία στο κριτήριο του «μαζικού». Όλα γίνονται ίδια μεταξύ τους, εξυπηρετώντας την κανονικότητα υπερατομικών λειτουργιών. Η ψυχολογία που σχηματίζεται, ασυνείδητα, αφορά στη κατάργηση της πραγματικής ποικιλίας και, επομένως, στην αποκρήρυξη του διαφορετικού. Έτσι ενισχύεται η λογική του «διαφορά

μαζικής οπτικής. Το άτομο παύει να υπάρχει μέσα από την γονιμότητα και την αυτοτέλεια των αναγκών του και γίνεται εξάρτημα ενός μηχανισμού που αφαιρεί την επωνυμία για να επιβάλλει την δικτατορία της ελεγχόμενης μοναξιάς. Ο άνθρωπος του σύγχρονου διαμερίσματος, επικοινωνεί με τους συγκατοίκους του για ζητήματα που συνδέονται με την διαχείριση των προβλημάτων της πολυκατοικίας: τα κοινόχρηστα και η κεντρική θέρμανση καθορίζουν την γελοιότητα μιας εμπορευματικής και ιεραρχοποιημένης ψευδοεπικοινωνίας.

Δεν υπάρχει θέση για τον άνθρωπο. Οι δρόμοι, σχεδιάζονται με βάση τις προδιαγραφές που εκπονούν οι βιομηχανίες των αυτοκινήτων και τις μεταβαλλόμενες ανάγκες σχετικά με την κίνηση των εμπορευμάτων και των διάφορων υπηρεσιών. Στην κατασκευή των δρόμων συνεκτιμάται πάντα και η ευχέρεια δρόσης των κρατικών δυνάμεων καταστολής. Το οδικό δίκτυο στην Ελλάδα μεταπολεμικά, βελτιώνεται με βάση τις «ανάγκες» που καθόρισαν: οι μετακινήσεις των Αμερικάνικων στρατευμάτων, οι αντικομμουνιστικές επιχειρήσεις του κράτους και η βιομηχανική ανάπτυξη με ντόπια και ξένα κεφάλαια. Οι δρόμοι ανήκουν στους ιδιοκτήτες και το κράτος, στον ματαιόδοξο καταναλωτισμό του ΙΧ και στην αμοιβόμενη βία των μπάτσων. Οι άνθρωποι εξορίζονται στα πεζοδρόμια, σιτίζονται εκεί περιμένοντας παθητικά τις εντολές του φωτεινού σηματοδότη, έρχονται σε άμεση επαφή με τις προθήκες των καταστημάτων και τις τζαμαρίες των τραπεζών, εξοικειώνονται με την νοσηρή εφευρετικότητα των εμπορευματικών δομών, γίνονται και αισθάνονται μια μετακινούμενη αγέλη, υπό τους παντεπόπτες οφθαλμούς δυνάμεων που αγνοούν. Και οι περιβόητοι πεζόδρομοι, αυτή η έμπνευση της σύγχρονης ρεφορμιστικής πολεοδομίας, περισσότερο υλοποιούν τις απαιτήσεις των καταστηματα-

φραγμένης «παιδικής χαράς». Η γυναίκα, βγαίνοντας από την εξωραϊσμένη μιζέρια της ηλεκτροκίνητης κουζίνας θα βρεθεί στην αφαρία συμβατικών συναναστροφών σε κάποια τυποποιημένη καφετέρια. Ξενοδοχεία, μπαρ, καφενεία, κινηματογράφοι, ντισκοτέκ: αέναες μετατοπίσεις της μοναξιάς από χώρο σε χώρο, και κάπου κάπου μεγάλες ή μικρές υποκατάστατες δομές φύσης πάρκα και αλσύλια, μανιωμένα, γεμάτα φύλακες και πινακίδες του τύπου —«μη πετάτε χαρτιά κάτω» ή «απαγορεύεται να πατάτε το γρασίδι» ή «όχι σκύλοι». Στη πόλη δεν υπάρχουν περιθώρια για ελεύθερες μετακινήσεις. Παντού караδοκεί ένα εισιτήριο ή μια απαγόρευση, παντού ορθώνεται μια μάντρα, υλοποιημένες μορφές ελέγχου που αναπέλλουν την αυτοέκφραση και καναλιζάρουν την δραστηριότητα. Το μαζοποιημένο άτομο δεν έχει διέξοδο σε τέτοιες δομημένες αυταπάτες ζωής.

Η κριτική στην πόλη, στα πλαίσια μιας νέας αντίληψης για την έννοια της πολιτικής, απηχεί την αγωνία μας σε ένα κόσμο που υλοποιεί το ζοφερό κλίμα του «1984». Το σημερινό επαναστατικό όραμα δεν γίνεται να καθηλωθεί στη μονομέρεια των οικονομικών μεγεθών. Ανοίγεται και πε-

Η αναρχική κριτική στη σύγχρονη πόλη δεν φιλοδοξεί να προτείνει μεταρρυθμιστικά τεχνάσματα. Ας αφήσουμε τους θεατρίνους της καθεστωτικής «αριστεράς» να ονειρεύονται την καθολική επικράτηση του προτύπου της Φιλοθέης. Δεν μπορούν να καταλάβουν ότι οι μόνες στιγμές που αισθάνεται ελεύθερος σε τούτο το κρεματόριο, είναι όταν καταλαμβάνει τον δρόμο και στήνει οδοφράγματα στη διάρκεια της διαδήλωσης. Τότε δίδω- νει αυτό που σου έχουν στερήσει και συγκροτείς μέσα του την συνείδηση του δικαίωματος στον χώρο.

Η σύγχρονη πόλη είναι ενσάρκωση των «αξιών» της ιδιωτέουσας, της εμπορευματοποίησης και του ανταγωνισμού. Μια νέα οργάνωση του χώρου προϋποθέτει μια νέα δόμηση της καθημερινότητας, νέες ιδέες και νέες αξίες, στη βάση της ελευθερίας, της ιστιμίας και του δικαιώματος στη διαφορά. Αφήνοντας για άλλη φορά τις λεπτομέρειες, μπορούμε να συνοψίσουμε την προοπτική στο εξής: αυτόνομες μικροκοινότητες προσαρμοσμένες στο οικοσύστημα. Δεν είναι και τόσο δύσκολο να καταλάβουμε ότι η πόλη δεν αλλάζει μπορούμε μόνο να την καταστρέψουμε.



Οι καλύτεροι ερμηνευτές του Συντάγματος είναι οι μπάτσοι...

Την απαγορευμένη συγκέντρωση της Τρίτης, 28 Απρίλη, κάποιοι σύντροφοι, στα Προπύλαια, επιδίωξαν ένα διάλογο με τους επικεφαλής των ΜΑΤ, με αντικείμενο τη Συνταγματική κατοχύρωση του δικαιώματος των πολιτών να συγκεντρώνονται και να διαδηλώνουν τις ιδέες και τους προβληματισμούς τους. Ο διάλογος, όπως είναι φυσικό, δεν έγινε, προσκρούοντας για μια ακόμη φορά στη θαναυσότητα του ένστολου αυταρχισμού. Και για μια ακόμη φορά καταδείχτηκε στην πράξη ότι, στα εξουσιαστικά κοινωνικά σχήματα, ανεξάρτητα από τον τύπο πολιτειακής συγκρότησης, τα «δικαιώματα» και οι «ελευθερίες» έχουν

ισχύ και γίνονται σεβαστά μόνο μέχρι του σημείου, που δεν αμφισβητούν τις δοσμένες ισορροπίες κυριαρχίας.

Τι είναι όμως το Σύνταγμα; Είναι η καταγραφή και επικύρωση, σε επίπεδο νομικοπολιτικού προσδιορισμού, των διαμορφωμένων κυρίαρχων κοινωνικών σχέσεων. Αυτό σημαίνει, με άλλα λόγια, ότι, στα άρθρα του Καταστατικού Χάρτη, τα αφεντικά καθορίζουν τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται σε σχέση με τους όρους της εξουσίας τους. Η ασάφεια που χαρακτηρίζει συχνά τις Συνταγματικές διατυπώσεις, οφείλεται στη πρόθεση των εξουσιαστών να τροφοδοτήσουν τις αυταπάτες

Η ΘΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Λέων Τολστόι (1920) - Η Σκλαβιά του Καιρού μας

Πολλά Συντάγματα έχουν εφευρεθεί, αρχίζοντας από το Αγγλικό και το Αμερικάνικο και τελειώνοντας με το Ιαπωνικό και το Τούρκικο. Σύμφωνα με τα Συντάγματα αυτά οι λαοί πρέπει να πιστέψουν, πως οι νόμοι γίνονται στο όνομά τους. Όμως όλοι γνωρίζουν πως όχι μόνο στις χώρες που επικρατεί ο δεσποτισμός αλλά και σε χώρες θεωρητικά ελεύθερες, όπως η Αγγλία και οι ΗΠΑ και η Γαλλία, οι νόμοι δεν γίνονται από την θέληση όλων, αλλά από την θέληση αυτών, που έχουν την εξουσία. Αρα παντού και πάντα οι νόμοι θα συμφέρουν αυτούς που έχουν την εξουσία, είτε αυτοί είναι πολλοί είτε λίγοι, είτε ένας. Παντού και πάντα οι νόμοι επιβάλλονται με τα μέσα που αναγκάζουν και εξακολουθούν να αναγκάζουν τους ανθρώπους - όχι όλους - να υπακούουν στη θέληση των άλλων. Δηλαδή με το ξύλο, τη βία, την απειλή, την ελεεινότητα και την θάψιμο. Όμως αυτός δεν είναι ο νόμος.



των καταπιεσμένων αναφορικά με τα όρια και τη φύση της «προβλεπόμενης» ελευθερίας.

Το Σύνταγμα είναι κι αυτό ένας νόμος από την άποψη της πολιτικής οργάνωσης της ζωής, είναι ο ανώτατος νόμος. Από την φύση του αυτή, δεν διαθέτει καμιά διάσταση ελευθερίας, αφού αντικειμενικά δεν ανάγεται η ισχύς του στην ελεύθερη συναίνεση των ανθρώπων αλλά μεσολαβείται από την ισχύ των μηχανισμών επιβολής. Οι νόμοι, οριοθετώντας τα συμφέροντα και υλοποιώντας τη βούληση εκείνων που τους θεσπίζουν, δεν ανταποκρίνονται σε κανένα «γενικό ανθρώπινο συμφέρον», και επομένως απευθύνονται στο φόβο του ανθρώπου από το ενδεχόμενο μιας τιμωρίας.

Κάθε «Δημοκρατική» Πολιτεία, που... σέβεται τον εαυτό της, «παραχωρεί» στους πολίτες μια σειρά από δικαιώματα: ελευθερία λόγου, ελευθερία συνδικαλισμού, ελευθερία συγκεντρώσεων, κλπ. Μέσα από το παραδοσιακό τέχνασμα των «Συνταγματικών δικαιωμάτων» επιδιώκεται να πειστούν οι εκμεταλλευόμενοι για τη

«δημοκρατικότητα» του δοσμένου συστήματος εξουσίας, αλλά και να εντοπιστούν οι αντιθέσεις, με διαστρεβλωμένη ανασύνθεσή τους, σε ελεγχόμενα, αφηρημένα και φορμαλιστικά, νομικοπολιτικά πεδία. Το Σύνταγμα, δεν σαρκώνει την «κοινωνική συνείδηση», αλλά την πρόθεση της καθιέρωσης της εξουσίας των αφεντικών. Στο μέτρο που η περιβόητη «Δημοκρατία» δεν είναι τίποτα άλλο παρά η εκλεπτυσμένη δικτατορία μιας ληστρικής μειοψηφίας σφετεριστών: οι «ελευθερίες» που σημειώνονται στις Συνταγματικές διατάξεις, είναι ψευδεπίγραφες και θαύματα υποκριτικές.

Αυτές οι «ελευθερίες», ενεργοποιούνται ή καταργούνται, ανάλογα με τους υπολογισμούς και τις διαθέσεις της πολιτικής εξουσίας. Δεν υπάρχει δηλαδή καμιά απολυτότητα, αλλά μια ανελεύθερη εφαρμογή τους κατά περίπτωση. Η Κρατική αυθεντία εκδίδει την τελική κρίση για το είδος και τη ποσότητα «ελευθεριών» που θα απολαύσουμε. Και η κρίση αυτή, δεν αφορά την «ευαισθησία» κάποιου κυβερνητικού αξιωματούχου, αλλά σχημα-

τίζεται με κριτήρια τις καθεστωτικές προτεραιότητες και αντοχές.

Η εξουσιαστική κοινωνία υπερασπίζει τους ζωτικούς της μύθους με τη θία. Αυτό που αμφισβητεί την υπεροχή της και, με τη δράση του, θέτει σε κίνδυνο την αναπαραγωγή της, απλά απλά τσακίζεται. Οι τεχνικοί της μαζικής αποβλάκωσης, από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου, δεν μπορούν να πείσουν ότι το Σύνταγμα δεν είναι ένα μάτσο γραμμένα χαρτιά από όπου η Εξουσία αντλεί τις δημαγωγικές της εκλογικές. Όταν οι εξεγερσιακές πρωτοβουλίες, ατομικού ή κινηματικού χαρακτήρα, υπερβούν τα όρια ανοχής και αντοχής του συστήματος, τότε τα ρητορικά πυροτεχνήματα εγκαταλείπονται, και προβάλλει πάνοπλη η... «πολεμική αρετή» του ταξίαρχου Αρκουδέα και του στρατηγού Δροσογιάννη.

Παλιότερα, ο αρχιμπάτσος Γεωργακάκης είχε δηλώσει σε κάποια διαδήλωση - «έτσι κι αλλιώς, είσαστε όλοι κρατούμενοι». Ήταν αυτή μια κοινότυπη διαπίστωση, που όμως ξεσκεπάζε τον ψευδαισθησιακό χαρακτήρα του «δημοκρατικού και

φιλελεύθερου Συντάγματος». Μέσα από την ίδια τη πραγματικότητα, της ταξικής και αντιεξουσιαστικής πάλης, επιβεβαιώνεται ότι οι έριδες των Συνταγματολόγων / μεγαλόσχημοι τεχνοκράτες της εξουσιαστικής πολιτικής κουλτούρας / είναι τελικά... «περί όνου σκιάς». Οι κοινωνικοί αγώνες δεν γίνονται στα μανιφέστα και τις σημασίες των εννοιών, αλλά άμεσα στους χώρους όπου πραγματώνονται οι συνθήκες της εκμετάλλευσης και του εξουσιασμού. Κι αυτή την αλήθεια τη γνωρίζουν πολύ καλά τα αφεντικά γι' αυτό ακριβώς λιγότερο νοιάζονται για το Σύνταγμα και περισσότερο για την άρτια οργάνωση των εκπαιδευμένων μπράβων τους, στα λεγόμενα Σώματα Ασφάλειας και στο Στρατό.

Οι Συνταγματικές «ελευθερίες» είναι μια απάτη που προορίζεται να κρύψει το αληθινό πρόσωπο του Κράτους και των εκμεταλλευτών, και να κανακφέρει την άγνοια και την αφέλεια των παραπλανημένων. Οι αναρχικοί, όταν αναφέρονται στις Συνταγματικές καταγραφές, δεν το κάνουν γιατί ανάγουν τη δυναμική της αντίθεσής τους στη Συνταγματική νομιμότητα / αυτή τη ξεπουληματική μανούβρα, ας τη χαίρονται οι γελοίοι «επαναστάτες» του εκλογικού εξώστη και της κοινοβουλευτικής επερώτησης: το κάνουν για να αποκαλύψουν και έτσι την υποκρισία και την απάτη των αστικών εξουσιαστικών πολιτικών μύθων.

Είναι αυτοί οι μύθοι, αυτές οι επιβολές της κυρίαρχης προπαγάνδας που πρέπει να χτυπηθούν τα ασφαλιστικά μικρόφωνα στα γραφεία της Δοκιμής και η σύλληψη των συντρόφων στην Εύβοια φανερώνουν αυτό που ισχυριζόμαστε: το καθεστώς της μισθωτής σκλαβιάς και της γενικευμένης εξουσιαστικότητας στηρίζει την ηγεμονία και την διάρκεια του στη δύναμη των κάθε τύπου μηχανισμών καταστολής. Οι λογικές και τα όργανα της καταστολής είναι η βαθύτερη ουσία των δομών της αστικής κυριαρχίας.

Αν θέλετε να δείτε μια εικόνα του μέλλοντος, φαντάσου μια μπότα να συντρίβει ένα ανθρώπινο πρόσωπο για πάντα.
ΤΖΩΡΤΖ ΟΡΓΟΥΕΛΛ: 1984

Το κράτος του ΠΑΣΟΚ έχει πετύχει το ελεεινό-σοσιαλιστικό του προσώπιο κι δείχνει μια φανέρα και ολοκάθαρα το ασκριατικό του πρόσωπο. Τα συνταγματικά και πολιτικά δικαιώματα των πολιτών καταπατούνται σήμερα με τον πιο άγριο τρόπο. Για πρώτη φορά μετά την ίδρυση της δικτατορίας έχουμε τόσο και τόσο σημαντικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Για πρώτη φορά έχουμε τέτοια φαινόμενα εκφυλισμού, ηθικής απώλειας και διαφθοράς σε κράτος, κυβέρνηση και κοινωνία. Καθημερινά γίνονται γνωστά, τερατώδη σκάνδαλα που όλα τους έχουν ένα κοινό σημείο. Πρωταγωνιστές τους είναι άνθρωποι που έχουν χάσει με το κυβερνητικό κύμα ή είναι και «ελεγκτοί» σιλεχά του Στάλιν τις περιπτώσεις ο κρατικός μηχανισμός γνώρι-

σε και από τις «δραστηριότητες» αυτών των ανθρώπων αλλά τους σφηνι ησυχούς γιατί ήταν «δικοί μας». Ο ένας μετά τον άλλο οι άνθρωποι αυτοί, αποκαλούνται σαν κλέφτες του δημόσιου, καταχραστές, απιστώνες, πλαστογράφοι ή ακόμα και κοίνοι δολοφόνοι (Παναδόπουλος).

Και ενώ μια αφορητή δυσωδία σκεπάζει την ελληνική κοινωνία, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, στην επιθανάτια αγωνία της προσπαθεί να επιβάλλει στη χώρα σιγή νεκροταφείου.

Ενώ οι εργαζόμενοι σιενάζουν κάτω από μια βαρεία λιτότητα χωρίς προοπτική καλύτερης, το Κράτος και οι μηχανισμοί καταστολής του προσπαθούν να συντρίψουν εκτίνες τις κοινωνικές αντιστάσεις που μπορεί να αμφισβητήσουν την κυριαρχία του.

Οι ορδές της Εξουσίας με αρχηγό τον υπουργό δημοσίας τάξης, τον ψυχοπαθή, πρώην συνταγματάρχη των ΛΟΚ, τον κομμουνιστοφάγο, φασίστα Δροσογιάννη, έχουν εξαπατήσει πραγματικό όργανο καταστολής και τρομοκρατίας.

Οι απανθρωπένες συγκεντρώσεις, οι

συνταγματικές «ελευθερίες», οι δικές και οι καινουργικές χωρίς αποδείξεις, συμβαίνουν πια σε καθημερινή βάση. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

Την κτηνώδη κακοποίηση του νεαρού εργατή Στέλιου Ταϊχλα από αστυνομικούς και τον βάρο τραυματισμό του.

Την αποθήκευση μικροφώνων από την ΚΥΠ στο γραφείο της αναρχικής εφημερίδας «ΔΟΚΙΜΗ».

Την επίθεση των ΜΑΤ στους καπνοπαραγωγούς της Κατερίνης.

Την σύλληψη και χωρίς κανένα στοιχείο συνεχιζόμενη προφυλάκιση των συντρόφων μας Δαυίδ και Αποστόλη Κονομαγίτη.

Την απαγόρευση συγκεντρώσεων και την αστυνομοκρατία στο κέντρο της Αθήνας.

Την παραπομπή σε δική στις 19 Ιούνη, αναρχικών συντρόφων μας που διακονείται σε βαθμό κακοργήματος για δήθεν έλλοιμο χάφι... πριν έξη χρόνια.

Την δική στις 3 Ιούνη των 13 αντιναρχικών διαδηλωτών.

Την σύλληψη της νεώτερης για την

αντιδικτατορική της δράση αγωνιστριάς δικηγόρου Κατερίνας Ιατροπούλου.

ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ «ΑΛΛΑΓΗΣ»





Η οργάνωση, που δεν είναι, στο κάτω-κάτω, παρά μόνο η πρακτική της συνεργασίας και της αλληλεγγύης, αποτελεί μια φυσική και απαραίτητη προϋπόθεση της κοινωνικής ζωής· είναι ένα αναπόφευκτο γεγονός που επιβάλλεται πάνω στον καθένα, τόσο πάνω στην ανθρώπινη κοινωνία γενικά, όσο και πάνω σε οποιαδήποτε ομάδα ανθρώπων που εργάζονται για ένα κοινό σκοπό. Αφού ο άνθρωπος ούτε επιθυμεί, ούτε μπορεί να ζήσει απομονωμένος — όντας ανίκανος ν' αναπτύξει την προσωπικότητά του και να ικανοποιήσει τις φυσικές κι ηθικές του ανάγκες έξω απ' την κοινωνία και δίχως τη συνεργασία των συνανθρώπων του — είναι αναπόφευκτο το ότι εκείνοι οι άνθρωποι που δεν έχουν ούτε τα μέσα, ούτε μια αρκετά αναπτυγμένη κοινωνική συνείδηση που να τους επιτρέπει να συνασπίζονται ελεύθερα με εκείνους που έχουν τις ίδιες ιδέες και κοινά συμφέροντα, οργανώνονται από άλλους, που έχουν σχηματίσει γενικά μια τάξη ή μια άρχουσα ομάδα, με σκοπό να εκμεταλλευτούν την εργασία των άλλων για το προσωπικό τους συμφέρον. Κι η αυτονόβια καταπίεση των μαζών από μια μικρή προνομιά ομάδα υπήρξε πάντα το αποτέλεσμα της ανικανότητας των περισσότερων εργατών να συμφωνήσουν μεταξύ τους, να οργανωθούν με άλλους για την παραγωγή, για τη διασκέδαση και για τις πιθανές ανάγκες άμυνας ενάντια σ' οποιονδήποτε ήθελε ίσως να τους εκμεταλλευτεί και να τους καταπιέσει. Ο αναρχισμός αντιμετωπίζει αυτή την κατάσταση πραγμάτων....

Μεταξύ των αναρχικών υπάρχουν δυο τάσεις, με ή χωρίς επίθετα: οι υποστηρικτές κι οι αντίπαλοι της οργάνωσης. Αν δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, ας προσπαθήσουμε, τουλάχιστον, να καταλάβουμε ο ένας τον άλλο.

Και πρώτα απ' όλα ας είμαστε ξεκάθαροι στους διαχωρισμούς που κάνουμε, αφού το πρόβλημα είναι τριπλό: η οργάνωση γενικά, σαν αρχή και προϋπόθεση της κοινωνικής ζωής σήμερα και σε μια μελλοντική

κοινωνία, η οργάνωση του αναρχικού κινήματος κι η οργάνωση των λαϊκών δυνάμεων κι ιδιαίτερα των εργαζόμενων μαζών, για ν' αντισταθούν στην κυβέρνηση και τον καπιταλισμό....

Το βασικό λάθος εκείνων που αντιτίθενται στην οργάνωση είναι το ότι πιστεύουν ότι η οργάνωση δεν είναι δυνατή δίχως εξουσία.

Τώρα, φαίνεται σε μας πως η οργάνωση, δηλαδή, η ένωση για ένα συγκεκριμένο σκοπό, με τη δομή και τα μέσα που απαιτούνται για την πραγμάτωσή του, αποτελεί μια απαραίτητη πτυχή της κοινωνικής ζωής. Ένας απομονωμένος άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει ούτε σαν ένα άγριο θηρίο, γιατί είναι ανίκανος ν' αποκτήσει την τροφή του, αν εξαιρέσουμε τις τροπικές περιοχές ή όταν ο πληθυσμός είναι εξαιρετικά διεσπαρμένος και επίσης είναι ανίκανος, δίχως εξαίρεση, ν' ανεβεί πολύ πάνω απ' το επίπεδο των ζώων. Όντας λοιπόν αναγκασμένος να ενωθεί με άλλους ανθρώπους ή πιο συγκεκριμένα, βρισκόμενος ενωμένος μαζί τους, σε συνέπεια της εξελικτικής καταγωγής των ειδών, θα πρέπει να υποταχθεί στη θέληση των άλλων (να σκλαβωθεί) ή να υποτάξει άλλους στη θέλησή του (να γίνει εξουσία) ή να ζήσει με άλλους σε αδελφική συμφωνία για χάρη του μεγαλύτερου καλού όλων (να είναι ισότιμος). Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει απ' αυτή την αναγκαιότητα· κι οι πιο ακραίοι αντίπαλοι της οργάνωσης, όχι μόνο υπόκεινται στη γενική οργάνωση της κοινωνίας, μέσα στην οποία ζούνε, αλλά επίσης και στις εθελοντικές ενέργειες της ζωής τους και στην εξέγερσή τους ενάντια στην οργάνωση, ενώνονται μεταξύ τους, μοιράζονται τα καθήκοντά τους οργανώνονται μαζί μ' εκείνους που συμφωνούν και χρησιμοποιούν τα μέσα που βάζει στη διάθεσή τους η κοινωνία.

Δεχόμενοι σε δυνατή την ύπαρξη μιας κοινότητας οργανωμένης δίχως εξουσία, δηλαδή, δίχως καταναγκασμό — κι οι αναρχικοί πρέπει να παραδεχτούν αυτή τη δυνατότητα, διαφορετικά η αναρχία δε θα

είχε κανένα νόημα — ας περάσουμε στη συζήτηση της οργάνωσης του αναρχικού κινήματος.

Και σ' αυτή την περίπτωση επίσης, η οργάνωση φαίνεται χρήσιμη κι απαραίτητη. Αν κίνημα σημαίνει το σύνολο ατόμων — άτομα μ' ένα κοινό στόχο, που ενεργούν για να τον υλοποιήσουν — είναι φυσικό το ότι θα πρέπει να συμφωνούν μεταξύ τους, να ενώνουν τις δυνάμεις τους, να μοιράζονται τα καθήκοντα και να κάνουν όλα εκείνα τα βήματα που νομίζουν ότι θα οδηγήσουν στην υλοποίηση εκείνων των στόχων. Το να παραμένουμε απομονωμένοι, κάθε άτομο ενεργώντας ή επιδιώκοντας να ενεργήσει από μόνο του δίχως συντονισμό, δίχως προετοιμασία, δίχως να ενώνει τις μετρημένες προσπάθειές του με μια ισχυρή ομάδα, είναι σα να καταδικάζουμε τον εαυτό μας σε ανικανότητα, σπαταλώντας τις προσπάθειες μας σε μικρή, μη αποτελεσματική δράση και να χάνουμε σύντομα την πίστη μας στους σκοπούς μας και να εκφυλιστούμε ίσως σε πλήρη αδράνεια....

Ένας μαθηματικός, ένας χημικός, ένας ψυχολόγος ή ένας κοινωνιολόγος μπορεί να πούνε ότι δεν έχουν κανένα πρόγραμμα ή ότι ασχολούνται μόνο με την εδραίωση της αλήθειας. Επιδιώκουν τη γνώση, δεν επιδιώκουν να κάνουν κάτι. Αλλά η αναρχία κι ο σοσιαλισμός δεν είναι επιστήμες· είναι προτάσεις, σχέδια, που οι αναρχικοί κι οι σοσιαλιστές επιδιώκουν να πραγματοποιήσουν και που, επομένως, χρειάζεται να διατυπωθούν σαν καθορισμένα προγράμματα....

Είναι αλήθεια ότι η οργάνωση είναι δυνατόν να δημιουργήσει ηγέτες· αν όμως είναι αλήθεια πως οι αναρχικοί είναι ανίκανοι να συνενωθούν και να καταλήξουν σε συμφωνία, δίχως να υποταχθούν σε μια εξουσία, αυτό σημαίνει πως δεν είναι ακόμα πολύ καλοί αναρχικοί και ότι πριν απ' το να σκέπτονται για την εγκαθίδρυση της αναρχίας στον κόσμο, θα πρέπει να σκεφτούν ότι πρέπει να γίνουν ικανοί να ζήσουν αναρχικά. Η λύση δε βρίσκεται στην κατάργηση της οργάνωσης αλλά στην αναπτυσσόμενη συνείδηση του κάθε μέλους σαν άτομο.... Σε μικρές καθώς επίσης και σε μεγάλες κοινωνίες, πέρα απ' την ωμή βία, η καταγωγή κι η δικαιολόγηση της εξουσίας βρίσκεται στην κοινωνική αποδιοργάνωση.



Όταν μια κοινότητα έχει ανάγκες και τα μέλη της δεν ξέρουν πως να οργανωθούν αυθόρμητα για να τις ικανοποιήσουν, εμφανίζεται κάποιος, μια εξουσία, που ικανοποιεί εκείνες τις ανάγκες εκμεταλλευόμενος τις υπηρεσίες όλων και κατευθύνοντας τις σύμφωνα με τη θέλησή του. Αν οι δρόμοι είναι ανασφαλείς κι οι άνθρωποι δεν ξέρουν τι μέτρα να πάρουν, εμφανίζεται μια αστυνομική δύναμη η οποία, σε αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες που προσφέρει, περιμένει να υποστηριχθεί και να πληρωθεί καθώς επίσης κι επιβάλλεται, εδραιώνοντας την παρουσία της παντού· αν χρειάζεται κάποιο είδος κι η κοινότητα δεν ξέρει πως να τακτοποιήσει την παραγωγή του με παραγωγούς που βρίσκονται μακριά, σε αντάλλαγμα για αγαθά που παράγονται τοπικά, θα εμφανιστεί ο έμπορος, που θα κερδοσκοπήσει εκμεταλλευόμενος τις ανάγκες του ενός τομέα ν' αυ-

λήσει και του άλλου ν' αγοράσει κι επιβάλλει τις δικές του τιμές τόσο στον παραγωγό όσο και στον καταναλωτή. Να τι συνέβηκε μεταξύ μας· όσο λιγότερο οργανωμένοι είμαστε, τόσο περισσότερο κινδυνεύουμε να μας επιβληθούν λίγα άτομα. Κι αυτό είναι κατανοητό....

Έτσι η οργάνωση, απέχοντας πολύ απ' το να δημιουργεί εξουσία, αποτελεί τη μόνη λύση στο πρόβλημα αυτής και το μόνο μέσο με το οποίο ο καθένας από μαζα συντηθεί να παίρνει ένα ενεργητικό και συνειδητό μέρος στη συλλογική εργασία και θα πάψει να είναι παθητικό όργανο στα χέρια των ηγετών....

Αλλά μια οργάνωση, υποστηρίζεται, προϋποθέτει μια υποχρέωση συντονισμού των ενεργειών του καθενός με τις αντίστοιχες των άλλων, επομένως παραβιάζει την ελευθερία κι αναστέλλει την πρωτοβουλία. Όπως το βλέπουμε εμείς, εκείνο που πραγματικά αφαιρεί την ελευθερία και κάνει αδύνατη την πρωτοβουλία, είναι η απομόνωση, που μας κάνει ανίσχυρους. Η ελευθερία δεν είναι ένα αφηρημένο δικαίωμα, αλλά η δυνατότητα για δράση· αυτό ισχύει τόσο για μας όσο και για την κοινωνία σα σύνολο. Και με τη συνεργασία με τους συνανθρώπους τους είναι που βρίσκει τα μέσα ο άνθρωπος για να εκφράσει την ενεργητικότητα και τη δύναμη της πρωτοβουλίας του.

Μια αναρχική οργάνωση πρέπει, κατά τη γνώμη μου, (να επιτρέπει) απόλυτη αυτονομία κι ανεξαρτησία κι επομένως πλήρη υπευθυνότητα, στα άτομα και στις ομάδες· ελεύθερη συμφωνία ανάμεσα σ' εκείνους που το θεωρούν χρήσιμο να συνενωθούν για κοινούς σκοπούς· ένα ηθικό καθήκον για να εκπληρώνει κανείς τις υποσχέσεις του και να μην κάνει καμιά πράξη, που είναι αντίθετη με το πρόγραμμα που έχει αποδεχτεί. Πάνω σε τέτοιες βάσεις εγκαινιάζει κανείς τότε πρακτικές φόρμες και τα κατάλληλα όργανα για να δοθεί πραγματική ζωή στην οργάνωση. Έτσι δημιουργούνται οι ομάδες, οι ομοσπονδίες των ομοσπονδιών, οι συγκεντρώσεις, τα συνέδρια, οι επιτροπές και πάει λέγοντας. Αλλά αυτό μπορεί επίσης να γίνει ελεύθερα, μ' ένα τέτοιο τρόπο που να μην περιορίζει τη σκέψη και την πρωτοβουλία των μελών σαν άτομα, αλλά μόνο να δίνει μεγαλύτερη προοπτική στις προσπάθειες, που απομονωμένα θα ήταν αδύνατες ή ατελέσφορες. Έτσι για έναν αναρχικό, τα οργανωτικά συνέδρια, παρόλα τα μειονεκτήματά απ' τα οποία πάσχουν σαν αντιπροσωπευτικά σώματα... είναι ελεύθερα απ' τον εξουσιαστισμό οποιουδήποτε σχήματος ή μορφής, επειδή δε νομοθετούν και δεν επιβάλλουν τις σκέψεις τους πάνω σε άλλους. Χρησιμοποιούν για να διατηρούν και να ενισχύουν τις προσωπικές επαφές ανάμεσα στους πιο ενεργητικούς συντρόφους, να συνοψίζουν και να ενθαρρύνουν προγραμματικές μελέτες πάνω στους τρόπους και τα μέσα δράσης, να εξοικειώνουν όλους με την κατάσταση που επικρατεί στις περιφέρειες και το είδος δράσης που πιο επιτακτικά χρειάζεται, να συνοψίζουν κατά καιρούς τα διάφορα ρεύματα των αναρχικών γνώμων και να ετοιμάζουν με βάση αυτά κάποιο είδος στατιστικής. Κι οι αποφάσεις τους δεν είναι δεσμευτικές, αλλά απλές υποδείξεις, συμβουλές και προτάσεις που υποβάλλονται σ' όλους τους ενδιαφερόμενους και δεν γίνονται δεσμευτικές κι εφαρμόσιμες παρά μόνο για εκείνους που τις αποδέχονται και για όσο τις αποδέχονται. Τα διοικητικά όργανα που εκλέγουν — Επιτροπές Αλληλογραφίας κ.λ.π. — δεν έχουν διευθυντικές εξουσίες, δεν παίρνουν πρωτοβουλίες και δεν έχουν καμιά εξουσία για να επιβάλλουν τις απόψεις τους, που οπωσδήποτε μπορούν να υιοθετούν και να προπαγανδίζουν σαν ομάδες συντρόφων, αλλά που δεν μπορούν να τις παρουσιάσουν σαν επίσημες απόψεις της οργάνωσης. Δημο-

συνέχεια από σελ. 6

σιεύουν τις αποφάσεις των συνεδρίων και τις γνώμες και προτάσεις, που ανακοινώθηκαν σ' αυτές τις ομάδες κι άτομα και ενεργούν για λογαριασμό εκείνων που θέλουν να τους χρησιμοποιήσουν, για να διευκολύνουν τις σχέσεις ανάμεσα σε ομάδες και τη συνεργασία ανάμεσα σ' εκείνους που συμφωνούν πάνω σε διάφορες πρωτοβουλίες· κάθε επιτροπή είναι ελεύθερη να επικοινωνεί άμεσα με όποιον θέλει ή να κάνει χρήση άλλων επιτροπών που διορίστηκαν από συγκεκριμένες ομάδες.

Σε μια αναρχική οργάνωση, τα μέλη μπορούν, σαν άτομα, να εκφράσουν οποιαδήποτε γνώμη και να χρησιμοποιήσουν κάθε τακτική που δεν έρχεται σε αντίφαση με τις παραδεγμένες αρχές και δεν επεμβαίνει στις δραστηριότητες των άλλων. Σε κάθε περίπτωση, μια συγκεκριμένη οργάνωση διαρκεί όσο οι λόγοι που συνηγορούν υπέρ της ένωσης είναι ανώτεροι από εκείνους που συνηγορούν υπέρ της ρήξης· διαφορετικά διαλύεται και παραχωρεί τη θέση της σε άλλες, πιο ομοιογενείς ομάδες.

Οπωσδήποτε, η ζωή κι η διάρκεια μιας οργάνωσης αποτελεί μια προϋπόθεση επιτυχίας στο μακρόχρονο αγώνα που έχουμε μπροστά μας κι εκτός απ' αυτό, είναι φυσικό το ότι κάθε θεσμός πρέπει να αποβλέπει, από ένστικτο, στη μόνιμη διάρκεια. Αλλά η διάρκεια μιας αντιεξουσιαστικής οργάνωσης πρέπει να είναι αποτέλεσμα της πνευματικής συγγένειας των μελών της και της προσαρμοστικότητας, στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες. Όταν δεν μπορεί πια να εξυπηρετήσει έναν ωφέλιμο σκοπό, είναι καλύτερα να εξαφανιστεί.

Οπωσδήποτε, θα είμαστε ευτυχισμένοι αν θα μπορούσαμε να τα καταφέρουμε μαζί και να ενώσουμε όλες τις δυνάμεις του αναρχισμού σ' ένα κίνημα· αλλά δεν πιστεύουμε στη συνοχή οργανώσεων, που οικοδομούνται πάνω σε παραχωρήσεις και υποθέσεις και στις οποίες δεν υπάρχει καμιά πραγματική συμφωνία και συμπάθεια ανάμεσα στα μέλη.

Καλύτερα χωρισμένοι παρά άσχημα ενωμένοι. Αλλά θα θέλαμε κάθε άτομο να ενωθεί με τους φίλους του και να μην υπάρχουν απομονωμένες ή χαμένες δυνάμεις.

Απομένει να μιλήσουμε για την οργάνωση των εργαζομένων μαζών για αντίσταση ενάντια τόσο στην κυβέρνηση όσο και στους εργοδότες.



...Οι εργάτες δεν θα μπορέσουν ποτέ να χειραφετηθούν όσο δε βρίσκουν στην ένωση το ηθικό, οικονομικό και φυσικό σθένος που χρειάζεται για να νικήσουν την οργανωμένη δύναμη των καταπιεστών.

Υπήρξαν αναρχικοί κι εξακολουθούν να υπάρχουν μερικοί, που ενώ αναγνωρίζουν την ανάγκη να οργανωθούμε σήμερα για προπαγάνδα και δράση, είναι εχθρικοί απέναντι σε κάθε οργάνωση που δεν έχει σα στόχο τον αναρχισμό ή που δεν ακολουθεί αναρχικές μεθόδους πάλης... Φαινόταν σ' αυτούς τους συντρόφους ότι όλες οι οργανωμένες δυνάμεις που απέβλεπαν σ' ένα στόχο μικρότερο απ' τη ριζοσπαστική επανάσταση, ήταν δυνάμεις τις οποίες είχε στερηθεί η επανάσταση. Μας φαίνεται αντίθετα κι η εμπειρία έχει βέβαια επιβεβαιώσει ήδη την άποψή μας, ότι η μη προέγγισή τους θα καταδίκαιε το αναρχικό

κίνημα σε μια κατάσταση μόνιμης στειρότητας. Για να κάνουμε προπαγάνδα πρέπει να είμαστε μέσα στο λαό και μέσα στις εργατικές ενώσεις είναι που βρίσκουν οι εργάτες τους συντρόφους τους κι ιδιαίτερα εκείνους που είναι πιο διατεθειμένοι να καταλάβουν και να δεχτούν τις ιδέες μας. Αλλά ακόμα κι αν ήταν δυνατό να κάνουμε την ίδια προπαγάνδα που θέλαμε έξω απ' τις ενώσεις, αυτή δε θα μπορούσε να έχει ένα σημαντικό αντίκτυπο πάνω στις εργαζόμενες μάζες. Πέρα από ένα μικρό αριθμό ατόμων, πιο μορφωμένων κι ικανών γι' αφηρημένη σκέψη και θεωρητικούς ενθουσιασμούς, ο εργάτης δεν μπορεί να φθάσει στον αναρχισμό μ' ένα πήδημα. Για να γίνει ένας συνειδητός αναρχικός κι όχι μόνο στ' όνομα, πρέπει ν' αρχίσει να αισθάνεται την αλληλεγγύη που τον ενώνει με τους συντρόφους του και να μάθει να συνεργάζεται με τους άλλους για την άμυνα των κοινών συμφερόντων κι ότι, παλεύοντας ενάντια στα αφεντικά κι ενάντια στην κυβέρνηση που τα υποστηρίζει, θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι οι κυβερνήσεις και τ' αφεντικά είναι άχρηστα παράσιτα κι ότι οι εργάτες θα μπορούσαν να διευθύνουν την εθνική οικονομία με τις δικές τους δυνάμεις. Κι όταν ο εργάτης έχει καταλάβει αυτό, τότε είναι αναρχικός, ακόμα κι όταν δεν αποκαλεί τον εαυτό του έτσι.

Επιπλέον, η ενθάρρυνση λαϊκών οργανώσεων κάθε είδους, είναι η λογική συνέπεια των βασικών μας ιδεών και πρέπει ν' αποτελεί επομένως ένα αναπόσπαστο μέρος του προγράμματός μας.

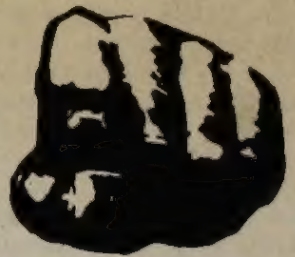


Ένα εξουσιαστικό κόμμα, που αποβλέπει στη κατάληψη της εξουσίας για να επιβάλει τις ιδέες του, έχει συμφέρον απ' το να παραμείνουν οι άνθρωποι μια άμορφη μάζα, ανίκανοι να δράσουν για τον εαυτό τους κι επομένως εξουσιαζόμενοι πάντα εύκολα. Και συνάγεται, λογικά, ότι δεν μπορεί να επιθυμεί περισσότερα από μια οργάνωση, του είδους που χρειάζεται για να φθάσει στην εξουσία. Εκλογικές οργα-

νώσεις, αν ελπίζει να την κατακτήσει με νόμιμα μέσα, στρατιωτική οργάνωση, αν βασίζεται στη βίαιη δράση.

Αλλά εμείς οι αναρχικοί δε θέλουμε να χειραφετήσουμε τους ανθρώπους· θέλουμε τους ανθρώπους να χειραφετηθούν οι ίδιοι. Δεν πιστεύουμε στο καλό που έρχεται από πάνω κι επιβάλλεται με τη βία· θέλουμε το νέο τρόπο ζωής να ξεπροβάλλει μέσα απ' το σώμα του λαού, ν' αντιστοιχεί στην κατάσταση ανάπτυξής του και να προωθείται στο μέτρο που προωθείται κι ο λαός. Επομένως, μας ενδιαφέρει όλα τα συμφέροντα κι οι γνώμες να μπορέσουν να βρουν την έκφρασή τους σε μια συνειδητή οργάνωση και να μπορέσουν να επηρεάσουν την κοινοτική ζωή ανάλογα με τη σημασία τους.

Έχουμε αναλάβει το καθήκον ν' αγωνιστούμε ενάντια στην τωρινή κοινωνική οργάνωση και να ξεπεράσουμε τα εμπόδια που αναστέλλουν τον ερχομό μιας νέας κοινωνίας, στην οποία η ελευθερία κι η ευημερία θα εξασφαλίζονται στον καθένα. Για να πετύχουμε αυτό το στόχο οργανώσαμε κι επιδιώκουμε να γίνουμε όσο το δυνατό πιο πολλοί κι ισχυροί. Αλλά αν προχωρούσαμε μόνο στην οργάνωσή μας, αν οι εργάτες έμελλε να παραμείνουν απομονωμένοι, όπως τόσες πολλές κοινωνικές ομάδες που δεν ενδιαφέρονται η μια για την άλλη και που η μόνη τους σύνδεση είναι η κοινή τους αλυσίδα· αν εμείς, πέρα απ' το να οργανωθούμε σαν αναρχικοί, δεν οργανωθούμε σαν εργάτες μαζί με άλλους εργάτες, δε θα πετύχουμε απολύτως τίποτα, ή το πολύ, να μπορέσουμε να επιβληθούμε... και τότε αυτό δε θα ήταν ο θρίαμβος της αναρχίας, αλλά ο δικός μας θρίαμβος. Θα μπορούσαμε τότε να συνεχίσουμε να αποκαλούμε τους εαυτούς μας αναρχικούς, αλλά στην πραγματικότητα θα είμαστε απλώς εξουσιαστές και μάλιστα τόσο αδύναμοι όσο είναι όλοι οι εξουσιαστές, στο μέτρο που αφορά το γενικό καλό.



24-5-76: Αρχίζει η μεγαλύτερη εδώ και δεκαετίες εργατική κινητοποίηση. Απεργούν 500.000 περίπου εργαζόμενοι με αίτημα την ανάκληση του αντεργατικού νόμου 330.

25-5-76: Επέκταση της απεργίας. Συγκέντρωση των οικοδόμων στο Γκλόρια και ακολούθως πορεία προς το υπουργείο Εργασίας. Το κέντρο της Αθήνας αστυνομικοκρατείται. Στο ύψος της Περικτιόγλου MAT και κλούβες κλείνουν το δρόμο στους απεργούς, πίσω τους βρίσκονται αύρες. Οι εργάτες με σύνθημα «εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι» προσηλασθούν να διασπάσουν τις γραμμές των κραυφών. Προς στιγμή το κατορθώνουν και τότε ξεκινούν οι αύρες. Μέσα σ'ε μια κόλαση από δακρυγόνα οι διαδηλώσεις υποχωρούν προς την Ομόνοια. Στήνονται οδοφράγματα στην πλατεία Αγίων Θεοδώρων στην Αριστειδίου στην Αιόλου στην Κοτζιά και στην Αθηνάς. Στη Λυκούργου κυριεύεται περιπολικό που χρησιμοποιείται σαν οδόφραγμα. Στην Αιόλου αύρα ανεβαίνει πάνω στο πεζοδρόμιο και σκοτώνει την μικροπωλήτρια Αναστασία Τσιβίκα. Οι συγκρούσεις επεκτείνονται από το Πολυτεχνείο μέχρι την Κωνσταντινουπόλεως και την Πειραιώς. Ο κόσμος πετάει τηλεφωνικούς καταλόγους από τα μπαλκόνια για να χρησιμοποιηθούν στις φωτιές που ανάβουν για τα δακρυγόνα. Ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται στα γραφεία της Βραδυνής σπάζει τις βιτρίνες και πυρπολεί τους ρολούς χαρτιού που βρίσκονται μπροστά τους. Φλεγόμενα οδοφράγματα στην Πειραιώς. Άγριες συ-

16-31 ΜΑΗ

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ



μπλοκές στην Γ' Σεπτεμβρίου όπου οι διαδηλωτές αμύνονται με πέτρες και τούβλα. Χρησιμοποιούνται λεωφορεία σαν οδοφράγματα καθώς και υλικά από οικοδομές. Στις 5 μμ αντιπροσωπεία από το ΠΑΣΟΚ το ΚΚΕ και το ΚΚΕσ. πηγαίνει στα γραφεία της αστυνομίας για να δηλώσει

ότι οι ανωτέρω δεν έχουν καμία σχέση με τα επεισόδια και ότι η συγκέντρωση που είχαν οργανώσει στο Γκλόρια έληξε ειρηνικά.

Το απόγευμα οι μπάσοι παίρνουν εντολή να επιτίθενται με πεζοπόρα τμήματα για να ξεκαθαρίσουν την κατάσταση. Ακολουθούν ακόμη πιο άγριες συγκρού-

σεις. Διαδηλωτές από την Πατησίων επιτίθενται στα MAT και τα στρώνουν στο κυνήγι. Στο τέλος οι διαδηλωτές ελέγχουν με οδοφράγματα την Κάνιγγος τη Μπενάκη τη Βερανζέρου, τα Εξάρχεια, τη Χαλκοκονδύλη και την Πατησίων. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι τις 2 πμ.

26-5-76: Όλα τα κρατικά γουρούνια από κυβέρνηση, κόμματα (με προεάρχον το ΚΚΕ) τύπος (με προεάρχουσα την Ελευθεροτυπία) μιλάν για προδοκάτσια κλπ. κλπ. Χαρακτηριστικό: την ώρα των επεισοδίων το ΕΚΚΕ με ντυντούκες καλούσε τον κόσμο στα γραφεία του για συζήτηση.

17-5-79: Η ασφάλεια Περισσού κρατά επί μια βδομάδα 6 άτομα με πρόσχημα ότι χρησιμοποίησαν δόμβες μολότωφ στα επεισόδια της Αγ. Βαρβάρας. Μετά από πολύ ξύλο και απομόνωση, οι 4 ομολογούν.

24-5-79: Προφυλακίζονται οι 4 από τους 6 Αναρχικούς που χρησιμοποίησαν μολότωφ στην Αγ. Βαρβάρα. Κατηγορία «σύσταση τρομοκρατικής ομάδας».

20-5-80: Το πενταμελές Εφετείο Θράκης αποφασίζει την έκδοση της Ιταλίδας Ροσάνα Ματιούσι στην Ιταλία όπου την κατηγορούσαν για τη συμμετοχή της στις «Ερυθρές Ταξιαρχίες».

25-5-80: Δικάζεται στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης ο Γιάννης Σερίφης για περιύβριση αρχής. Η κατηγορία στηρίζεται σε γράμματα που έστειλε ο Σερίφης από τη φυλακή στα οποία κατ'άγγελε την σε βάρος του σκευωρία σαν τέτοια!!

ΛΕΡΟΣ

Μεταξύ 3 και 5 Μαΐου 1987 οργανώνεται στη Λέρο η Πρώτη Ευρωπαϊκή Συνάντηση Εργασίας με θέμα Αποασυλοποίηση και Επαγγελματική Αποκατάσταση στον Ψυχιατρικό Τομέα. Οργανωτής είναι το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών (ΥΚΥ) και Επιτροπή της ΕΟΚ για την ψυχική Υγεία (συμμετέχουν από την Ελληνική πλευρά οι Καθηγητές Ψυχιατρικής κ.κ. Παν. Σακελλαρόπουλος και Λυκέτσος). Πρόεδρος Επιτροπής Ψυχικής υγείας της ΕΟΚ είναι ο Ιρλανδός Καθηγητής κ. Άϊθουρ Μπράουν. Φυσικά την κύρια ευθύνη για την διοργάνωση έχει το Υ.Κ.Υ.

Θεωρούμε το γεγονός ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτο και θέλουμε να πούμε τα εξής.

Η ομάδα Γιατρών που εργάστηκε στη Λέρο έχει κάνει μια σειρά ενέργειες προς κάθε αρμόδιο από το 1981, και μετά με σκοπό την μόνη ενδεδειγμένη αποασυλοποίηση που για την περίπτωση της Λέρου είναι να συρρικνωθεί και να κλείσει οριστικά το Άσυλο αυτό.

Προσπαθήσαμε τόσο κατά την διάρκεια της θητείας μας εκεί, με συγκεκριμένες προτάσεις και ενέργειες όσο και μετά την αποχώρησή μας με ενέργειες που απευθύνονται στο ΥΚΥ, στους εργαζομένους και την κοινή γνώμη του Νησιού, στον Ψυχιατρικό Κόσμο της χώρας και στον τύπο.

Επίσης ξεκινήσαμε ήδη από το 1980 (επί Κυβερνήσεως Ν.Δ.) και με την σύμφωνη γνώμη του τότε Διευθυντού Κ.Θ.Α. μεγάλη επιδημιολογική μελέτη με στόχο να καταγραφεί ειδικά και με επιστημονικό τρόπο ο πληθυσμός του ασύλου, πράγμα στοιχειώδες πιστεύουμε για οποιαδήποτε προσπάθεια αποασυλοποίησης.

Φυσικά σύντομα αναδείχθηκαν ανυπέρβλητα εμπόδια:

Όλοι οι τοπικοί φορείς του νησιού (συνδικάτα εργαζομένων, οργανώσεις, σωματεία, τοπικός τύπος) με ελάχιστες εξαιρέσεις ήταν και είναι αντίθετοι μέχρι και απειλητικοί για καθέναν που θα εκφράσει οποιαδήποτε κριτική για το Κ.Θ.Α.

Οι λόγοι γι' αυτό έχουν να κάνουν κυρίως με το γεγονός, ότι η οικονομία του

νησιού βασίστηκε ανέκαθεν στην ύπαρξη και λειτουργία στο νησί ιδρυμάτων σαν το Κ.Θ.Α.

Συνοπτικά: Λεπροκομείο στις αρχές του αιώνα, Βασιλικές Σχολές, μετά τον Εμφύλιο, Κ.Θ.Α. από το 1957, στρατόπεδα πολιτικών κρατουμένων στην περίοδο της Χούντας (Π.Ι.Κ.Π.Α.)

Αυτή τη στιγμή το 70% του εργατικού δυναμικού της Λέρου απασχολείται στο Άσυλο και ολόκληρο το νησί έχει άμεση ή έμμεση σχέση μ' αυτό (προμήθειες κλπ.).

Ο ετήσιος προϋπολογισμός του Ασύλου αυξάνεται ραγδαία και τώρα είναι στο εξωφρενικό ποσό των 2 δισεκατομμυρίων δραχμών. Ο ψυχιατρικός κόσμος της χώρας, που φυσικά ενέχεται στη δημιουργία του Ασύλου της Λέρου (όπως και άλλων), συνήθως αποσιωπά το θέμα και εξαντλείται σε κάποια υπογραφή διαμαρτυρίας, όπως έγινε στο Ελληνογαλλικό Συμπόσιο Κοινωνικής Ψυχιατρικής το 1981 στην

Αθήνα, κατόπιν όμως της πίεσως της Ομάδας Λέρου. Είναι βέβαια χαρακτηριστικό ότι το σχετικό κείμενο που υπογράφηκε τότε από τους Έλληνες και ξένους συνέδρους δεν συμπεριελήφθη στα πρακτικά του Συμποσίου γιατί, όπως δηλώθηκε αρμοδίως αργότερα «χάθηκε».

Η πολιτική ηγεσία του ΥΚΥ αρκείται σε μεγαλόστομες διακηρύξεις (όταν πιέζεται) αλλά στην πράξη όχι μόνο δεν κάνει τίποτα προς την κατεύθυνση της αποασυλοποίησης αλλά αντίθετα σε αραστή σύμπνοια με τους τοπικούς κομματικούς και Κυβερνητικούς παράγοντες εργάζεται συστηματικά προς την κατεύθυνση της συντήρησης, διατήρησης και επέκτασης του Ασύλου, εξαπατώντας κάθε ενδιαφερόμενο και φυσικά δαπανώντας τεράστια ποσά για το σκοπό αυτό.

Π.χ. Ο Υπουργός Π. Αυγερινός (πρώτος Υπουργός Κοιν. Υπηρεσιών του ΠΑΣΟΚ), δήλωνε, όταν τον επισκεπτόμασταν, ότι η Λέρος «είναι ένα αίσχος που πρέπει να κλείσει».

Διακήρυξε δε ότι απαγορεύει κάθε νέα διακομιδή προς το Άσυλο. Αυτό, τηρήθηκε αλλά μόνο για λίγο. Ξέρουμε ότι αργότερα έγιναν διακομιδές από το ΔΑΦΝΙ και το Ψ.Ν. Θεσ/νίκης.

Κατά τα άλλα παρ' ότι ζήτησε και έλαβε ενημέρωση και προτάσεις δεν έκανε τίποτα.

Ο επόμενος Υπουργός Γ. Γεννηματάς δήλωσε από τηλεοράσεως σε σχετική συζήτηση, ότι η Λέρος αποτελεί τη Βασίλισσα της εποχής μας και πρέπει να γκρεμιστεί. Φυσικά δεν έκανε τίποτα γι' αυτό (ίσως

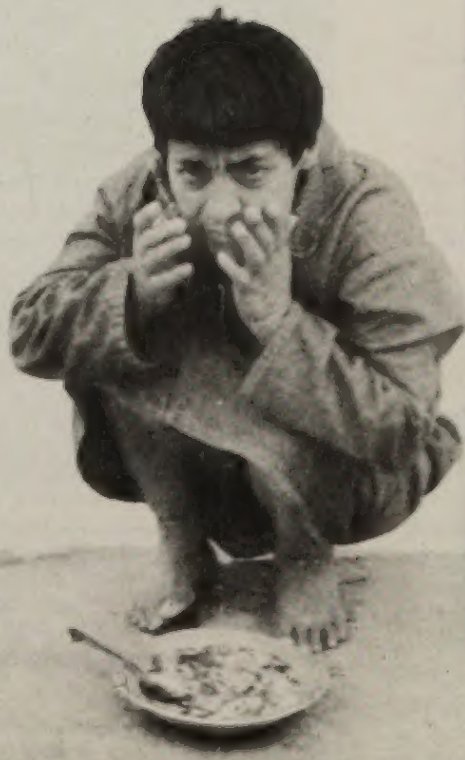
γιατί ήταν απασχολημένος με το Ε.Σ.Υ.).

Αντίθετα οι προσλήψεις προσωπικού στο Άσυλο και βέβαια ο προϋπολογισμός αυξήθηκαν ραγδαία και η κοινή γνώμη του νησιού καταδημαγωγήθηκε όσο ποτέ άλλοτε κυρίως με ευθύνη του Έπαρχου Καλύμνου όπου υπάγεται η Λέρος ψυχιάτρου κ. Γερούκαλη ο οποίος: ενέκρινε την χρησιμοποίηση κονδυλίων του σχετικού ταμείου της Ε.Ο.Κ. για κατασκευές, σε κτίρια παρά την αντίθετη ρητή οδηγία του σχετικού σχεδίου. Ο ίδιος δήλωσε αργότερα σε δημόσια συζήτηση, ότι στο Κ.Θ.Α. κατασκευάστηκαν βίλλες καλύτερες αυτών του Ψυχικού....

Επιπλέον:

Διέκοψε παράνομα σαν Έπαρχος, την επιδημιολογική μελέτη, που όπως αναφέρεται παραπάνω είχε αρχίσει η ομάδα Γιατρών Λέρου. Τα υπ' αυτό βέβαια κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ Λέρου που εγώ μεταξύ είχαν καταλάβει διοικητικές θέσεις στο Κ.Θ.Α. και τα άλλα ιδρύματα, ξέροντας φυσικά ότι απολαμβάνουν καλύτερα προχώρησαν περισσότερο: Εκλαϊκεύοντας την πασοκική γραμμή επί του θέματος, επετέθησαν, εξύβρισαν, απείλησαν και αποπειράθηκαν να λυντσάρουν τους Γιατρούς Κ. Μωρόγιαννη και Χ. Ιωαννίδη που βρίσκονταν στη Λέρο τον Μάιο του 1984 για να συνεχίσουν (με δικά τους έξοδα) την μελέτη αυτή. Αυτό έγινε γιατί τόσο οι κομματικοί παράγοντες του ΠΑΣΟΚ της Λέρου, όσο και οι καθοδηγούμενοι απ' αυτούς εργαζόμενοι στα Άσυλα του Νησιού και φυσικά οι πολιτι-

συνέχεια στη σελίδα 9



οικονομία για το Κρητικό Θεραπευτήριο Λέρου και για το συνέδριο που πραγματοποιείται εκεί.

Ο ενιαίσιος προϋπολογισμός του Κ.Θ.Α. είναι 2 δις. δραχμές για την συντήρηση- 1400 αρρώστων και την απασχόληση 1000 εργαζομένων Λερών.

Εχουμε υποβάλλει προτάσεις και στο Υπουργείο και στην ΕΕ κι ενώ έγιναν δεκτές μετά πολλών επαιθών, η πρακτική κινήθηκε στην αντίθετη κατεύθυνση (η πρότασή μας: Μελέτη, διαμερισμός σε 20 οικοτροφεία αναπόδο καταγωγής, κλείσιμο του ασύλου Λέρου φραντίδα για την αποκατάσταση των εκεί εργαζομένων).

Οι μελέτες που ξεκίνησαν στο άσυλο για ολοκληρωμένη καταγραφή των εγκλειστών διακόπηκαν (βίαση στην περίπτωση Μωρόγιαννη - Ιωαννίδη, με διακριτικό μπλοκάρισμα το 1986).

Συμπεριβόητες βίλλες - επισκευαμένα προϋπάρχοντα κτίρια, διοχετεύθηκαν 20 όλοι κι όλοι αρρώστοι οι οποίοι έζησαν εκεί σε κάπως καλύτερες ξυνοδοχιακές συνθήκες χωρίς όμως να προκύψει εν τέλει ούτε βελτίωση της υγείας τους, ούτε πολλών άλλων αποασυλοποιήθηκαν τους. Οι δύσκολοι, γυμνοί αρρώστοι του περιστερού 9 μεταφέρθηκαν πριν από την δεύτερη επίσκεψη της ΕΕΚ στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άη Γιώργη, όπου και πέθανε μεγάλο ποσοστό τους.

5. Οι προσλήψεις προσωπικού γίνον-

ται πλέον άλλο καλοπαιάν μονα ανάγκες του νησιού, διογκώνουν το πρόβλημα και εξυπηρετούν κομματικούς, προεκλογικούς στόχους.

6. Πραγματοποιείται από 3 ως 5 Μαΐου σ' αυτό το χώρο το συνέδριο «Αποασυλοποίηση, επαγγελματική αποκατάσταση στον ψυχιατρικό τομέα. Εμπειρίες προσωπικές».

Δεν υπάρχει πρόγραμμα ανακοίνωση σχετικά με τη Λέρο και θα πραγματοποιηθούν «ξεναγήσεις» όπως λέγει το πρόγραμμα από «όσους θέλουν» και αφού έλθουν σ' επαφή με την Γραμματεία. Αξιολόγηση των περιεχομένου μπορεί να γίνει όταν δημοσιευθούν τα πρακτικά, αλλά καταγγέλλουμε την επιλογή του χώρου στις συγκεκριμένες συνθήκες σαν απαράδεκτη.

7. Απορροφήθηκαν για την επίσκεψή των «βιλλών» ποσά της τάξεως των δεκάδων εκατομμυρίων, όπου σημειώσαν ότι ένας εκ των εργοληπών υπηρέσε ο πρόεδρος του Δ.Σ. του ιδρυματος που είναι πολιτικός μηχανικός. Ζητάμε από κάθε αρμόδιο να διερευνήσει και να εξασφαλίσει την απαραίτητη διαφάνεια στην διαχείριση του ως άνω ποσού.

8. Η ΕΕΚ που καλύπτει με θετική (το 1985) έκθεσή της τα εν λόγω έργα θα ήταν σκόπεο να μας εξηγήσει με ποια κριτήρια διαπίστωσε την πρόοδο που αναφέρει μεταξύ πρώτης και δεύτερης επίσκεψής της στο νησί.

αθήνα 3.5.87

ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ
ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ
ΣΤΗ ΛΕΡΟ



συνέχεια από τη σελίδα 8

κοί τους προϊστάμενοι, πίστευαν ότι η συνέντευξη και η δημοσίευση της επιστημονικής μελέτης για το Κ.Θ.Α. στρεφόταν εναντίον των συμφερόντων τους.

Φυσικά για τα πρωτοφανή αυτά επεισόδια εκκρεμούν δίκες και θα αποφανθεί η Δικαιοσύνη.

Σημειώνουμε για την ιστορία, ότι ο τότε Έπαρχος και Ψυχίατρος κ. Γερούκαλης

προήχθη στη συνέχεια σε σύμβουλο του Υπουργού κ. Γεννηματά και τώρα (μετά την αλλαγή του Υπουργού) είναι Πρόεδρος στο άλλο ίδρυμα της περιοχής Αθηνών.

Ο τελευταίος Υπουργός κ. Μαγκάκης δεν έχει εκφραστεί, απ' όσο ξέρουμε για τη Λέρο, έχει όμως δώσει ένα δείγμα γραφής, όταν ήταν Υπουργός της Δικαιοσύνης.

Συγκεκριμένα είχε δηλώσει ότι «δεν είναι δυνατόν να κλείσουν οι φυλακές της Κέρκυρας γιατί αντιδρούν παράγοντες του Νησιού». Αναρωτιόμαστε τι προτίθεται να πράξει τώρα για την περίπτωση της Λέρου.

Ο Τύπος τέλος των Αθηνών – τουλάχιστον ένα μέρος του – στάθηκε κυρίως σε μία σκανδαλοθηρική προσέγγιση του θέ-

Το αποκορύφωμα της απάτης ήταν το εξής τραγικό:

Το διαβόητο περίπτερο 9 του Τμήματος Ανδρών του Κ.Θ.Α. που στεγάζε τους περίφημους «γυμνιστές» τροφίμους έκλεισε, και οι ασθενείς μεταφέρθηκαν.... πίσω από το λόφο στη θέση Άγιος Γεώργιος στο ερειπωμένο κτίριο που παλιά χρησιμοποιήθηκε για τους πολιτικούς κρατούμενους και τώρα επισκευάστηκε ειδικά γι' αυτό με τα λεφτά της Ε.Ο.Κ. που προορίζονταν για την αποασυλοποίηση.

Κατόπιν αυτών, μόνο απορία και δυσπιστία μπορεί να προκαλέσει η συνάντησή που οργανώνεται στη Λέρο με στόχο την Αποασυλοποίηση.

– Αφού τίποτα δεν έγινε μέχρι τώρα γι' αυτό.

– Αφού αντίθετα σπαταλήθηκαν εκατομμύρια για αντίθετους σκοπούς δηλαδή για την διατήρηση, τον εξωραϊσμό και την επέκταση του Ασύλου.

– Αφού τίποτα δεν προοιωνίζει Αποασυλοποίηση.

– Αφού οι προσκεκλημένοι στην συνάντηση αυτοί (Έλληνες και ξένοι) δεν έχουν καμμία σχέση με το Άσυλο της Λέρου. (Δεν το γνωρίζουν δηλαδή).

Αναρωτιόμαστε τι σκοπιμότητες θέλει να εξυπηρετήσει η συνάντηση αυτή, καταγγέλλουμε όσους εκ των συμμετεχόντων γνωρίζουν την πραγματική κατάσταση και παρ' όλα αυτά συμμετέχουν, και προειδοποιούμε «τους μη γνωρίζοντες να ενημερωθούν σχετικά». Σημειώνουμε ότι όλα τα έξοδα των συνεδρων θα είναι πληρωμένα και είμαστε σίγουροι, ότι η υποδοχή που θα τους επιφυλαχθεί θα είναι θαυμάσια, ο ήλιος λαμπρός η θάλασσα καταπληκτική και τα ψάρια άφθονα...

Είμαστε επίσης σίγουροι ότι ο Δήμαρχος της Λέρου που είναι και πρόεδρος του Δ.Σ. του Ασύλου, καθώς και τα λοιπά κομματικά στελέχη και πάσης φύσεως παράγοντες «θα τρίβουν τα χέρια τους». Πραγματικά η επιτυχία τους θα είναι σημαντική.

Άλλη μια «φιέστα, άλλη μια απάτη με την σφραγίδα της επιστήμης αυτή τη φορά, και την κάλυψη «διακεκριμένων» εκπροσώπων, του ελληνικού και Ευρωπαϊκού ψυχιατρικού χώρου.

Πληρωμένα βεβαίως με τα δισεκατομμύρια των Ελλήνων και λοιπών Ευρωπαίων φορολογουμένων, με την πολιτική κάλυψη της «Σοσιαλιστικής» κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και την ανοχή διαφόρων αρμοδίων αλλά και άλλων που θα μπορούσαν να ενδιαφερθούν. Είναι εμφανές ότι δεν μπορούμε καν να μιλάμε για αποασυλοποίηση.... πρόκειται για την «έσχατη πλάνη» που βεβαίως είναι «χείρων της πρώτης»...

Πρόκειται για φενάκη και απάτη ολκής, απ' αυτές που μόνο το ΠΑΣΟΚ και η Κρατική γραφειοκρατία ξέρουν να κατασκευάζουν. Φυσικά θα συνεχίσουμε να ασχολούμαστε με τα τεκταινόμενα.

αθήνα 15.4.87

ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ
ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ
ΣΤΗ ΛΕΡΟ



Γυναίκες
δεμένες με αλυσίδες

Παρά την αλυσίδα

Μας έχουν συνειδηθεί τα τελευταία χρόνια οι περί πάντες επιστήτες αρμοδίαι αυτο να παίρνουν αποφάσεις για την οικονομία και την διοικητική μας, τις διεθνείς σχέσεις μας και τον πολιτισμό μας, παρά την αλυσίδα, σε οποια και οι αμορφά ξενοδοχεία, συνδυάζοντας καλοσύνη με ταπεινότητα μετά τον ωφελισμό.

Εδώ μιλάμε για μία κακογνώστη, αρκιστούρα του πολιτικού εθμού που κάτω από την επιστημονική και ανθρωπιστική μεγαλοστομία «ρύθει αναλογιστικά και τραγική συνείδηση αμοιρδοκτική, έτσι και αν οι πλείστοι εργαζόμενοι συμμετέχοντες παράγοντες είναι το πολύ-πολύ ψυχίατροι, χρισθέντες εμπειρογνώμονες της Ε.Ο.Κ. έτσι και αν το πλάνημα για το οποίο γίνεται ο καθένας δεν ξεπερνά μερικά ψωριάρικα δισεκατομμύρια, πράγμα που μεταφράζεται στα δάκρυα.

Από τις 3 μέχρι τις 5 Μαΐου η Λέρος, που φιλοξενεί ακόμη 1.400 τρελλούς, εξανδραποδισμένους στις άβυσσες υπηρεσίες παραχρηστικής περίθαλψης θα λαμβανθεί από την «Ευρωπαϊκή Συνάντηση Εργασίας για τη Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση». Το Άσυλο της Λέρου έχει θέσει τώρα πια έναν όλο κι όλο ψυχίατρο (και ειδικό προσυλοποίησης) 2 δισεκατομύρια, και ο αριθμός των εγκλειστών μειώνεται μόνο με το ρυθμό που επιβάλλει ο θάνατος, αλλά κάποιοι μεταρρυθμιστές επέλεξαν αυτόν ειδικά το χώρο για να ανακοινώσουν τους μεταρρυθμιστικούς τους δειγμάτους.

Οι ίδιοι αντιπαρατίθεται της συνάντησης είναι το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Υπηρεσιών και η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ε.Κ.) σε συνεργασία με την Π.Ο.Υ. Πρωτοστάτης στην οργανωτική επιτροπή είναι ο καθηγητής κ. Λυμπερίτης, χρόνιας τέως διευθυντής του δημοκρατικού και ενεργός τότε, το 1957, υποστηρικτής της ιδέας της ίδρυσης της «Απορίας Ψυχολογίας Λέρου», για να πράξει, τότε το 1957, την αποασυλοποίηση των ασύλων των Αθηνών δια της μαζικής μεταφοράς ασθενών τους στο νησί. Συμμετέχουν βεβαίως και ευρωπαϊκοι εμπειρογνώμονες αλλά και ημεδαποί (κ. Σακελλαρόπουλος, κ. Τσιάντης), «αυτοί που λιγότερο προσέχονται» ψυχίατροι, και άλλοι εργαζόμενοι στον ψυχιατρικό τομέα. Οι περισσότεροι έχουν δουλέψει τα χρόνια αυτά ως ανα υπηρεσίες και αρωμαίνονται, κατέχοντας υπεύθυνα διοικητικά, εκτός των επιστημονικών πό- τη, υπεύθυναν για να γίνουν μαζικές μετακαμικές τρελλών στη Λέρο.

Το συνέδριο έχει θέμα την «Αποασυλοποίηση και Επαγγελματική Απασχόληση στον Ψυχιατρικό Τομέα». Επιχειρήσεις και Προσποικίες. Ο εννοιολογικός πλοτός του τίτλου αντιστοιχεί στον χρηματικό πλοτόνι αυτού του υποκεντρωμένου συνεδρίου, τον οποίο οι συνεδρεί θα έχουν πληρωμένα όλα τα έξοδα μετακίνησης και διαμονής, από το Υπουργείο «μας», από την Ε.Κ. – σε πειραμα του θλιβερού εθμού που ορίζει ότι για να συμμετάσχει κανείς σε συνάντηση πληρώνει τα μαθησιακά του, θα συγκεντρωθούν λοιπόν οι συνεδρεί και θα αρραβώ- κουν τις επιτυχίες που έχουν να επιδείξουν αποασυλοποιώντας στην κατερία αλλά και παρ' την εγκλειστούς τους συχνά αυτοί οι ίδιοι τους είχαν συλλογήσει. Σημειώμεται ότι ο σχεδιασμός της Ε.Κ. για την ψυχιατρική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα προέβλεπε πενταετές πρόγραμμα δαπάνης 10 δις δραχμών του οποίου διανομή- τή τον τρίτο χρόνο και οι πολλοί από τους Έλληνες συνεδρεί έχουν συνεργασθεί στην εφαρμογή του προ- γράμματος και στην απορρόφηση του ποσού.

Οι περισσότεροι τους θα δόνη για πρώτη φορά στην Λέρο, ελπίρα τη καρδιά, και δημοσία δαπάνη – κανονί- μνοι ότι δεν ξέρουν τι συμβαίνει. Λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα από την αίθουσα ξενοδοχείου, όπου θα συνεδρεί- λουν, όπως κληρονομήσαν τόσα χρόνια, ακούγοντας την ψυχιατρική, ότι δεν ξέρουν πια ήταν η άλλη όψη του κομμάτι της ψυχιατρικής που ασκούσαν. Αλλά και κει στο νησί που θα βρίσκονται δεν φαίνεται να πρόκειται για υπαρκτή κανένα που να τους επιδείξει ευπρεπισταμένα τους χώρους του Ψυχιατρείου και τα εκεί τεκταινό- μενα. Ανακοίνωση επιστημονική περί Λέρου δεν μπορεί να γίνει ούτε συνολική ούτε σχετική με τις τελευταίες εξελίξεις. Τα μέλη της ομάδας γιατρού που εργαζόταν στη Λέρο που από το 1981 καταγγέλλουν την αβιολόγη- τα του εναγούς ιδρύματος σε συνέδρια και συνένοχο, δεν διακινδυνεύουν μεταβολή στο νησί, αφού οι κατοίκους του – 1.000 από 6.000 είναι υπάλληλοι στο ψυχιατρείο, χωρίς οι έμποροι που πουλάνε τροφή και ενδυμασία τα χίλιους εξανδραποδισμένους εγκλειστούς, χωρίς οι φορτωτές-έμποροι κ.λπ. – έχουν εμπράκτα αποδείξει τη σοβαρότητα της απειλής τους ότι θα «απαρτισούν» θα «εξοικονομήσουν» κ.λπ. οποίαν τολμά και εκφράζει κριτική για την παύση- παρανομιική τους πηγή (βλ. προσηλυτικό το 1984 των συναδέλφων Ιωαννίδη και Μωρόγιαννη). Έχουν εξ άλλου πληρά πύρα από την εκκενώση που έγινε των παρεμβάσεων τους, τόσο σκανδαλοθηρικά από τον τύπο, όσο και από τους οργανισμούς των εν λόγω συμποσίων, που με χυρό αναφέρονταν στις «ρύσοσπαστικές απόψεις των συναδέλφων» αλλιώς για τις γραμμένες αντιληπτικές δικές τους.

Εντός έργου θα ήταν δέσφια η αξιολόγηση έτσι από τους εμπειρογνώμονες του έργου που πραγματοποιήθη- κε στο ίδρυμα με τα 90 επί πλέον εκατομμύρια από το πρόγραμμα της Ε.Ο.Κ. υπό την αυστηρή επιτήρηση του κ. Γερούκαλη, ψυχίατρο, τέως πύραου καλυνού, τέως υπεύθυνου για τα ΚΑΠΗ και τα κέντρα νεότητας της Αθήνας, τον κ. Μπίλη, τέως υπεύθυνου συμβουλίου περί Ψυχιατρικής του τέως Υπουργού κ. Γεννηματά και νυν προέδρου του Εθνικού Ιδρύματος Αποκαταστάσεως Αναπήρων, μαζί τους, για πολύ, τους, πρέπει επιτί- ραση να αναφερθεί, κακότητα του πανεπιστημίου Αιγυπτίου νεοενοκίμειν, στο οποίο υπάδα η ερευνητική του σταδιοδρομία έληξε μάλλον άδοξα. Οι ίδιοι αυτοί αρρόδοι εμπειρογνώμονες, που άσκησαν, μόλις αρρα- βώσε, έλεγχο, ως θεμιτόν επίταξον ότι το πρόγραμμα της Ε.Ε.Κ. προέβλεπε δαπάνες για ειδικευμένο ανδρω- πύνο, δυνατόν, και καθόλου για επισκευές ασυλίων κτιρίων. Και δέσφια προαλήψεις έγιναν ούνορα δεκάδες αν όχι εκατοντάδες τα τελευταία χρόνια στο νησί. Σίγουρα όμως η μεταρρυθμιστική σύλληψη δεν επιφέρει, αν η πράξη της γραμμάτης για οργιστικό γιατρό, ώστε να υπαγορεύει τις ενημερώσεις των ιστορικών δεκα ερω- πών.

Και δέσφια, για να τελειώσουμε με τις μικρόκαλές επιστημονικές μας στην πιο τραγική, αν παρ' όλαυτα, με- ρον επιστημονική με ταπεινότητα ολάνορα αναγνωριστική, επόκεψη στο Ψυχιατρείο, ως κοφύρον μια βελί- η συνείδηση πίσω από το θούνι, στον Αη Γιώργη, στο στατιστικό πολιτικόν κρατούμενων του Λακκίου, γιατί εκεί μεταφράσαν προέπει τους πιο δύσκολους αρρώστους, να μη φαίνονται, ανάμεσα στα φρεσκοθαμμέν- με τα 90 εκ. περίπτερο και χαλάν την υστέρα.

Ο κ. Ασημένιος είχε ανακαλύψει τον Δεκέμβριο του 1981 την Λέρο κολαστήριο, μας είχε ζητήσει πρόταση, είχε κληρονομήσει μαζί μας και, μετά, πύρα, Ο κ. Γεννηματάς από τηλεφωνικά είχε αποκαλέσει, το 1982, την Λέρο, βεβαίως, που πρέπει να καταστραφεί, άχρηστε τις προτάσεις μας και μετά τίποτα. Ο κ. Μαγκάκης, ως επίμαχο δεν έχει εκφραστεί συγκίκα. Όμως η άληψη του, σαν υπαργού δικαιοσύνης, σχετικά με το αλλο- «καταστράφη», τις φυλακές της Κέρκυρας, ότι δεν μπορεί να το κλείσει για κοινωνικούς λόγους, (δηλαδή την αντιπαράθεση των «απορίων») ήδη προκαλεί, τα πλαίσια ανα οποία θα κινήσει. Έτσι όμως θα είλαμε να κάνε, η αυτής Ελλάδας, κ. έτσι για να έχουμε παρόδοντες.

ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΛΕΡΟ:

κ. Μωρόγιαννης, Δ. Γεωργιάδης, Γ. Τσίλλης, Ε. Σκαρής, Χ. Ιωαννίδης, Ν. Δορδελόπουλος, Κ. Μολαπάνης, Γ. Τριανταφύ- λου.

ματος με κραυγαλέους τίτλους και φωτο- γραφίες που ούτε την ύπαρξη και την προσωπικότητα των ασθενών σεβόταν, ούτε την ουσία του προβλήματος του Κ.Θ.Α. προσέγγιζε. Αναγκαστήκαμε γι' αυτό ακριβώς το θέμα να κάνουμε μια σχε- τική συνέντευξη τύπου το Φλεβάρη του 1982 σε συνεργασία με την Κίνηση για τα δικαιώματα των ψυχασθενών.

Για την πληρέστερη σκιαγράφηση του θέματος, πρέπει να προσθέσουμε ότι η Επιτροπή ψυχικής Υγείας της Ε.Ο.Κ. επισκέφθηκε το νησί προ διετίας και ειση- γήθηκε το σταδιακό κλείσιμο του Ασύλου προτείνοντας γι' αυτό, την πραγματοποίη- ση ενός σχεδίου – πιλότος και χορηγώντας, ια σχετικά κονδύλια (90 εκατομμύρια δρχ.) με τη ρητή δέσμευση να μην χρησι- μοποιηθούν σε κτίρια κ.λ.π. αλλά σε πρό- γραμματα αποκατάστασης.

Βεβαίως κανένα πρόγραμμα δεν έγινε και αντ' αυτού τα χρήματα χρησιμοποιή- τηκαν για τις «βίλλες» που αναφέρθηκαν και παραπάνω, για βαψίματα στα κάγγελα και τους τοίχους και για επισκευές κτι- ρίων.



Μεταρρυθμιστές

καταστολή ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

καταστολή

Συγκέντρωση έγινε στη Νορμική ενάντια στη δίωξη του γιατρού Γ. Οικονομόπουλου με πρωτοβουλία της ΕΣΕΑΝ και συμμετοχή ομόδων και περιοδικών.

Στη συγκέντρωση καταδικάστηκε το νομοσχέδιο «περί καταπολέμησης των ναρκωτικών» και προτάθηκε να γίνουν κινητοποιήσεις καταγγελίες και συλλογή υπογραφών.

Την επομένη ο Γ. Οικονομόπουλος κατάθεσε απολογητικό υπόμνημα στον ανακριτή και αφέθηκε ελεύθερος με εγγύηση.

Δύο σχεδόν εβδομάδες μετά κλήθηκε σε απολογία ο δημοσιογράφος Γ. Καράμπελας, που κείμενό του δημοσιεύουμε.

Δεν είναι τυχαίο που τον ίδιο καιρό θγαίνει ένταλμα σύλληψης της Κατερίνας Ιατροπούλου, προφυλακίζονται οι Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου, απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις αναρχικών, χτυπιούνται με δακρυγόνα και ΜΑΤ οι συγκεντρώσεις αγροτών. Αν προσθέσουμε και τις απάτες, καταχρήσεις κ.ά. παρεμφερείς εντροπικές Πασοκιστών, φαίνεται ότι βρίσκομαστε μπροστά σε μια εντεινόμενη κρατική τρομοκρατία και Πασοκιστική Εθνικοσοσιαλιστική αποθράσυνση.

Καίριος, λοιπόν, για τη γρήγορη

Ο πρώτος Έλληνας πολίτης που δηλώνει δημόσια ότι κάνει χρήση χασίς θεωρώντας πως δεν είναι ναρκωτική ουσία, απολογήθηκε χθες παρουσία του συνηγόρου του Γ. Καραζάνου (σήμερα Δευτέρα) στον αστυνόμο Γ. Ελευθεριάνο της Υπηρεσίας Δίωξης Ναρκωτικών ύστερα από προανάκριση που διέταξε η εισαγγελία Αθηνών με την κατηγορία της «χρήσης ναρκωτικής ουσίας κατ' εξακολούθηση από μη τοξικομανή».

Πρόκειται για τον δημοσιογράφο Γιώργο Καράμπελα ο οποίος σε εκδήλωση - συζήτηση με αφορμή την κατάρτιση του νομοσχεδίου για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, που έγινε στις 20 Απριλίου 1986 στον Κινηματογράφο «ΕΛΛΗ» της Αθήνας, σε ομιλία του αφού κατήγγειλε ως σκόπιμη και άκρως επικίνδυνη την ταύτιση του χασίς με την ηρωίνη από την πολιτεία, πρότεινε να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσοι πολίτες θα αποδεχθούν με δήλωσή τους τη χρήση ινδικής κάνναβης, ενώ στο τέλος είπε χαρακτηριστικά.

«Τουλάχιστον το 10% των Ελλήνων κάνουν περιστασιακή ή καθημερινή χρήση χασίς. Κι όμως όλοι σιωπούν από το φόβο της δημόσιας διαπόμπευσης. Πρέπει επιτέλους να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας. Εγώ πρώτος δηλώνω δημόσια ότι κάνω χρήση. Αν κάποιος δικαστής ή αστυνομικός θεωρήσει τη δήλωσή μου αυτή παράνομη πράξη ας έρθει να με συλλάβει. Πρώτα όμως τον παρακαλώ να μου αποδείξει με επιστημονικό τρόπο ότι η ινδική κάνναβη είναι ναρκωτική ουσία».

Ο Γ. Καράμπελας είναι ιδρυτικό μέλος της Επιτροπής για την Σωστή Ενήμερωση και Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών (ΕΣΕΑΝ) η οποία από το 1982 έχει διακηρύξει επανειλημμένα την αναγκαιότητα αποποινικοποίησης της χρήσης αλλά και διαχωρισμού των ουσιών που ο χουντικός νόμος 743/70 θεωρεί ναρκωτικές. Στις δραστηριότητες της ΕΣΕΑΝ εντάσσεται και η πρόσφατη δημόσια συμβολική χρήση ινδικής κάνναβης από τον γιατρό Γ. Οικονομόπουλο.

Ο κατηγορούμενος στην απολογία του δεν ανακάλεσε την αρχική του δήλωση ενώ θγαίνοντας από την Ασφάλεια είπε μεταξύ άλλων στους δημοσιογράφους:

«Το 1970 η Κυβέρνηση Νίξον απέκλεισε τα σύνορα με το Μεξικό, ώστε να γίνει αδύνατη κάθε εισαγωγή μαριχουάνας στις ΗΠΑ. Τα αποτελέσματα φάνηκαν στο τέλος του χρόνου με την καταμέτρηση των πτωμάτων στα νεκροτομεία της χώρας. Μόνο στην πόλη της Νέας Υόρκης μέσα σ' αυτό το χρόνο 1.047 άτομα έχασαν τη ζωή τους από χρήση ηρωίνης! Η «θαυματουργός συνταγή» Νίξον, που βγήκε κατευθείαν από τα επιτελικά γραφεία της CIA και της DEA, σχεδόν ταυτόχρονα βρήκε «ασθενείς» για σκότωμα στην Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο. Την ίδια ακριβώς χρονιά άρχισε να εμφανίζεται με κάποια ένταση το πρόβλημα της ηρωίνης στην Ελλάδα ενώ από τη χούντα των συνταγματαρχών ψηφίστηκε ο 743/70, ο πιο αυστηρός νόμος στην Ευρώπη για την «αντιμετώπιση» του προβλήματος των

ναρκωτικών.

Δεκαεφτά χρόνια αργότερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προωθεί για ψήφιση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο - πιστό αντίγραφο αλλά στη δημοτική γλώσσα του χουντικού νόμου με ακόμη περισσότερο αντιδραστικές διατάξεις, που θα μπορούσε άνετα να χαρακτηριστεί ως «νομοσχέδιο για την προώθηση της ηρωίνης». Έτσι η χώρα μας, αν τελικά το νομοσχέδιο γίνει νόμος, διεκδικεί μια παγκόσμια πρωτιά: Ο χρήστης χασίς θεωρείται πλέον ασθενής και εισάγεται για αναγκαστική αποτοξίνωση στο ψυχιατρείο!...

Τίποτα απ' όλα αυτά βέβαια δεν είναι τυχαίο. Γιατί όπως έχει πια αποδειχθεί από την παγκόσμια εμπειρία, πίσω από την ποινικοποίηση της χρήσης των ναρκωτικών ουσιών κρύβονται πολλά. Και κυρίως το χρυσόρυχο της ηρωίνης της οποίας η κατανάλωση αυξάνεται όσο συνεχίζεται η ποινικοποίηση της χρήσης της αλλά και η σκόπιμη ταύτισή της από την πολιτεία με την μη εξαρτητική ουσία της κάνναβης.

Στα μάτια του απλού και ανημέρωτου πολίτη η μεγαλύτερη οικονομική επιχείρηση στον κόσμο είναι η πολυεθνική Τζένερал Μότορς με τζίρο 20 δισ. δολάρια το χρόνο. Σύμφωνα όμως με έγκυρους υπολογισμούς αμερικανών ερευνητών η διακίνηση ηρωίνης, μέσα από τα γνωστά παράνομα κανάλια αποφέρει τζίρο περίπου 200 δισ. δολάρια το χρόνο. Για σύγκριση αρκεί να σκεφτούμε ότι η διακίνηση χρημάτων που συνδέονται με τα διαμάντια υπολογίζονται γύρω στα 5 δισ. δολάρια το χρόνο, ενώ η συνολική αξία του χρυσού που εξάγεται από τα ορυχεία όλου του κόσμου (εκτός από την ΕΣΣΔ) υπολογίζεται μόλις στα 7 δισ. δολάρια.

Σύμφωνα με έγκυρες εκτιμήσεις το κόστος παραγωγής ενός κιλού ηρωίνης φτάνει τα διακόσια περίπου δολάρια, ενώ η τελική τιμή διάθεσής του στη μαύρη αγορά ξεπερνάει τα 600.000 δολάρια. Το ποσοστό κέρδους ξεπερνάει τα 3.000% γεγονός που κάνει την ηρωίνη το πλέον κερδοφόρο προϊόν πάνω στον πλανήτη γη (Στα ποσοστά σύγκρισης δεν υπολογίζονται οι αλληλοδιαδοχικές νοθεύσεις του ναρκωτικού).

Αν υπολογίσουμε με τις μετριοτέρες εκτιμήσεις τον αριθμό των εξαρτημένων στην ηρωίνη σε 20.000 σε πανελλήνια κλίμακα και με στοιχειώδη δόση (μέσος όρος) το 1/4 του γραμμαρίου την ημέρα, χρειάζονται τουλάχιστον 5 κιλά εισαγωγή ηρωίνης την ημέρα, ή 15 κιλά το μήνα ή 1.800 κιλά το χρόνο (!) για κάλυψη των αρρώστων. Ποιοί λοιπόν εισάγουν αυτές τις τεράστιες ποσότητες ηρωίνης στη χώρα μας; Οι δικτικές υπηρεσίες αδυνατούν να απαντήσουν, όπως αδυνατούν να απαντήσουν γιατί ούτε ένας πραγματικός έμπορος ηρωίνης δεν βρίσκεται αυτή τη στιγμή στις ελληνικές φυλακές!

Μερικές μόνο πληροφορίες είναι αρκετές για να αποκαλύψουν τους πραγματικούς στόχους των δραστηριοτήτων της κρατικής εξουσίας στον τομέα των ναρκωτικών: Το 1980 δύο ελληνοαμερικανοί που είχαν συλληφθεί στη Σαμοθράκη να

καλλιεργούν 5.000 δενδρύλια ινδικής κάνναβης αθώωθηκαν γιατί υποστήριξαν ότι τα καλλιεργούσαν για καλλωπιστικούς λόγους! Ένας μεγάλεμπορος ναρκωτικών που είχε συλληφθεί στη Θεσσαλονίκη με 2.500 κιλά χασίς δικάστηκε «κεκλεισμένων των θυρών» τρεις φορές ισόβια με δεκαετή αναστολή (!) ενώ ο πλοίαρχος του «ΝΤΟΡΙΣ» αφέθηκε ελεύθερος αφού η ποινή του είχε ανασταλτικό χαρακτήρα. Οι ταλαίπωροι όμως ψαράδες των παράκτιων περιοχών της Πελοποννήσου που βρήκαν μικροποσότητες χασίς από το «ΝΤΟΡΙΣ» και συνελήφθησαν χρεώθηκαν συνολικά με 300 χρόνια φυλακή περίπου!...

Η σύγκρουση της επιστήμης με την πρακτική της κρατικής εξουσίας αποκαλύπτει με τον καλύτερο τρόπο τις πολιτικο-οικονομικές σκοπιμότητες που κρύβονται πίσω από την θιρίνα του μυθοποιημένου προβλήματος των ναρκωτικών. Μια σειρά από «εκθέσεις» που εκπονήθηκαν μετά από μακροχρόνιες έρευνες και με κρατική πρωτοβουλία γύρω από το πρόβλημα του νομικού ελέγχου της κάνναβης και στηρίζονται στη συνεργασία επιφανών επιστημόνων από τους χώρους της ιατρικής, ψυχιατρικής, φαρμακολογίας, κοινωνιολογίας και νομικής στις ΗΠΑ, Καναδά, Ολλανδία, Βρετανία και Αυστραλία καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι «ακόμη και η παρατεταμένη χρήση κάνναβης δεν προκαλεί αρνητικά αποτελέσματα».

Είναι χαρακτηριστικά τα συμπεράσματα της Κυβερνητικής Επιτροπής της Αυστραλίας που αφορά την 10ετία 1967-1977: «Ο αλκοολισμός προκάλεσε τον θάνατο 30.000 ατόμων και κατά συνέπεια η επιτροπή πιστεύει ότι δεν έχει δοθεί η απαιτούμενη προσοχή στο αλκοόλ και στον καπνό, επειδή ακριβώς υπήρχε η εσφαλμένη εντύπωση ότι αυτές οι ουσίες δεν είναι επικίνδυνες. Αυτή τη στιγμή γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα ναρκωτικά που η κατάχρησή τους απειλεί την υγεία της πλειοψηφίας των Αυστραλών είναι το αλκοόλ και ο καπνός».

Η παρατηρούμενη εξάπλωση της χρήσης κάνναβης, σε συνδυασμό με τις αυξανόμενες πιέσεις από τις ανακαλύψεις και διαπιστώσεις της επιστημονικής έρευνας, ανάγκασε πολλές κυβερνήσεις να προβούν σε νομοθετικές αλλαγές. Στο Μαρό-

κο αφού οι προσπάθειες του στρατού να καταστρέψουν τις φυτείες (προσπάθειες που απέτυχαν γιατί οι καλλιεργητές πρόβαλαν σε πολλές περιπτώσεις ένοπλη αντίσταση) αποδείχτηκαν άκαρπες, η κυβέρνηση πήρε την παράδοση απόφαση να απαγορεύσει την πώληση (απαγόρευση εντελώς τυπική) αλλά όχι και την παραγωγή. Στην Ιταλία ο Ν. 685/75 που αποποινικοποιεί την χρήση και την κατοχή κάνναβης για προσωπική χρήση, αν και θεωρητικά είναι ένας από τους πιο προωθμένους νόμους, παρουσιάζει πάμπολλα προβλήματα στην πρακτική εφαρμογή του. Στη Βρετανία, η χρήση ναρκωτικών ουσιών δεν είναι αξιόποινη πράξη, τιμωρείται όμως η διάδοση της χρήσης, ενώ προβλέπεται η χορήγηση της αναγκαίας δόσης στους τοξικομανείς από το κράτος. Στην Ολλανδία με νόμο του 1976 εγκρίθηκε ο αποχαρκτηρισμός ως εγκλήματος της χρήσης και κατοχής όχι πάνω από 30 γραμμάρια, ενώ η διακίνηση μικροποσοτήτων αν και τιμωρείται τυπικά, ουσιαστικά δεν διώκεται. Στη Ισπανία με το άρθρο 344 του Ποιν. Κώδικα όπως τροποποιήθηκε με νόμο του 1983, δεν τιμωρείται η κατοχή οποιασδήποτε ουσίας όταν προορίζεται μόνο για προσωπική χρήση. Στο Βέλγιο, η κατοχή και προσωπική χρήση δεν τιμωρούνται εφ' όσον δεν γίνονται σε δημόσιο χώρο. Στη Νορβηγία και τη Γαλλία για τη χρήση επιβάλλονται τυπικές ποινές και ο δικαστής έχει δικαίωμα να επιβάλλει ως τιμωρία μόνο την πληρωμή μικρού προστίμου. Στις ΗΠΑ μετά το 1970 η μια πολιτεία μετά την άλλη άλλαξαν τη νομοθεσία τους και σήμερα στα περισσότερα μέρη επιτρέπεται η χρήση μέχρι 30 γραμ. ακόμη και σε δημόσιους χώρους. Ενώ σε ιδιωτικό χώρο επιτρέπεται η κατοχή οποιασδήποτε ποσότητας.

Παρ' όλα αυτά φαίνεται πως η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θεωρεί τους Έλληνες πολίτες κατώτερης κατηγορίας και νοημοσύνης από αυτούς της Ευρώπης και της Αμερικής και με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο θεσμοθετεί την υποκατάσταση των επιστημόνων με τους αστυνομικούς και τους δικαστές. Θεωρώ την εναντίον μου δίωξη (όπως και αυτή κατά του γιατρού Γ. Οικονομόπουλου) απαράδεκτη και τουλάχιστον ύποπτη αφού κλήθηκα να απολογηθώ ένα χρόνο ακριβώς μετά την υποτιθέμενη παράνομη πράξη μου. Ως πολίτης δεν θα επιτρέψω σε κανένα να μου κλείσει το στόμα, δε θα σταματήσω να φωνάζω πως με τέτοιους νόμους το κράτος ανοίγει κι άλλους τάφους για τους νέους που μέσα από τη σκόπιμη ταύτιση των ουσιών οδηγούνται στην καταστροφή. Σε λίγα χρόνια όλοι οι δρόμοι θάχουν γεμίσει σύριγγες και πρεζόνια και τότε ότι κι αν πουν οι ψευτοειδήμονες θάνατα πια πολύ αργά....

4.5.1987
Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ



ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Εκδόθηκε με την ευκαιρία της 100ης επετείου της ίδρυσης του ΠΑΣΟΚ. Η έκδοση αυτή αποτελεί μια προσπάθεια να παρουσιαστεί η ιστορία του ΠΑΣΟΚ, από την ίδρυση του μέχρι σήμερα. Η έκδοση αυτή αποτελεί μια προσπάθεια να παρουσιαστεί η ιστορία του ΠΑΣΟΚ, από την ίδρυση του μέχρι σήμερα.

Η φυλακή-αχούρι της Κομοτινής που χρονολογείται από το 1450, επτά χρόνια δηλαδή μετά απ' την άλωση της Κωνσταντινούπολης, κτίσμα που στέγαζε στα πρώτα στάδια της ύπαρξής του - τα αλογομούλαρα των Τούρκων αξιωματούχων, στους καιρούς της κατοχής τους στην Θράκη. Σήμερα και μετά από 527 χρόνια - πρωτοπαίνοντας στην φυλακή - οι οσμές της τσίγκας και της κοπριάς είναι διάχυτη παντού, ενώ στους 8 θαλάμους που βρίσκονται γύρω-γύρω από έναν αιωνόβιο πλάτανο, ο οποίος στέκει ολομεσής σ' ένα προαύλιο πετρωμένο, μπαίνοντας στο εσωτερικό τους τεράστιοι χαλκάδες αναρτημένοι ψηλά στους τοίχους, σου δημιουργούν αμέσως ψυχολογικό οίδημα. Θάλαμοι παμπάλαιοι, ανήλιαγοι, σχεδόν μονίμως άβαφτοι, και με πατώματα που η λίγδα είχε πάχος 10 εκατοστών, ενώ η θερμοκρασία, λόγω κάμπου και έλλειψη θάλασσας, το καλοκαίρι άνω των 45° και τον χειμώνα σφαιρική υγρασία. «Καπετάνιος» της φυλακής ο υπαρχιφύλακας ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ με δεξί του χέρι τον γιουό του σε χρέη φύλακα και γενικό κουμανταδόρο προγραμματιστή τον δικηγόρο Κομοτινής και σημερινό δήμαρχο ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΟΓΙΑΝΝΙΔΗ. Το εν λόγω άτομο αναλάμβανε σχεδόν όλες τις υποθέσεις των καταδίκων και ανάλογα φυσικά με την οικονομική τους κατάσταση, οι κατάδικοι τούτοι αθωνόνταν ή καταδικάζονταν...

Οι καταθέσεις -από συγγενείς- των εγκλειστών άγνωστες, αφού βιβλιάρια κατάθεσης δεν υπήρχαν. Χωρίς γιατρό η φυλακή, όπου χρέη νοσοκόμου έκανε ο υπαρχιφύλακας ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, έχοντας στην δεξιά του τσέπη τα ΑΡΝΤΑΝ και στην αριστερή τα ΣΤΕΝΤΟΝ και φυσικά διανομή «φαρμάκων» χέρι με χέρι! Φυλακή χωρίς λουτρά και τουαλέτες - εκτός αν οι χώροι αφοδισμού των μουλαριών - ονομάζονται σήμερα

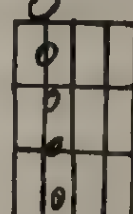
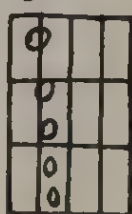
τουαλέτες ανθρώπων. Χωρίς αίθουσα ψυχαγωγίας, χωρίς βιβλιοθήκη, χωρίς κουρείο, χωρίς αποθήκη ιματισμού και με ποσότητα και ποιότητα του συσσιτίου, για γουρούνια και μόνο για γουρούνια. Προσωπικά στην 7 μηνών αιχμαλωσία μου εκεί (μη ξεχνάμε ότι η φυλάκιση είναι μέτρο αιχμαλωσίας στον πόλεμο των κοινωνικών που διέπει τις σχέσεις των ανθρώπων) βασανίστηκα από τον ανθρωποφύλακα ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΔΡΑΚΟΥΔΗ, ο οποίος με το πρόσχημα ότι κάποιος τούπε, πως τούψαχνα το κομοδίνο, με γρονθοκόπησε στην μούρη. Τακτική των βασανιστών των κατέργων, πάνω σε άτομα που υπερασπίζονται και καταγγέλλουν, των εγκλειστών τα δεινά, σαν όαση στην έρημο, η φιλόανθρωπη παρουσία της κοινωνικής λειτουργού, αλλά ένας κούκος φέρνει την άνοιξη;

Δεκατέσσερες Ιούνη του 1985, μεταφέρθηκα στην φυλακή εξοντωτήριο της Χαλκίδας. Κτίριο παμπάλαιο, όπου πριν μεταμορφωθεί σε φυλακή ήταν το γηροκομείο της πόλης. Μια φυλακή εξόντωσης - με μεθοδευμένους τρόπους των ανθρωπίνων υπάρξεων, με κυριότερη μορφή ψυχολογικής βίας το στρίμωγμα των κρεβατιών στους θαλάμους, όπου σχεδόν ο ένας πάνω στον άλλον - σκληρές πανομοιότυπες από ταινίες του Παζολίνι - με περιεχόμενο σοδομομοιού και ομοφυλοφιλισμού.

Μπαίνοντας στην φυλακή της Χαλκίδας αντίκρυσα στο πόστο του διευθυντού τον ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΚΩΣΤΑΡΑ πρώην διευθυντή του «φούρνου της Αίγινας» και του «κατασκευαστηρίου τοξικομανών Κορυδαλλού», κοινώς γνωστό σαν ψυχιατρείο. Άτομο άκρως επικύνδινο για την σωματική και πνευματική ακεραιότητα των κρατουμένων αφού α) είχε κατηγορηθεί σαν φυσικός αυτουργός της δολοφονίας του αυστριακού κατάδικου ΚΡΙ-

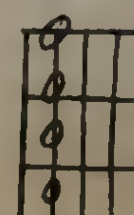
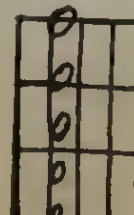
ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΧΡΟΝΟ,
ΖΗΣ Σ' ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ...

... ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ ΧΡΟΝΟ,
ΖΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ...



... ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΤΗΘΗΣ
ΝΑ ΞΕΦΥΓΗΣ ΑΠ'
ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ...

... ΤΕΛΟΣ ΠΡΟΣΤΗΘΗΣ
ΝΑ ΞΕΦΥΓΗΣ ΑΠ'
ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.



ΣΤΙΑΝ ΣΠΟΥΝΤΕΡ, το 1980 στη φυλακή της Αίγινας, β) για βασανισμούς στην ίδια φυλακή-φούρνο επί των τότε κρατουμένων ΦΙΛΛΙΠΟ ΚΥΡΙΤΣΗ, ΜΙΧΑΗΛ ΠΡΕΚΑ, ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗ ΘΟΔΩΡΟ, γ) εγώ τον είχα καταγγείλει για παράνομη τροφοδοσία οινόπνευματων ποτών, στους ΡΟΥΦΟΓΑΛΗ, ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, πρωτοπαλήκαρη της χουντικής ΚΥΠ. Τον Γενάρη του 1987 άρχισα απεργία πείνας διαμαρτυρούμενος για την «ερήμην καταδίκη μου» για την απομάκρυνση του διευθυντού-μαριονέτα της συντήρησης, για τον υποσιτισμό, για βάναυσες συνθήκες κράτησης. Τον Φλεβάρη του ίδιου χρόνου, οι 80 από τους 120 κρατουμένους της φυλακής κυρήξαμε αποχή απ' το συσσίτιο, με αιτήματα α) γενική αμνηστία, β) εκσυγχρονισμός κράτησης, γ) καταγγελία των βασανιστών. Δυστυχώς τα φερέφωνα του τύπου, προσπαθήσανε να δώσουν την εικόνα στην κοινή γνώμη, ότι και αυτή - η αναταραχή - ήταν δουλειά του Ρωχάμη! Η φυλακή-εξοντωτήριο της Χαλκίδας χωρίς προαύλιο εκτός κι αν προαύλιο λέγεται ένας τσιμεντένιος χώρος 10Χ20 για προαυλισμό 120 εγκλειστών. Καρμανιόλα ε;

Οι βασανισμοί, απειλές, εκβιασμοί, ραδιουργίες στην ημερήσια διάταξη, με πρόσφατα θύματα τους Χριστοδούλου.

Αραποστάθη, Τζαμίχα, Πετρόπουλο, θύματα βασανιστηρίων, ενώ ένας «κρατούμενος» από τους αρχαιότερους και διάσημους απατεώνες, ονόματι ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, ήταν και είναι το γενικό κουμάντο του φαρμακείου. Δερβέναγας της φυλακής ο αρχιφύλακας Αθανάσιος Ζαχαρίας, που με τις «πλάτες» του κουμπάρου του και νεοδημοκράτη βουλευτή της Χαλκίδας ΒΟΓΙΑΤΖΗ διοικεί και εξουσιάζει με αυθαίρεσες και παρανομίες.

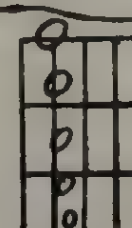
Δεκαεφτά μήνες σαν γουρούνι, στις φυλακές-κάτεργα της Ελλάδας του ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, στην χώρα του υποτίθεται και του ενδέχεται, δεκαεφτά μήνες σαν γουρούνι, στην δώρα των δικαστών, στο κράτος του μύθου και του ΟΔΥΣΣΕΑ. Δεκαεφτά μήνες σαν γουρούνι, 6 χρόνια μετά την «σοσιαλιστική αλλαγή», 6 χρόνια μετά και ακόμη, η αλήθεια δεν έφτασε στο λαό, ακόμη οι κοτζαμπάσηδες και δερβίσηδες και οι πολιτικοί τσαρλατάνοι της συντήρησης ελέγχουν, ορίζουν και εκτελούν την ποιότητα της ΖΩΗΣ μας.

ΚΛΕΙΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΧΑΛΚΙΔΑΣ
Απρίλης 1987
Κορνήλιος Λουλούδης

ΑΑΑΧΧΧ...

ΤΕΤΟΙΑ
ΕΓΓΙΦΘΝΗΜΑΤΑ
ΑΔΕΛΦΑΚΙ 40...

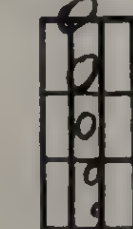
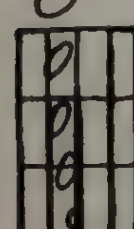
ΟΟΟΧΧΧ...



... ΟΤΙ ΣΤΗΝ...

ΟΟΟΧΧΧ...

... ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΕΝΑΓΜΩΝ
ΔΕΝ Θ' ΑΚΟΙΤΕΣ!



Εκδόθηκε
Πισμίσκος Θεόδωρος
Εκπαιδευτή 21, Χαλάνδρι

Ευχρηστικές: ετήσια 2.000 τεύχη 24
εξάμηνη 1.000 τεύχη 12
Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση:
Γιώργος Βλυσσόπουλος
Τ.Θ. 26050, 10022
ΑΘΗΝΑ

ΚΑΒΑΛΑ 25/4

Όσο υπάρχουν κράτη και αφεντικά θα υπάρχουν και τα πυρηνικά Η κοινωνία της μόλυνσης δεν καθαρίζεται ανατρέπεται

Με κορμό αδύνατο, παραπάνω συντηματα και με εφορμή τον ένα χρόνο από το πυρηνικό ατύχημα στο Τσερνομπίλ, έγινε εκδήλωση happening το πρωί του Σαββάτου 25/4 στην κεντρική πλατεία της Καβάλας. Στήθηκαν διάφορα τσιμπάνια και πανό, πάγκος με θήβλια και μοιραάθηκε προκήρυξη - που δίνεται παρακάτω. Η αποδοχή της αληθινής εκδήλωσης από τον πολύ κόσμο που βρισκόταν εκείνη την ώρα για τα γιορτά της Βδομάδας, Σάββατο γαρ, ήταν σχεδόν απερίσπαστη.

Φυσικά οι φασίστες εξαίρετες δεν έλειψαν. Είναι σχολία όμως, ας γαλέμνται θέλουν να διαλύσουν το κράτος, βρε σεις, χωρίς κράτος η θα γίνονται, ήταν το απαραίτητο συμπλήρωμα στο «αλατοπιμπέτο» της εκδήλωσης. Το απόγευμα στη δημοτική βιβλιοθήκη της πόλης διοργανώθηκε από τις ομάδες συζήτησης με θέμα: Πυρηνική ενέργεια - Πυρηνικό Κράτος. Ένας μόνος από την εκδήλωση τον αντιδράστηρα στο Τσερνομπίλ. Ο κόσμος όμως ήταν σχετικά λιγότερος από αυτόν που περιμέναμε.

Έκπληξη σαν μια νέα εκδοτική πρωτοτυπία. - μετά το ημερησικό ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ - κυκλοφόρησε βιβλιαράκι με τίτλο Πυρηνική ενέργεια. Πολιτικά και κοινωνικά κείμενα.

Μετά το ατύχημα του Τσερνομπίλ νοιώσαμε όλοι στο πετσί μας πως αυτό που μας απειλεί δεν είναι μόνο ένας πυρηνικός πόλεμος (εξ άλλου αυτό το βιώναμε σαν μια πολύ μακρινή και ξεχωρισμένη απειλή) αλλά και η χρήση της πυρηνικής ενέργειας για «ειρηνικούς σκοπούς». Πριν ένα χρόνο θα χρειάζονταν πολλά επιχειρήματα για να υποστηρίξει κανείς την επικινδυνότητα της «ειρηνικής» πυρηνικής ενέργειας. Σήμερα μόνο τη μνήμη του. Ένα χρόνο μετά το ατύχημα στο Τσερνομπίλ και τις εφόδους των πανικόβλητων πολιτών στα Σούπερ Μάρκετ φαίνεται πως ο κόσμος ξεχνάει ή αγνοεί ότι το ψωμί που τρώει περιέχει ραδιενέργεια, ενώ οι ειδικοί δηλώνουν ότι αυτή περιέχεται μόνο στο σιτάρι και περιέργως όχι στο ψωμί.

Ότι τα παγωτά φτιάχνονται με σκόνη από γάλα που αποσύρθηκε μετά το ατύχημα.

Ότι κάθε τσιγάρο, απαραίτητος σύντροφος του έλληνα περιέχει 5000 Μπεκερέλ.

Η επιβάρυνση που δέχεται η ατμόσφαιρα από την ραδιενέργεια προστίθεται σε ένα πλήθος μολύνσεων που συνεχώς απειλούν να διαταράξουν την ισορροπία των διάφορων οικοσυστημάτων.

Πέρα όμως από τον άμεσο κίνδυνο που διατρέχει η ζωή μας η χρήση της πυρηνικής ενέργειας έχει και πολλά άλλα μειονεκτήματα:

Σύμφωνα με μελέτη της Γαλλικής ομάδας BIOGENE 7, σταθμοί πυρηνικής ενέργειας υπό κατασκευή, καταναλώνουν τόση ενέργεια, όση μπορούν να παράσχουν 4 σε πλήρη λειτουργία. Κι αυτό γιατί χρειάζεται πάρα πολύ ενέργεια για να ολοκληρωθεί το προκαταρκτικό στάδιο στησίματος ενός πυρηνικού σταθμού,

δηλ. να χτιστεί ο σταθμός, να εξαχθεί το ουράνιο κλπ. Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η πυρηνική βιομηχανία είναι καταναλωτής ενέργειας με συνέπεια τη διατήρηση ή ακόμη και την επιδείνωση της ενεργειακής κρίσης.

Η πυρηνική ενέργεια εκτός από ασύμφορη ενεργειακά, είναι κι οικονομικά. Οι μέθοδοι αποθήκευσης, τα προστατευτικά μέτρα κι η αντικατάσταση των πυρηνικών σταθμών μετά από 20 χρόνια λόγω πτώσης της απόδοσής τους, απαιτούν ψηλό κόστος. Σύμφωνα με στοιχεία που συνέλεξε η οργάνωση «ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ» σχετικά με το κεφαλαϊκό κόστος, τα επιτόκια, τον συντελεστή δυναμικού, τα έξοδα λειτουργίας, συντήρησης κι αποθήκευσης, το ΚΟΣΤΟΣ μιας πυρηνικής μονάδας είναι σχεδόν 4πλάσιο από το προγραμματισμένο.

Ας μην έχουμε όμως την ψευδαίσθηση ότι οι πυρηνικοί σταθμοί βρίσκονται πολλά χιλιόμετρα μακριά μας. Σε απόσταση μόνο 70 χλμ. από την Καβάλα, στο Παρανέστι Δράμας γίνεται εξόρυξη ουρανίου, που σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις πρόκειται να «αξιοποιηθεί». Η ΔΕΗ επίσης στο 10ετές πρόγραμμά της προβλέπει και την δημιουργία πυρηνικού σταθμού.

Η χρήση όμως της πυρηνικής ενέργειας δεν συνδέεται άμεσα μόνο με οικολογικά αδιέξοδα, αλλά και με κοινωνικοπολιτικά. Η πυρηνική ενέργεια από την φύση της είναι παράγωγο μιας κοινωνίας συγκεντρωτικής και αυταρχικής όπου το κράτος μονοπωλεί την πληροφόρηση και «διαφώτιση» του πληθυσμού. Οι διαχειριστές της εξουσίας δεν διστάζουν να κτυπήσουν με οποιοδήποτε τρόπο κάθε κοινωνική ομάδα ή άτομο που προσπαθεί να αρθρώσει ένα διαφορετικό από το κατεστημένο, λόγο. Απόδειξη η σύλληψη 13 αντιπυρηνικών διαδηλωτών από το μπλοκ των αναρχικών που θα δικαστούν σύντομα, καθώς και η απαγόρευση 3 πορειών (αναρχικών μοτοσυκλετιστών, της αντιπυρηνικής πρωτοβουλίας) και η καταστολή αυτής που τελικά έγινε πέρος.

Προσοχή, λοιπόν, πώς και πότε διαμαρτύρεστε! Οι κυβερνήσεις ακόμη κι αν τύχει νάνα «φιλειρηνικές», ακόμη κι αν λένε ότι είναι «κατά των πυρηνικών», ενοχλούνται!!!

ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΠΥΡΗΝΙΚΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ - ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ
Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ, ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ
ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ ΟΙ 13 ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ

Να έχετε την υγιά σας. Ελπίζουμε να μην ξεχάσατε ότι πάει χρόνος που ζούμε, αναμφισβήτητητα, ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΙΑ.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
-ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ-
ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Συζήτηση με θέμα:

ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ - ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΑ ΣΤΟ ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ

Σάββατο 25-4-87, ώρα 7 μ.μ. στη ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

Προς ΔΟΚΙΜΗ.

Η υπερίσχυση ενός χρόνου από το πυρηνικό ατύχημα του Τσερνομπίλ πριν λίγες μέρες δείχνει πλέον ξεκάθαρα σε όλους το ποσο υπολογίζουν τα δελτία κι αριστερά αφεντικά την κοινή γνώμη στον αυτή έχει ξεφυγει από τα όρια που τις έχουν θέσει πρώτων μέσων μας κηραποβλακώσης. Οι πανίσχυρες αστυνομικές δυνάμεις που πλασιάζουν κάθε αντιπυρηνική διαδήλωση στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο καθώς και οι δεκάδες τραυματισμένοι αστυνομικοί και διαδηλωτές αποδεικνύουν ποσο αντιτρομοκρατικές ήταν οι πολλές συλλεγόμενες συγκεντρώσεις των αρχιμασταδού του κομμού. Είναι φανερό. Γ' αφεντικά μας προβληματίζει οι προοπτικές της μια νεοοικονομική κρίση το λουν να είναι όσο το δυνατό καλύτερα προετοιμασμένα απέναντι στην παγκόσμια λαϊκή οργή που αναμένουμε να εξασπαστεί. Είστε μη γελιόμαστε. Αν δεν τα καταφέρουν μ' αυτό το τρόπο δεν θα ναι τίποτα για αυτά να μας ρίξουν σ' ένα 'λο παγκόσμιο πόλεμο' ολίθους σ' ονείρεται.

Προλεταριοί όλου του κομμού, εναντίον κάθε εθνικιστικού ψέμα, πριν ένα 3ος παγκόσμιος πόλεμος μας ξέσπασε, πριν να ναι πυρηνικό ατύχημα η μη σκορπίσει το θάνατο πριν αρχίσουν να πολλαπλασιάζονται οι ήδη πολλοί νεκροί των διαδηλώσεων κάθε μορφής φτώχεια, κάθε θεσμοαυτή της αυτοκαταστροφικής κοινωνίας κι απαντήστε στην κρατική βία με τον μόνο τρόπο που τ' αφήνεται με, υπομένοντας καταλάβουν.

Τη ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ ΒΙΑ.

Ένας συντροφικός, απ' τη Κομοτηνή.

Σας καταγγέλω συντροφικοί μου το γεγονός ότι: εδώ στην Χαλκίδα ο εκδότης της δεκάρας πουλημένος και πληρωμένος χαφίης από την Μπασκερηγιά (Αστυνομία) Χαλιδας αρχιφασίστας Γιάννης Θεοφανίδης έκδοσε το τελευταίο φύλλο της τοπικής κολοφυλάδας του Αριθ. φύλλου 549 ημέρα Παρασκευή 24 του Απριλίου 1987 - χρόνος έκδοσης 11ος γραφείο Τσιριγώ.

ΙΘΑΚΗ

Το θράδυ της 24-3-87 σε λογομαχία, μετά από κάποιο γλέντι, ένας κηφήνας των «σωμάτων ασφαλείας» πυροβόλησε με δυο περιστροφικά και τραυμάτισε σοβαρά ένα συμπατριώτη μας.

Το γεγονός αυτό ούτε «τυχαίο» είναι, ούτε ξεκομμένο από τη γενικότερη πολιτική της κρατικής καταστολής που έχει λύσει τα χέρια των ένστολων φονιάδων που καθαρίζουν ατιμώρητα ακόμα και για προσωπικούς λόγους.

Πριν ένα χρόνο περίπου ο φασίστας Μελίστας δολοφόνησε πυροβολώντας από πίσω το 15χρονο μαθητή Μιχάλη Καλέτσα παραμένοντας ατιμώρητος στη θέση του.

Πριν λίγους μήνες άλλος χαραιοφάγης στη Γλυφάδα πυροβόλησε κάποιον γιατί δε σταμάτησε με το αμάξι του για τροχαίο έλεγχο.

Πρόσφατα επίσης, στις 9 του Μάρτη αναστατώθηκε το Γαλάτσι από πυροβολισμούς αυτομάτων όπλων τρομοκρατώντας τους κατοίκους, γεμίζοντας σφαίρες τα περίτετρα και τα γύρω μαγαζιά, για να συλλάβουν κάποιο «κλεφτρόνι» και μόνο κατά τύχη δε θρηνήσαμε άλλα θύματα.

Οι παραπάνω εγκληματικές ενέργειες δυστυχώς δεν είναι οι μόνες. Οι κάθε λογής μπάτσοι έχουν αντικαταστήσει τη δικαιοσύνη, σαν άλλοι καουμπούδες με τα κουμπούρια τους, πυροβολώντας και δολοφονώντας, κατά την κρίση τους πολίτες, ασύδοτοι και ατιμώρητοι.

Ο ρόλος του παρατηρητή δεν μας πάει άλλο.

Να πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας.

Να σταματήσουμε τις κρατικές δολοφονίες.

Να αφοπλιστούν οι μπάτσοι.



τη 4. Η εφημερίδα έχει λεγαντα. Αδυστηχη Εβδομαδιαία Εφημερίδα - απ' αυτά αληθεία είναι μόνο το «εβδομαδιαία». Το φύλλο εκδόθηκε με τον πηχάιο τίτλο - ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΜΕ ΟΠΛΑ ΣΤΗΝ ΕΥΒΟΙΑ - παραπέμπει στην τρίτη σελίδα με άλλο τίτλο τον: -Φρένο στους τρομοκράτες- και «τροχιά ατύχημα» γράφει διάφορες αηδίες σε τρόπο στυλ και ύφος που θίγει αποκάλυπτα όλους εμάς και την ίδια την Αναρχία. Σύντροφοι φίλοι μου, το φασισταριό που ακούει στο όνομα Γιάννης Θεοφανίδης και έχει επάγγελμα την ρουφιανιά αμέτρητες φορές στο παρελθόν έχει κινηθεί σάμα και πρόστυχα εναντίον μας χωρίς κανένας δυστυχώς να τον σταματήσει είναι ένας θρασυδής οπιούνος πορνώμενος εκδίδει μια κολοφυλάδα σαν παρόρημα της «Απογευματινής» με πηχάιους πάντοτε τίτλους και θέματα που μόνο τα «Μητσοκατηνιά» αφορούν και μπορεί να τοιμήσουν αυτός ο ρουφιάνος δηλαδή προσβάλει ανοιχτά την νοημοσύνη του κόσμου και απορώ ποιοι μπορούν να διαβάσουν τέτοια τερατογρήματα ώστε να κρατιέται ακόμα το κολοχανιό που αυτός αποκαλεί «γραφείο εφημερίδας» με τηλ. 20390.

Σύντροφοι αυτός είναι ο Χίτλερ της Χαλκίδας και στα μέχρι τώρα ως και το τελευταίο θα-

ρυγδουπο δημοσίευμα του θίγει πρωτα-πρωτα τους Αναρχικούς της Χαλκίδας και τα παιδιά που συλλάβαν οι μπάτσοι άδικα - και ύστερα όλους μας.

Δυστυχώς όμως και στην Χαλκίδα αυτόν τον καλύπτουν οι γορίλες και τα τσιράκια του γιαυτό σύντροφοί μου θεωρώ απαραίτητη μια δημοσίευμένη καταγγελία στην εφημερίδα μας. Παρακαλώ να δημοσιευτεί στην «ΔΟΚΙΜΗ» μας με την συμπληρωματική σημείωση πως πάρα πολλά παιδιά δικά μας παιδιά από ρουφιανιές δικές του εξαιτίας του έχουν κυνηγηθεί. «ΕΥΒΟΙΚΗ ΓΝΩΜΗ» λέγεται η κολοφυλάδα.

Θέλω πάρα πολύ να βοηθήσω χρηματικά και εγώ στο ασταμάτητο συνέχισμα της εφημερίδας μας που αγαπάω πολύ αλλά... λόγω κακής ως άθλιας οικονομικής κατάστασης στέλνω δυστυχώς προς το παρών μονάχα μια ταχυδρομική επιταγή των 1.000 για να έχω την εφημερίδα μας άμεσα.

Μόλις τα οικονομικά μου στρώσουν το πρώτο μου βήμα θα 'ναι η συνεισφορά σ' εσάς - τώρα μόνο μια εξάμηνη συνδρομή μπορώ να δώσω.

Γεια σας, σας ευχαριστώ Σταυρούλα από Χαλκίδα.

ΕΦΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΣΤΟ KNIPSELKRANT

MEDEDELING VAN DE
KNIPSELKRANT
υπόθεση: έρευνα κατοικίας
ΤΟ ΜΑΚΡΥ ΧΕΙΡΙ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ
ΜΠΑΤΣΩΝ

Την Πέμπτη 9 Απριλίου 1987 ο βέλγος ανακριτής F. Cuykens ζήτησε την έρευνα των γραφείων της έκδοσης του «De Knipselkrant» και της ιδιωτικής κατοικίας του εκδότη του «De Knipselkrant», Paul Moysaault.

Από άρθρα Ολλανδικών και Βελγικών εφημερίδων και από το είδος των πραγμάτων που κατασχέθηκαν, ξεκαθαρίστηκαν μερικά πράγματα σ' εμάς.

Την Τετάρτη 8 Απριλίου, και σαν αποτέλεσμα της σύλληψης, στο Βέλγιο, δυο άτομα που είχαν στην κατοχή τους πρόσφατες προκηρύξεις των «Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων» (CCC) στις οποίες, σύμφωνα με τον Βελγικό νόμο, ανακρινόνταν μια νέα εκστρατεία ένοπλης βίας, αν δεν απελευθερωνόταν άμεσα οι τέσσερις κρατούμενοι συντρόφοι των «Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων», οι Ολλανδοί μπάτσοι πήραν εντολή, με τέλος, να ερευνήσουν τα γραφεία του «De Knipselkrant» και τα σπίτια του εκδότη, στη βάση μιας συμφωνίας του Benelux.

Η εισβολή έγινε κατά την απουσία του εκδότη, όπου δεν επιτράπηκε σε άλλους εκδότες να παρίσταται.

Στην έρευνα κατασχέθηκαν:
— ένα τυπογραφικό μηχανήμα
— όλοι οι φακέλοι που περιείχαν άρθρα εφημερίδων και προκηρύξεις των C.C.C. («Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων»)
— όλοι οι φακέλοι που περιείχαν άρθρα εφημερίδων και προκηρύξεις, της Action Direct («Άμεση Δράση»)
— όλοι οι φακέλοι που περιείχαν άρθρα εφημερίδων και προκηρύξεις του R.A.R. (Μακρο-Είδη)

— όλη η αλληλογραφία που αφορούσε το De Knipselkrant, τους κρατούμενους των C.C.C., L'Internationale
— φωτογραφικό αρχείο
— τεύχη του '86 και '87 του De Knipselkrant

— δίσκος γραμμάτων και ταινία-χτυπηματος της γραφομηχανής
— φωτογραφίες και ποιήματα του ASA-LA.

— όλες οι μπροσούρες του Μετώπου Κόκκινης Αντίστασης «Κείμενα των C.C.C.»
— το προς τύπωση υλικό του εντύπου κ.λ.π., κ.λ.π., κ.λ.π.

Στις 15 Απριλίου, το δικαστήριο του Γκρονινγκεν αποφάσισε να παραδώσει το υλικό που αφορούσε τους C.C.C. στη Βελγική αστυνομία για να βοηθήσει την τρέχουσα ανακρίση για τους C.C.C.

Σύμφωνα με δικαστικές πηγές του Βελγίου, οι δυο Ολλανδοί που συνεληφθησαν εκεί, θα ήταν οι ταχυδρομικοί (σύνδεσμοι) για ένα Ολλανδικό κλάδο των C.C.C.

Οι Μαχόμενοι Κομμουνιστικοί Πυρήνες, υποτίθεται, πως αναδιοργανώθηκαν μετά τη σύλληψη των Pierre Carrette, Didier Chevolet, Pascal Vandegerde και Bertrand Sassoie. Εν τω μεταξύ η φυλάκιση στην απομόνωση των δύο συλληφθέντων ολλανδών έχει περάσει τον μήνα.

Η δικαστική διαδικασία της ανάκρισης έχει μείνει (κρυφή) για το συνήγορό τους, P.H. Bakker Schut.

Η οργάνωση των C.C.C. αφορά τους ίδιους τους μαχητές. Τη γελοία κατηγορία κατά του Paul Moysaault για πιθανή συμμετοχή σε κάποια ενέργεια ένοπλης προπαγάνδας των C.C.C. λοιπόν, την απορρίπτουμε αποφασιστικά (συνολικά).

Οι ένοπλοι μαχητές των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων δεν έχουν δώσει σε μας, μα ούτε στον Paul Moysaault την ιμνη να συμμετέχουμε στην αντιιμπεριαλιστική εκστρατεία, αλλά φυσικά, έχουμε το κομμουνιστικό καθήκον να υπερασπιστούμε την επαναστατική νομιμότητα των ένοπλων ενεργειών των C.C.C. ενάντια στην εγκληματική «νομιμότητα» των εκτελεστών (της εξουσίας).

Αξίζει να αναφέρουμε, ακόμα, ότι:

1. Στις 18 Γενάρη 1985 δύο μπάτσοι επισκέφθηκαν τον P.M. δηλώνοντάς του ότι ανήκαν στο BVD (εθνική ασφάλεια). Ήθελαν να τους μιλήσει για την απεργία πείνας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (FRG), τις δημόσιονομικές επαφές του με τους Μαχόμενους Κομμουνιστικούς Πυρήνες, τις επαφές του με τους «νομίμως-αντίστοιχους» της RAF και τον κατηγορησαν ότι είναι «μέλος της νομιμής RAF».

2. Στα τέλη του Γενάρη του 1986, η Δυτικο-Γερμανική δικαιοσύνη προσπάθησε να απαγορεύσει τη συγκέντρωση στη Φραγκφούρτη, (εξαιτίας) με πρόσχημα μια ειδική έκδοση του De Knipselkrant/Ligne Rouge (Κόκκινη Γραμμή) που αφορούσε τη συγκέντρωση, και είχε μοιραστεί εκεί ανοιχτά.

3. Ο Paul Moysaault πιάστηκε στις 4 Μάη του 1986, μετά τη σύλληψη του Yu Kikumura, την 1η Μάη, στο αεροδρόμιο του Schiphol, για κατοχή ενός κιλού TNT και εξί πυροκροτητών, στις αποσκευές του. Με βάση την υποτιθέμενη αντιστοιχία, των μετακινήσεων στα ταξίδια του, και μια δήλωση από ένα θυρωρό ενός ξενοδοχείου, πήγαινε το συμπέρασμα ότι ο P.M. τα είχε οργανώσει όλα.

4. Στις 2 Σεπτέμβρη 1986 ο P.M. κλήθηκε από τη Bundes nachrichtendienst (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας) στο München-Riem και τέθηκε σε ομολογοηθεί. Ήταν μία πρώτη γεύση από τα γράμματα που έχουν σταλεί σε 50 περίπου άτομα, ανώνυμα, από το Σεπτέμβρη 1986 στα οποία ενθαρρύνονται να παραδεχτούν (αποφασιστική) υποτιθέμενες σχέσεις με τη RAF, εναντίον αμοιβής.

Αυτό το φιάσκο, η αστυνομία το πήρε επί πολλού μόνου.

Η ποινικοποίηση της προπαγάνδας του De Knipselkrant και του Μετώπου Κόκκινης Αντίστασης (RVF), που γίνονταν για χρόνια, είχε αποτύχει ολοκληρωτικά και το επόμενο βήμα, η καταστροφή του εντύπου με χρήση στρατιωτικών μέτρων αποτυχαίνει κι αυτό.

Η ιμπεριαλιστική διάθεση των πολυεθνικών αντιμετωπίζεται με τη διεθνοποίηση του ταξικού πολέμου, τη συγχώνευση και τη συνεργασία και πολιτικά και στο πεδίο της οργάνωσης διαφόρων (μερικών) οργανώσεων επαναστατικής, ένοπλης βίας. Η ανάπτυξη μιας επαναστατικής ανταγωνιστικής, πρακτικής κατά του ιμπεριαλισμού και των εκδηλώσεών του, όπως ο Σιωνισμός.

Σε διεθνή κλίμακα, η αστυνομία, μαρινωδώς, προσπαθεί να καταστρέψει περιοδικά και δελτία που προωθούν τις πολιτικές απόψεις της ένοπλης, επαναστατικής αντι-ιμπεριαλιστικής αντίστασης. Radikal, L'Internationale, Ligne Rouge, Blättle, De Knipselkrant.

Αυτά τα περιοδικά εκτελούν μια σημαντική λειτουργία, επειδή η επικοινωνία και ενημέρωση που αφορά την επαναστατική πρακτική στη Δυτική Ευρώπη είναι μεγάλης σημασίας.

Για τη ανάπτυξη των κομμουνιστικών προοπτικών στις μητροπόλεις, η επαναστατική πρακτική είναι μέσο και σκοπός, κι αυτό είναι που φοβάται η

αστική τάξη και ειν' αυτή η πρακτική, αυτές οι αναλύσεις, που δημοσιεύει το De Knipselkrant. Η διεθνής πληροφόρηση και συζήτηση ειν' απαραίτητη, ειναι όρος ότι η θεωρία προσανατολίζει και παρακινεί σε δράση, κι αυτό βρίσκεται σε διαλεκτική σχέση με την πρακτική. (Οι οργανώσεις) C.C.C., RAF/A.D. Διεθνείς Αντι-ιμπεριαλιστικές Ταξιαρχίες, FARL και ASALA συμβάλλουν σ' αυτό το σκοπό.

Είναι αναγκαία, και σε παγκόσμια κλίμακα, η επίθεση, τώρα, στα τρέχοντα στρατηγικά σχέδια των πολιτικών, οικονομικών και στρατιωτικών σχηματισμών του ιμπεριαλιστικού συστήματος.

ΑΜΕΣΗ απελευθέρωση των

Pierre Carrette
Didier Chevolet
Pascal Vandegerde
Bertrand Sassoie

Το πετράδι που βήγει ο μπάτσος δεν είναι τίποτα, μπροστά στο βράχο που θα τον πλακώσει!

Τη νίκη φέρνει ο λαϊκός αγώνας!
Ο αγώνας πόλεις αρχίζει!

Γραφείο Τύπου του De Knipselkrant

R.V.F.

Απριλίου 1987

De Knipselkrant
Postbus 7001

9701 JA GRONINGEN
NETHERLAND

R.A.R.A.: Επανάστατική αντιρατσιστική δράση.

H.R.A.R.A. έχει αναλάβει σε μία περίοδο 16 μηνών την ευθύνη για 4 εμπρηστικές επιθέσεις ενάντια στην αλυσίδα σουπερ-μάρκετ MAKRO στην Ολλανδία, μια εταιρεία με μεγάλα συμφέροντα στη Ν. Αφρική. «Ο δυτικός ιμπεριαλισμός έχει συμφέρον να διατηρεί το ρατσιστικό καθεστώς της Ν. Αφρικής. Γι' αυτό επιτεθήκαμε σ' αυτό το τμήμα της Ολλανδικής επιχειρηματικής αυτοκρατορίας στη Ν. Αφρική».

Μετά τις επιθέσεις η MAKRO (θυγατρική της πολυεθνικής S.H.V.) ζήτησε αποζημίωση 45 εκατομμυρίων δολλαρίων από τις ασφαλιστικές εταιρείες, οι οποίες αρνήθηκαν να καλύψουν την εταιρεία για βελαντινικές ζημιές από επιθέσεις. Στη συνέχεια η MAKRO προσέφυγε στο Ολλανδικό κράτος, το οποίο αρνήθηκε να εγγυηθεί ότι θα την αποζημιώσει σε περίπτωση άλλης επίθεσης, έτσι η εταιρεία αποσύρθηκε από τη Ν. Αφρική.

Η R.A.R.A. είναι μία από τις πολλές αντιρατσιστικές ομάδες της Ολλανδίας, που συμπορεύουν εταιρείες με συμφέροντα στη Ν. Αφρική. Αρκετά γραφεία ταξιδιών και αλυσίδες σουπερμάρκετ έχουν αποσύρει τα συμφέροντά τους από τη Ν. Αφρική κάτω από την πίεση αντιρατσιστικών εκδηλώσεων, ενώ η Shell και άλλες εταιρείες έχουν δεχθεί πολλές επιθέσεις.

**ΕΚΚΛΗΣΗ ΑΠΟ
ΤΗ ΜΠΟΠΑΛ**

Αγαπητοί φίλοι,

Από τον Ιούνιο του 1986, η ομάδα Πληροφόρησης και Δράσης της Μποπαλ συγκεντρώνει και επαληθεύει πληροφορίες για την κατάσταση από τη διαρροή αερίου και συνεργάζεται

ασχολούνται με την έρευνα και την περιθαλψή στη Μποπαλ. Η πρώτη έκδοση του μηνιαίου ενημερωτικού δελτίου μας, «Μποπαλ», υπονοείται αυτή τη στιγμή. Η ανάγκη κυκλοφορίας εκδόσεων στη Μποπαλ, είναι ιδιαίτερα μεγάλη, καθώς η κυβέρνηση και τα μέσα πληροφόρησης έχουν αφήσει την τραγωδία να σβήσει από τη μνήμη. Μερικά σπουδαία γεγονότα, σχετικά με τη Μποπαλ, έχουν αναφερθεί στο δελτίο μας (μοιράστηκε σε περίπου 600 άτομα και ομάδες εδώ και στο εξωτερικό) που αλλού δεν έτυχαν της απαραίτητης προσοχής.

Πρόσφατα, δύο ακτιβιστές, ο ένας απ' αυτούς είναι μέλος του BGIA, συνεληφθησαν στη Μποπαλ με κατηγορούμενες κατηγορίες, κακοποίηση και φυλακίστηκαν για μερικές μέρες. Ακολούθησε μαζική επίθεση από την αστυνομία, τα γραφεία του BGIA παραβιάστηκαν, και τα θεωρούμενα «ενοχοποιητικά» ντοκουμέντα κατασχέθηκαν. Με την ενόρχηστρημένη συγκαλύψη των μισών ενημερώσεων, οι ακτιβιστές του BGIA παρουσιάστηκαν σαν πράκτορες της Carbid που ενεργούν ενάντια στα συμφέροντα των θυμάτων της διαρροής. Αυτή είναι, ίσως, η πρώτη περίπτωση που η κυβέρνηση επικαλείται το Νόμο για τα Κρατικά Απόρρητα σε μια αυτόνομη ομάδα, και οι άσχημες εξελίξεις είναι προφανείς. Στη νομική διαδικασία στο Ανώτατο Δικαστήριο όπου το έχουμε καταγγείλει, έχουμε την ευκαιρία να απαντήσουμε, όχι μόνο:

1. Όλοι οι ανεξάρτητοι εργάτες της Μποπαλ να έχουν το δικαίωμα να δουλεύουν ελεύθερα και χωρίς καμιά ενόχληση.

2. Το δικαίωμα της πληροφόρησης και ελεύθερης έκφρασης κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα.

3. Η Κυβέρνηση να αναγνωρίσει τις μη-κυβερνητικές επιστημονικές και ιατρικές έρευνες και τη συλλογή στοιχείων, σαν νόμιμες δραστηριότητες ακριβώς όπως οι αποκαλούμενοι «κατονομαστοί» οργανισμοί περιβαλλοντικής φύσης, όπως είναι π.χ. τα κέντρα επιδημιολογικής φύσης από γυναίκες.

Στην πρώτη ακρόαση στις 15 Οκτώβρη, στο Ανώτατο Δικαστήριο, ένα τριμελές με Πρόεδρο τον Δικαστή P.N. Bhagwati, αποφάσισε (θεωρησι) ότι η Ένωση της Ινδίας είναι συνυπεύθυνη στην υπόθεση.

Με τα έσοδα της νομικιστικής διαδικασίας που κάνουμε, έχουμε ήδη χρειωθεί αρκετά. Για να συνεχίσουμε αυτή τη σημαντική δικαστική διαδικασία, καθώς επίσης και για να συνεχίσουμε την πληροφόρηση και την αναφορά των δραστηριοτήτων του BGIA, χρειαζόμαστε τη βοήθειά σας. Στη Μποπαλ δοθηκαν χρήματα για εγγυήσεις και στη Μαντράς για αποφυλάκισεις, και τρεις δικηγόροι ασχολούνται με την υπόθεση στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Τα έσοδα για τη στήριξη του κέντρου αληθινής πληροφόρησης στη Μποπαλ, πρέπει να δροθούν, το μηνιαίο Ταχυδρομείο πρέπει να τυπώνεται και να ταχυδρομείται. Κάνουμε έκκληση σε σας να βοηθήσετε σ' αυτή την κρίσιμη διαδικασία στέλλοντας μια επιταγή χρημάτων στην ομάδα Πληροφόρησης και Δράσης της Μποπαλ, στη Μποπαλ.

BGIA
D-42, Firdos Nagar
Bhopal 462018
India

(Από το Fifth Estate).



ΥΠΟΘΕΣΗ JIM TRIMBLE

Στις 19 Μάρτη 1982, ο James Russel Trimble, κρατούμενος στις σωφρονιστικές φυλακές του Maryland, καταδικάζεται σε θάνατο στο θάλαμο αερίων, για ένα έγκλημα που κατηγορείται ότι διέπραξε σε ηλικία 17 χρόνων, παρά την ψυχιατρική γνωμάτευση που βεβαιώνει «διανοητική καθυστέρηση λόγω χρήσης ναρκωτικών ουσιών» την εποχή της σύλληψής του. Ο Trimble, 23 χρόνων τώρα, εδώ και 6 χρόνια αγωνίζεται για τη ζωή του. Η θέση του παραμένει σταθερή: αρνείται ότι διέπραξε το έγκλημα. Η Διεθνής Αμνηστία ήδη ασχολείται με την περίπτωση του. Οι Η.Π.Α. γίνονται μία από τις τέσσερις χώρες στον κόσμο που στέλνουν ανήλικους και «ψυχοπαθείς» στο θάνατο.

Ο Trimble και άλλοι τέσσερις (James Hanna, Anthony Kordell, Joseph και Terrance Evans) παραπέμπονται για φόνο χωρίς ελαφρυντικά, θιασμό, βαιοπραγία ωθούμενη από σεξουαλικά κίνητρα, απαγωγή κλπ., όλα σε σχέση με την Nila Kay Rogers στις 3 Ιουλίου 1981. Οι τέσσερις πλην του Trimble, όλοι ενήλικοι τη στιγμή της σύλληψής τους, ομολογούν την ενοχή τους και καταδικάζονται πρωτόδικα σε ισόβια. Ο Trimble, άπειρος και φοβισμένος, καταθέτει και υπογράφει την ενοχή του, υπό την απειλή της επιβολής θανατικής ποινής στους συγκατηγορούμενούς του!

«Η τρύπα είναι ένα κελί χωρίς κρεβάτι, χωρίς φως και με πολύ κρύο. Υπάρχει μόνο μια τρύπα στο πάτωμα για τα σκατά, αλλά δεν υπάρχει τρόπος να σκουπιστείς. Οι φύλακες αφήνουν πάντα το κελί να πλημμυρίσει. Δύο πόνοι νερό με σκατά μαζί καλύπτουν το δάπεδο. Για μια βδομάδα προσπαθούσα να κοιμάμαι και να χέζω στο σκοτάδι».

Οι συγκρατούμενοι του Trimble μπορούν και καλύπτουν τα δικαστικά τους έξοδα. Η υπεράσπιση του Trimble, ένας κρατικός δικηγόρος, τον επισκέπτεται μό-

νο τρεις φορές μέχρι τη μέρα της δίκης.

Στο εφετείο, ο Kordell μειώνει τα ισόβια σε 5 χρόνια αναστολή υπό επιτήρηση (!) καταθέτοντας εναντίον του Trimble. Οι Hanna και Terrance Evans καταφέρνουν και μετατρέπουν τις ποινές τους σε 5 χρόνια ο καθένας, εκτίουν όμως μόνο από 3 1/2. Ο Joseph Evans κλείνεται στο Ίδρυμα Patuxent, σύντομα όμως αναμένεται η απελευθέρωσή του.

Ο Trimble δεν ομολογεί την ενοχή του στο δικαστήριο και καταδικάζεται σε θάνατο, τρις σε ισόβια και επιπλέον 70 χρόνια στη φυλακή! Ο Dr. Lehman, παιδοψυχίατρος, γνωματεύει: «πιθανή σχιζοφρένεια, αντικοινωνική συμπεριφορά, πιθανές προσωρινές ψυχώσεις που προκλήθηκαν από χρήση ναρκωτικών και ελαφρά διανοητική καθυστέρηση κατά την τέλεση της πράξης».

Όλους τους μήνες της προφυλάκισής του, του χορηγούνται καθημερινά 600 miligram του αντιψυχωτικού THORAZINE. Ο ίδιος γράφει: «Δε θυμάμαι αλήθεια και πολλά από τη δίκη». Σα στοιχεία εναντίον του χρησιμοποιήθηκαν δύο βιβλία για την οικογένεια Manson όπως και ροκ



πόστερ που βρέθηκαν σπίτι του. Ο δικαστής Hornee, που πεθαίνει λίγο μετά τη δίκη από γεραιτιά, δηλώνει μεταξύ άλλων ότι ο Trimble είναι «ύποπτος υποτροπής».

εφόσον «διατηρεί ομοφυλοφιλικές σχέσεις στην ηλικία των 13 ετών» (!).

Περιμένοντας το θάνατο, ο Trimble περνάει 23 στις 24 ώρες στην απομόνωση. Την 24η ώρα την εργάζεται για 85 σεντς για να καλύψει σαπούνι, σαμπουνάκι, οδοκτόκρεμα, γραμματόσημα και ό,τι άλλο χρειάζεται εκτός τροφής. του επιτρέπονται δύο ντους τη βδομάδα ενώ του απαγορεύεται η πρόσβαση σε νομικά βιβλία που πιθανό να τον βοηθούσαν.

Τέσσερις αιτήσεις επανεξέτασης της υπόθεσης έχουν ως τώρα μυστηριωδώς χαθεί. Και ενώ τα δικαστικά έξοδα ανέρχονται λίγο-πολύ σε 10.000 δολάρια, στις 13 Απριλίου κατατίθεται νέα αίτηση από νέο δικηγόρο.

Βοηθήστε να γίνει δεκτή γράφοντας:

The Governor,
The State House,
Annapolis MD,
21401, U.S.A.

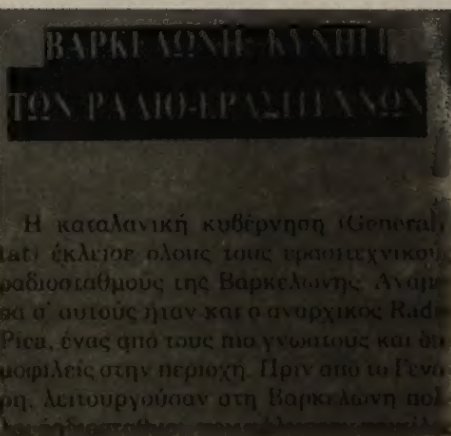
Γράμματα στον ίδιο:

Jim Trimble (161658)
Maryland State Penitentiary B 518,
954 Forrest Street,
Baltimore MD,
21202, U.S.A.

Οικονομική Ενίσχυση:

Kenn Quayle
Jim Trimble Defence Fund
Box 6326
Station A, Toronto ON,
M5W 1P 7, CANADA.

(Πηγή: Toronto Anarchist Black Cross)



σοσιαλίστα προτιμήσεις καθώς και οι τοπικές νέες.

Το 1986 η τοπική καταλανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι είναι απαραίτητη η έκδοση αόριστη για όλους τους κρατούμενους των ομολογιών τους να εννοηθεί ότι αυτοί οι αόριστοι θα δοθεί σε όλους. Από τότε δεν έχει καμία αναφορά στο θίμα, ωστόσο, μέσα του Γενάρη του '87, τμήματα της τοπικής καταλανικής αστυνομίας (Mossos d'Esquadra) εισέβαλαν σε όλους τους σταθμούς, κατασχέσαν τα μηχανήματα και σφράγισαν τους γράμματα. Ο μόνος που



συνέχισε να ταπείνει ανεξοχλήτως τους εκλείοντες μόνο για 2 μέρες, είναι ο Radio Tele-Taxi, ένας εμπορικός ραδιοσταθμός, που έχει στο πρόγραμμά του αποκλειστικά μουσική και πολλές διαφημίσεις.

Στη συνέχεια η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι μετά τις τοπικές εκλογές του Μαρτίου θα δοθεί ορισμένες ακόμα άδειες. Εν τω μεταξύ ο Radio Tele αρχισε να εκκρίνει και πάλι παράνομα στις αρχές του Φλεβάρη. Η καταλανική αστυνομία τον εντόπισε σύντομα και το ίδιο θρόνο εισέβαλε στο χώρο, κατασχέσε τα μηχανήματα και όλους τους δίσκους.

Ο μοναχικός αναρχικός ραδιοσταθμός, που λειτουργεί ακόμα στις Νότιες ακτές της Ισπανίας είναι ο Radio-Libertaria στη Βαλέντσια.

Ακτινοβό- ληση τρο- φίμων Μια επικίνδυνη μέθοδος εισάγε- ται

Από το 1984 το Υπουργείο Ερευνας και Τεχνολογίας μαζί με το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ετοιμάζουν το πλαίσιο για την εφαρμογή της ακτινοβόλησης τροφίμων στην Ελλάδα. Ήδη μελετούν τη νομοθεσία άλλων χωρών, όπου η ακτινοβόληση τροφίμων είναι πραγματικότητα, καθώς και τη δυνατότητα της εφαρμογής της ακτινοβόλησης, δεδομένου ότι η μετατροπή των υπαρχόντων εργοστασιακών μονάδων επεξεργασίας τροφίμων είναι δαπανηρή. Ο Δημόκριτος, τα ΤΕΙ Πάτρας και Αθήνας έχουν αναλάβει τις σχετικές μελέτες, ενώ μια ντόπια βιομηχανία γάλακτος κυκλοφόρησε στην αγορά ακτινοβολημένο γάλα με την παραπλανητική ένδειξη «ακτινίζει». Η παρτίδα του ακτινοβολημένου γάλακτος αποσύρθηκε γιατί δεν υπάρχει ακόμη η σχετική νομοθεσία.

Για την ακτινοβόληση των τροφίμων με ακτίνες από κοβάλτιο 60 και καίσιο 137 σχετικές έρευνες στο εξωτερικό έχουν αποδείξει την τεράστια απώλεια θιταμινών (Α, Ε, C, Β₁, Β₁₂, Β₆), την δημιουργία νέων χημικών ενώσεων στο τρόφιμο, την απώλεια της κανονικής-φυσικής οσμής και

γεύσης. Παράλληλα, έχει τονιστεί ότι ενώ η ακτινοβόλεια καταστρέφει ορισμένους μικροοργανισμούς (πράγμα που υποτίθεται ότι είναι ο κύριος στόχος της εφαρμογής ακτινοβόλησης) δεν έχει τη δυνατότητα να καταστρέψει τα ανθεκτικά σπόρια των μικροοργανισμών, με αποτέλεσμα τροφή με όψη και οσμή υγιεινή να είναι στην ουσία μολυσμένη με σπόρια, που μπορούν να αναπτυχθούν στον ανθρώπινο οργανισμό μετά την κατανάλωση της τροφής. Επίσης, η ακτινοβόληση μπορεί να αυξήσει την παραγωγή ειδικών καρκινογόνων τοξινών από ορισμένους μύκητες, καθώς και να ευνοήσει τη μεταλλαγή βακτηρίων ώστε αυτά να γίνουν ανθεκτικά στην ακτινοβόλεια και να μην καταστρέφονται.

Πρέπει να τονιστεί ότι η τεχνολογία της ακτινοβόλησης των τροφίμων προέρχεται άμεσα από την πυρηνική τεχνολογία και χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον αμερικανικό στρατό μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ακόμα, το κοβάλτιο και το καίσιο 137 προέρχονται από τα σπύλματα των πυρηνικών εργοστασίων και έτσι η επεξεργασία τροφίμων με ακτινοβόλεια αποτελεί μία επικερδή χρήση των υποπροϊόντων της πυρηνικής έρευνας. (Περισσότερες λεπτομέρειες πάνω στην ακτινοβόληση έχουν δημοσιευτεί στη Δοκιμή Νο 9). Η ακτινοβόληση εφαρμόζεται ήδη σε 24 χώρες (ανάμεσα σ' αυτές οι ΗΠΑ, Η Σοβιετική Ένωση, η Ν. Αφρική, η Ιαπωνία), στις οποίες το κοινό (επιμορφώνεται, δηλαδή αποπληροφορείται, σε σχέση με τους κινδύνους που εγκυμονεί η ακτινοβόληση των τροφίμων.

Όπως φαίνεται, ο κύριος λόγος που έχει μέχρι στιγμής αποτρέψει τη Υπουργεία και τις ντόπιες βιομηχανίες τροφίμων από τη χρήση της ακτινοβόλεια πάνω στα προϊόντα, είναι το μεγάλο κόστος της εγκατάστασης των μονάδων ακτινοβόλησης. Όλα, όμως δείχνουν ότι ξεπερνώντας τα προβλήματα κόστους και βασισμένοι στην

άγνοια και την παραπληροφόρηση θα προσπαθήσουν να εισάγουν την καταστρεπτική και επικίνδυνη αυτή μέθοδο στο άμεσο μέλλον. Γίνεται επιτακτική, λοιπόν, η προσπάθεια πληροφόρησης, ώστε να αποτραπεί ο κίνδυνος να μπουν τα πυρηνικά απόβλητα στην κουζίνα μας.



Οι λίγο-πολύ γνωρίζουν το γεγονός της ανακάλυψης του μικροπομπού στα γραφεία της ΔΟΚΙΜΗΣ. Πίσω από το πλαστικό κουτί μιας πρίζας, συνδεδεμένος με το ρεύμα, γυψαρισμένος, λειτουργούσε ένα χρόνο τουλάχιστο.

Πέρσι μετά την απαγόρευση των συγκεντρώσεών μας από το Δροσογιάννη είχε γίνει προσπάθεια να βρεθεί μάρτυρας κατηγορίας μεταξύ των συλληφθέντων εναντίον μερικών συντρόφων. Με αυτό το σκοπό έβαλαν μαγνητοταινία σ' έναν, όπου άκουσε τη φωνή του και κουβέντες άλλων, προσπαθώντας να τον πείσουν να καταθέσει, αφού βεβαίως δεν μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν την κασέτα ως αποδεικτικό στοιχείο.

Αργότερα κατά μυστήριο τρόπο πληροφορίες κυκλοφορούσαν στις εφημερίδες.

Εκείνον τον καιρό ο Δροσογιάννης καμάρωνε γιατί δήθεν είχε ανθρώπους ανάμεσα στους αναρχικούς.

Όπως γράφαμε όμως τότε «οι αναρχικοί έχουν γινάτι, που θγάζει μάτι». «Μάτι» δε βρήκαμε – Βρήκαμε όμως, το «αυτί» και το ξεριζώσαμε.

Τώρα μπορούμε να πούμε ότι αυτό που λέγαμε ότι στο Πολυτεχνείο οι μπάτσοι είχαν επιλέξει να μας χτυπήσουν αν πηγαίναμε προς την Πανεπιστημίου, όπως αρχικά υπήρχε σχέδιο, είχαμε απόλυτα δίκιο. Γνώριζαν εκ των προτέρων τις αποφάσεις μας και είχαν προετοιμάσει αυτό το χτύπημα. Αιφνιδιάστηκαν όταν αλλάξαμε τα σχέδιά μας την τελευταία στιγμή και έγινε ότι έγινε.

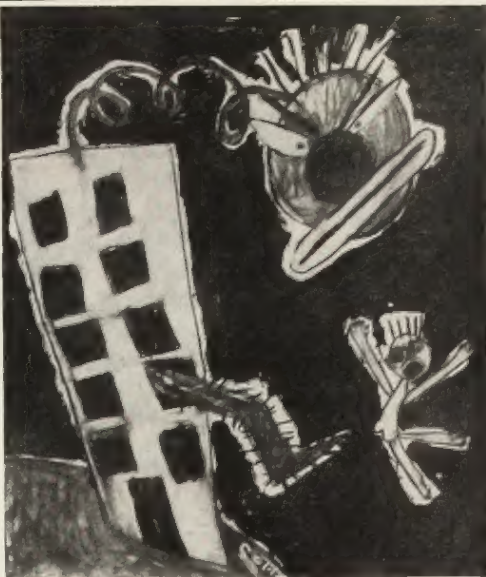
Στις τελευταίες κινητοποιήσεις για τους συντρόφους μας, Δαυίδ και Αποστόλη, γνώριζαν ότι δεν είχαμε επιλέξει την ανοιχτή σύγκρουση μαζί τους σε περίπτωση που θα κύκλωναν τα Προπύλαια, όπως και έγινε, γιατί δε θέλαμε να δημιουργήσουμε αυτό το ατέλειωτο σήριαλ συλλήψεων, δικών, κινητοποιήσεων για τις συλλήψεις, ξανα συλλήψεις κ.λ.π.

Κι όλο αυτό το χρόνο γνώριζαν τις προθέσεις μας για μη βίαιες κινητοποιήσεις και ακριβώς τότε επέλεξαν να μας απαγορεύουν τις συγκεντρώσεις.

Σκοπός τους να αποδείξουν ότι το κράτος με τη μέθοδο των απαγορεύσεων απέτρεπε τις «βιαιότητες» των διαδηλωτών. Ταυτόχρονα, το σπάσιμο του ηθικού των συντρόφων από την αδυναμία τους να πραγματοποιήσουν συγκεντρώσεις. Γι' αυτό πολύ σωστά κάποιοι σύντροφοι επέμεναν λέγοντας ότι σε περιπτώσεις απαγορεύσεων θα 'πρεπε ακριβώς να δημιουργείται αυτό που υποτίθεται ότι το κράτος με τις απαγορεύσεις επεδίωκε να αποτρέψει, δηλ. τις βιαιοπραγίες. Η εικόνα της ήρεμης αστυνομικοκρατούμενης πόλης έπρεπε να σπάσει.

Το κράτος με το «αυτί» που 'χε στα γραφεία μας προσπαθούσε να βρει την ευκαιρία να δημιουργήσει «ενόχους», όταν αυτό έκρινε κατάλληλη στιγμή, για να στείλει κάποιους συντρόφους, επικίνδυνους γιαυτό, στις φυλακές, μαζεύονται λίγο-λίγο «στοιχεία» εναντίά τους.

Η ανακάλυψη του μικροπομπού έγινε μπροστά στους δημοσιογράφους, ενώ είχε προηγηθεί ο εντοπισμός του. Την επομένη, η ΑΥΓΗ, η ΠΡΩΤΗ και η Ελευθεροτυπία, έγραψαν ότι έγραψαν. Μόνον τα ΝΕΑ, απ' τους προσ-



κληθέντες δημοσιογράφους, δεν έγραψαν παρά ολόκληρο τον καιρό ακολουθώντας πιστά την κυβερνητική γραμμή στο θέμα. Μιά βδομάδα μετά, πλην δυο σχολίων του Γ. Βότση στην Ελευθεροτυπία και ενός ρεπορτάζ στο ΚΑΛΑΜΙ, κόμματα, οργανώσεις και τύπος έκαναν τον ψόφιο κοριό. Οι δημοκράτες πατριώτες έδειξαν πώς εννοούν την δημοκρατία τους. Όταν γράφουν ολόκληρα σήριαλ για τις CIAμερικάνικες υποκλοπές τηλεφώνων είναι οφθαλμοφανής η υποκρισία τους. Αφού σιωπούν χαρακτηριστικά όταν συμβαίνουν τέτοιες ενέργειες δίπλα τους – Μετά από πρωτοβουλίες δικές μας κάποιοι υπόγραψαν ένα χαρτί καταγγελίας – Επανελλειμένα έχουμε δηλώσει την περιφρόνησή μας για τα Συντάγματα και τους νόμους, γιατί ακριβώς ξέρουμε ότι πριν απ' όλους τα περιφρονούν και τα ποδοπατάνε, όταν πρόκειται να υπερασπίσουν την εξουσία και τις κυρίαρχες τάξεις, αυτοί που τα ψηφίζουν και υποτίθεται είναι «ταγμένοι» να τα υπερασπίζονται. Γνωρίζουμε ότι η εξουσία «σέβεται» τα δικαιώματά σου ως ατόμου και πολίτη όταν μέσα από τη δύναμη και τους αγώνες δε μπορεί να κάνει αλλιώς – Ακόμα και η θέσπισή τους από το γεγονός αυτό εξαρτάται.

Το «ουδείς πολίτης παρακολουθείται, συλλαμβάνεται ή φυλακίζεται άνευ αιτιολογημένου εντάλματος» γνωρίζουμε ότι πρώτοι αυτοί το φτύνουν, όταν παρακολουθούν τα γραφεία μας (κι ας λέει ο Ρουμπάτης ότι «ρώτησε τις μυστικές υπηρεσίες και είπαν όχι»), όταν κρατάνε προφυλακισμένους τους συντρόφους, Δαυίδ και Τόλη, παρακρατώντας στοιχεία της αθωότητάς τους (ενώ ο εισαγγελέας δηλώνει ότι θα τους κρατήσει φυλακή «όσο περνάει από το χέρι του» γιατί τέτοια διαταγή του 'δωσε ο στρατηγός.).

Άλλωστε το σύνταγμα επαφίεται στο πατριωτισμό των Ελλήνων. Οι παραβιάσεις των Συνταγματικών δικαιωμάτων δεν αποτελούν αδικήματα παρά μόνον οι παραβιάσεις των συγκεκριμένων ποινικών νόμων, μέσα στους οποίους βέβαια πουθενά δεν υπάρχει πρόβλεψη κολασμού για την παρακολούθηση των πολιτών από τους χαφιέδες του Κράτους. Βέβαια υπάρχουν πληθώρα νόμων που τιμωρούν τους πολίτες για πράξεις ενάντια στο Κράτος και τους μισθοφόρους του.

Ενάντια στη σιωπή και στον τρόμο πρέπει να παλέψουμε, ξεσκεπάζοντας

«Κοριοί» και «εντομοκτόνα»

τα παραμύθια της Συνταγματικής νομιμότητας και να αγωνιστούμε για μια κοινωνία, όπου πράγματι ο άνθρωπος θάνει ελεύθερος, όχι γιατί κάποιο Σύνταγμα του αναγνωρίζει το δικαίωμα, αλλά γιατί η κοινωνία του το κατοχυρώνει.

Να ανατρέψουμε την Κοινοβουλευτική Δημοκρατική Απάτη σημαίνει να γίνουμε ελεύθεροι ώστε να ζήσουμε όπως θέλουμε, ως κοινωνία.

Για κάθε «κοριό» της Εξουσίας, η κοινωνία, αρκεί να το θέλει διαθέτει κι ένα εντομοκτόνο.

Η ανακάλυψη του μικροπομπού, ακριβώς πρέπει να κάνει ορισμένους συντρόφους να καταλάβουν ότι το

Καταγγελία – Ανακοίνωση

Την ίδια στιγμή που το κράτος απαγορεύει τις συγκεντρώσεις των αναρχικών, τη στιγμή που κρατάει ομήρους τους δύο συντρόφους μας, Δαυίδ και Αποστόλη Κωνσταντίνου, με προφυλακίσεις σκοπιμότητας και παρεμποδίζοντας στοιχεία – που αποδείχνουν την αθωότητά τους – να φτάσουν στον ανακριτή, ανακαλύψαμε μετά από έρευνες, παρουσία δημοσιογράφων στα γραφεία μας, μικρόφωνα της ΚΥΠ επιβεβαιώνοντας τις υποψίες που είχαμε πάνω από ένα χρόνο. Όταν ο Δροσογιάννης δήλωνε ότι είχε «μάτι» στους αναρχικούς, υπονοώντας δικούς τους χαφιέδες, ομολογούσε τότε, αυτό που κατανοήσαμε με αποδείξεις σήμερα, ότι είχε «αυτί» στα γραφεία μας. Η παρακολούθηση γινόταν εν γνώσει του. Ομολογούσε έτσι την περιφρόνησή του για το συνταγματικό άρθρο «ουδείς πολίτης παρακολουθείται».

Βουλευτές, δημοσιογράφοι κ.α. έχουν επαναλλειμένα κατγγείλει παρακολουθήσεις των τηλεφώνων τους. Το ΠΑΣΟΚ διέγυθε. Σήμερα τι θα διαγεύσει;

Όποιος σήμερα σιωπά όταν το κράτος φυλακίζει αναρχικούς, απαγορεύει τις συγκεντρώσεις τους και παρακολουθεί τα γραφεία εφημερίδων τους, ας μην εκπλαγεί όταν διαπιστώσει ότι το 1984 του 'Οργουελ είναι το συμφέρο μέλλον που προετοιμάζει το κράτος – αυτή η μεγαλύτερη εγκληματική συμμορία, που μπροστά της χωριά η «εταιρεία δολοφόνων» – για τους πολίτες του.

Αντίσταση στα σχέδια του Κράτους. Λευτεριά στους συντρόφους μας.

Κάτω τα χέρια από την εφημερίδα μας.

Συντακτική ομάδα της αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Την μέρα της Πρωτομαγιάς αναρχικοί κατέβηκαν στη συγκέντρωση-διαδήλωση στην πλατεία Κανιγγος.

Από νωρίς το πρωί ΜΑΤ είχαν καταλάβει την πλατεία Εξαρχείων. Απαγορεύσαν ο' όλους τους πολίτες να πλησιάσουν στις καρέκλες της πλατείας, ακόμη και για να πουν καφέ. Περισσότερες της πλατείας που προσπάθησε να παρκάρει το αυτοκίνητό του, χτυπήθηκε και παρολίγο να οδηγηθεί στη κλούβα γιατί διαμαρτυρήθηκε.

Τι είχε συμβεί;

Το προηγούμενο απόγευμα είχε πραγματοποιηθεί διαδήλωση από την πλατεία, για τους αδελφούς Κωνσταντίνου. Οι διαδηλωτές κάθονταν στις καρέκλες και τα καφενεία διασκορπισμένοι, έτσι ώστε δεν έγινε γνωστή η πρόθεση τους να διαδηλώσουν, παρά ξαφνικά. Στο τέλος της διαδήλωσης κατέστηκε συγκέντρωση για την Πρωτο-

μαγιά στις 11.30 στη Πλατεία Κανιγγος.

Οι μπάτσοι πιστεύοντας ότι υπάρχει εναλλακτικό σχέδιο, έκριναν απαραίτητη την περικύκλωση της πλατείας. Βέβαια, αποτέλεσμα ήταν η γελοιοποίησή τους και η αγανάκτηση των περριοίκων, που πολλοί θρίστηκαν και προηλασίστηκαν.

Στην αναρχική συγκέντρωση μοιραστήκαν προκηρύξεις για τους αδελφούς Κωνσταντίνου, ενώ κεντρικό σύνθημα ήταν «Κόκκινη Πρωτομαγιά, κρεμασμένο αφεντικό».

Νέαρος σύντροφος χτυπήθηκε από ΕΣΑΚιτη, ενώ μοιραζε προκηρύξεις, γιατί δήθεν πήγε να προβοκάρει τη συγκέντρωση, πράγμα που δημιούργησε κίνδυνο επεισοδίων με την ΕΣΑΚ-Σ.

Καθ' όλη τη διάρκεια της συγκέντρωσης-διαδήλωσης δεκάδες ΜΑΤάδες ήταν από κοντά.



συνέχεια από τη σελίδα 3

στοιχείο από τους συντρόφους με ντυντούγκες το γεγονός. Την Πέμπτη γίνεται συζήτηση στη Νομική για τη μεθοδολογία των κινητοποιήσεων, που εξελίσσεται σε αυθόρμητη διαδήλωση στους δρόμους της Αθήνας, στην οποία συμμετέχουν δεκάδες άτομα και καλείται συγκέντρωση για την Παρασκευή.

Η ανακοίνωση στέλνεται στις εφημερίδες. Δεν περνάει (εκτός από την Αύγη, που γράφει από λάθος για συγκέντρωση το Σάββατο).

Την Παρασκευή γίνεται η συγκέντρωση στα Εξάρχεια και ακολουθεί διαδήλωση 200 αναρχικών. Έχουν ειδοποιηθεί όλοι προσωματικά. Με συνθήματα «ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΚΕΥΗΡΙΑ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ» «ΑΝ ΠΑΘΟΥΝ ΚΑΤΙ ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ, ΤΟ

ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΘΑ ΚΑΕΙ» «ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ» «ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΠΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ» κ.α. Παράγουν από μόμηση ώρα διαδηλώνουν στην ΑΘΗΝΑ. Πίσω ακολουθούν δεκάδες ΜΑΤ. Η πορεία ληγει ειρηνικά.

Οι δημοσιογράφοι πιστοί στη γραμμή του Κράτους εξακολουθούν να σιωπούν. Οι απάτες και οι ρεπούλες των Πασοκιστών πουλάνε περισσότερα φύλλα από δυο απεργούς πείνας και δίψας και από ειρηνικές διαδηλώσεις αναρχικών.

Το Σάββατο, ενώ έχει κανονιστεί να κατέβουν δεκάδες άτομα στην Χαλκίδα, η κατάσταση της υγείας των 2 απεργών αναγκάζει τις αρχές να τους μεταφέρουν στον Κορυ-

δαλλό. Η διαδήλωση στις φυλακές Χαλκίδας μπατώνεται.

Καλείται πορεία με μηχανές την Κυριακή το απόγευμα από τα Εξάρχεια. Με μουροκόκκινες σημαίες και ντυντούγκες ξεκινάει η πορεία και σε λίγο πίσω της έρχονται ΖΗΤΑδες μπάτσοι. Η πορεία έχει στόχο να φτάσει στα Νοσοκομεία κρατούμενων στον Κορυδαλλό για να δώσει κουράγιο στους συντρόφους, οι οποίοι αγνοούν τι τι γίνεται έξω από τις φυλακές. Γίνεται πορεία στους δρόμους της Αθήνας που διαλύεται στα Εξάρχεια. Κανονίζεται ραντεβού καπου κοντά στο Κορυδαλλό, απ' όπου ξαφνικά ξεκινάει η πορεία και φτάνει στο Νοσοκομείο κρατούμενων.

«ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ» «ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΚΕΥΗ-

ΡΙΑ» «ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ» και «ΜΠΟΥΡΑΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ» δίνουν την αιτιολογία, ενώ οι κρατούμενοι από τα κελιά φωνάζουν και χαιρετούν.

Γίνεται ο γύρος των φυλακών με συνθήματα και η πορεία συνεχίζει προς την πλατεία της Καλλιθέας, όπου διαδίδεται κείμενο για τους αδελφούς Κωνσταντίνου και την απεργία τους. Συνεχίζεται προς Σύνταγμα και τελειώνει στα Εξάρχεια. Σ' όλη τη διάρκεια της πορείας φωνάζονται συνθήματα, ενώ ο κόσμος θγαίνεται στα μπαλκόνια και στους δρόμους.

Καθ' όλη την πορεία αρχίζουν να μαζεύονται σιγά-σιγά ΖΗΤΑδες, που ακολουθούν από μακριά και κάποια περιπολικά, που όμως δεν επεμβαίνουν.

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

ΣΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

Στις 15 Μάη 1987 συμπληρώνονται δύο χρόνια από το θάνατο του αντάρτη, ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ, στη διάρκεια ένοπλης συμπλοκής στον Γκύζη, όπου τρεις ανθρωποκυνηγοί πλήρωσαν με τη ζωή τους το άθλιο επάγγελμα του μισθοφόρου.

Ο ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ, ήταν ένας από τους ανώνυμους αγωνιστές, που στη διάρκεια της δικτατορίας, είχε ξεκινήσει την πάλη του ενάντια στο κοινωνικό σύστημα, σε ηλικία 19 χρονών.

Μετά το 1974, συνέχισε τον αγώνα του σ' όλους τους κοινωνικούς χώρους και μ' όλα τα μέσα που διέθετε.

Με κείμενά του ο ΕΛΑ (Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας) αναφέρεται στη πλούσια αγωνιστική του δράση, που μόνο η σφαίρα ενός μπάτσου μπόρεσε να σταματήσει.

Ο θάνατος του ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ αποκάλυψε όχι μόνο τον ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ, αλλά και την αδυναμία και λύσσα των κρατιστών και των λακέδων τους.

Δυο χρόνια τώρα ο εφιάλτης του ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ και της ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ έχει κάνει τους εξουσιαστές να πετάγονται στον ύπνο τους.

Κάθε κοινωνική δραστηριότητα που ξεφεύγει από τα όριά τους την αποδίδουν ή την σχετίζουν με την «ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ» και τον νεκρό αντάρτη.

Έτσι εξηγείται και η απόδοση της συμμετοχής στην Αντικρατική Πάλη κάθε αναρχικού, όπως πρόσφατα γράφτηκε για τους συντρόφους Δαυίδ και Αποστόλη Κωνσταντίνου, από τις φυλλάδες με παραγγελία των ασφαλιτών. (Ετοίμαζαν χοντρό χτύπημα κ.ά. όπως παλιότερα είχαν χρησιμοποιήσει διάφορες μέθοδες αποπληροφόρησης και εντυπώσεων του είδους «Ξεδοντιάστηκε η Αντικρατική Πάλη» με την ανακάλυψη της «Γιάφκας».)

Η αναφορά στον ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ και οι θριαμβολογίες δε μπορούν να αποκρύψουν την ανησυχία τους. Κάθε τόσο ανα-

κοινώνονται «επιτυχίες» της ασφάλειας απέναντι σε «ύποπτους». Το τρεμάμενο δάχτυλο του μπάτσου βλέπει στον κάθε πολίτη τον ένοπλο αντάρτη. Και πυροβολεί. Ο φόβος του μετατρέπεται σε εγκληματική μανία. Να σώσει το τομάρι του. Ο ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ βρίσκεται παντού. Κι όταν περνά ο εφιάλτης, βλέπει τραυματισμένο (πολλές φορές θανάσιμα) έναν άοπλο πολίτη. Αυτό θα δώσει μια συνέχεια στον πανικό όχι μόνο τον δικό του αλλά όλων των εξουσιαστών. Όλα αυτά δεν αποτελούν παρά συνέχεια της λασπολογίας που είχαν εξαπολύσει οι κρατικές ύαινες στο νεκρό κορμί του αντάρτη.

Αφού η λάσπη τους δε μπόρεσε να τον αγγίξει τώρα προσπαθούν να τον νικήσουν αλλοιώς. Θέλουν έτσι να δείξουν ότι μπορούν να νικήσουν την κοινωνική επανάσταση, αυτό που ενσάρκωνε με τη ζωή και τις δραστηριότητές του ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ.

Ο θάνατός του, (του δεύτερου αντάρτη μετά τον ΧΡΗΣΤΟ ΚΑΣΙΜΗ, το 1977) ήταν αποτέλεσμα της αγάπης του για τη ΖΩΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Αυτή η αγάπη δε του άφηνε περιθώρια να ζήσει αιχμάλωτος στα χέρια των εχθρών του, ούτε μια στιγμή.

Ο ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ πέθανε με το πιστόλι στο χέρι υπερασπίζοντας συνειδητά τη ζωή του, την ελευθερία του και τον σύντροφό του.

Για όσους αγωνίζονται για ελεύθερη αυτοδιευθυνόμενη κοινωνία, η υπεράσπιση της μνήμης και της δράσης του, γίνεται, μέσα από την καθημερινή αδιάλλακτη κοινωνική πάλη, συνειδητοποιώντας ότι η καταστροφή αυτής της κοινωνίας της εκμετάλλευσης και καταπίεσης δε μπορεί να γίνει παρά μόνο με την αποφασιστικότητα που ο ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ έδειξε υπερασπίζοντας τη ζωή του και την ελευθερία του.

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ



ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ-ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καταγγέλλουμε τη σύλληψη και προφυλάκιση μας σαν μια νέα μεθοδευμένη σκευωρία του φασιστικού κράτους με στόχο την τρομοκρατία και περιθωριοποίηση της πολιτικής και κοινωνικής μας δράσης. Η νέα αυτή σκευωρία, με χαλκευμένες και αστεγασμένες κατηγορίες, δεν στρέφεται μόνο εναντίον μας αλλά και εναντίον σ' όλους αντιστε-

οιες. Σε μια εποχή που η κρατική καταπίεση και καταστολή εντείνεται και οι ατομικές και κοινωνικές ελευθερίες περιορίζονται συστηματικά, δηλώνουμε ότι αρνούμαστε να γίνουμε όμηροι και εξλαστήρια θύματα του κράτους.

Ξεκινάμε σήμερα απεργία πείνας και δίψας με στόχο την άρση απελευθέρωσή μας. Δαυίδ και Αποστόλος Κωνσταντίνου

Ω! Αναρχία, αιώνια υπόσχεση
όπως το παιδί παντοτινή θέλεις φροντίδα.
Ακούω, αφουγκράζομαι στη νύχτα
δίπλα στο λίκνο το βαθύ σαν το σκοτάδι
αν όλα παν' καλά γιά το παιδί.
Ούρσουλα ΛεΓκέν

Καταγγέλλουμε την μεθοδευμένη επίθεση του Κράτους ενάντια στην ελευθερία διακίνησης ιδεών και στην πληροφόρηση, όπως αυτή εκδηλώθηκε με εξοντωτικές διώξεις ενάντια σε δημοσιογράφους και έντυπα με κύρια αιχμή τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν γύρω από την αναρχική εφημερίδα 'ΔΟΚΙΜΗ'.

Οι απαγορεύσεις συγκεντρώσεων στην Αττική, οι παραβιάσεις του Πανεπιστημιακού ασύλου, οι σκευωρίες και διώξεις ενάντια σε δικηγόρους και δημοσιογράφους, θυμίζουν παρωχημένες εποχές της χούντας.

Οι Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου συντάκτες της εφημερίδας 'ΔΟΚΙΜΗ' κρατούνται παράνομα παρά την πλήρη έλλειψη στοιχείων, από τις 17/4/87, φτάνοντας στο σημείο να κατέβουν σε απεργία πείνας και δίψας με αίτημα την άμεση αποφυλάκισή τους.

Κορύφωση του εντεινόμενου εκφασισμού της ζωής αποτελεί η ανακάλυψη ΚΥΠατζίδικου μηχανισμού παρακολούθησης (κοριού) στα γραφεία της ίδιας εφημερίδας (28/4/87), απόδειξη της βάρβαρης καταπάτησης των στοιχειωδέστερων συνταγματικών δικαιωμάτων.

Επειδή πιστεύουμε ότι το χτύπημα ενάντια σε μια πολιτική εφημερίδα είναι ο προάγγελος μιας γενικότερης προσπάθειας φίμωσης κάθε διαφορετικής φωνής,

δηλώνουμε ότι:

- Θα υπερασπιστούμε το δικαίωμα στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών
- Θα αντισταθούμε στις παραβιάσεις των ατομικών και συνταγματικών δικαιωμάτων, ενάντια σε όποιον κι αν στρέφονται

Δεν θα επιτρέψουμε οι Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου να γίνουν τα εξλαστήρια θύματα αυτής της επίθεσης.

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

Ομάδα Πρωτοβουλίας για να σπάσει η σιωπή